

Комисия за Защита на Личните Данни

**ИНФОРМАЦИОНЕН
БЮЛЕТИН**

брой 3 (60), май 2016 г.

ISSN 2367-7759

ТЕМИТЕ В БРОЯ

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ	3
Европейският парламент одобри официално законодателния пакет за защита на личните данни	3
Европейският парламент прие Директива за ползването на резервационните данни на пътуващите с авиолиниите в ЕС	4
Становище на Работна група по чл. 29 относно проект на решение за адекватност на споразумението “Щит за неприкосновеност на личните данни ЕС-САЩ”	6
Упражняване правото на достъп до информацията в Шенгенска информационна система от второ поколение (ШИС II)	8
КЗЛД отчете своя принос към дейността на Координационната група за надзор на Шенгенската информационна система	9
Годишна международна среща по сътрудничество в областта на правоприлагането към Международната конференция на органите по защита на данните	10
КЗЛД изпълнява проект по програма “Еразъм+” на Европейския съюз	11
Становище на ЕНОЗД относно Регламент за Европейската гранична и брегова охрана	12
КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ	13
РЕГИСТРАЦИЯ НА АДМИНИСТРАТОРИ НА ЛИЧНИ ДАННИ	14
РЕШЕНИЯ НА КЗЛД	15
СТАНОВИЩА НА КЗЛД	105

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ ОДОБРИ ОФИЦИАЛНО ЗАКОНОДАТЕЛНИЯ ПАКЕТ ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

На 14 април 2016 г. Европейският парламент одобри официално законодателния пакет за защита на личните данни. Законодателният пакет съдържа Общ регламент за защита на данните и Директива за обработване на личните данни в сектор „Полиция и правосъдие“. Работата по него продължи 4 години и в нея активно участие взеха всички заинтересовани страни, имащи отншение към темата за защита на личните данни. На 25 януари 2012 г. Европейската комисия предложи цялостна реформа на правилата на ЕС за защита на данните с цел да се предостави допълнителна защита на личния живот на гражданите на ЕС, да се създаде високо и еднакво ниво на защита в целия ЕС и да се даде тласък на развитието на европейската цифрова икономика. Преговорите между Съвета и Парламента започнаха през юни 2015 г. и завършиха с предварително споразумение на 15 декември 2015 г. На 16 април 2016 г. депутатите одобриха официално новите правила.

Реформата е отговор на законодателството към предизвикателствата на бързо развиващите се технологии и нейната цел е да даде на гражданите повече контрол над личната им информация в цифровия свят на интернет, социалните медии, смартфоните и глобалните трансфери на данни. Тя е важна стъпка за укрепване на основните права на гражданите на ЕС в дигиталната ера, както и в създаването на яснота за бизнеса чрез установяване на единни правила за целия ЕС.

Новата правна рамка ще замени Директива 95/46/ЕО и ще замени сегашната смесица от национални закони с единен набор от правила, предназначени да предоставят на гражданите по-голям контрол над собствената им лична информация в дигиталния свят. Тя има за цел да подобри сигурността, така че да се даде тласък на иновациите и по-нататъшното развитие на единния цифров пазар. Регламентът за защита на личните данни ще засили доверието и ще осигури високо ниво на защита на всички лица в рамките на ЕС по отношение обработването на личните им данни. Той ще се прилага и към фирми и организации извън Европа, които имат клиенти и потребители в ЕС.

Новите правила ще предоставят на физическите лица по-голям контрол над личните им данни с помощта на следните механизми:

- **Правото да бъдеш забравен.** Всяко лице ще има право да бъде „забравено“ (т.е. неговите лични данни да бъдат изтрети, когато лицето не иска повече данните за него да бъдат обработвани), освен ако не са налице основателни причини за задържането им. Все пак, това право ще бъде ограничено в някои случаи, например, когато данните са необходими за исторически, статистически или научни цели, за целите на здравеопазването или за упражняване на правото на свобода на словото. Също така, това право няма да се прилага, когато е необходимо запазване на личните данни за изпълнение на договор или ако закон изисква това.

- **Изрично и положително съгласие за обработване на личните данни от страна на съответното лице.** Субектът на данните ще трябва да даде изрично и положително съгласие за обработването на лични му данни, т.е. даването на съгласие ще става с активна стъпка от негова страна. Трябва да има ясно изявление, показващо приемане на предложено обработване на лични данни. Мълчаливо съгласие, такова по подразбиране, както и получено с бездействие, няма да представлява съгласие. Даването на съгласие трябва да е толкова лесно, колкото и оттеглянето му.

- **Право на преносимост на лични данни към друг доставчик на услуги.** Съгласно новите правила, всяко лице ще има право на „преносимост на данните“, за да бъде по-лесно прехвърлянето на лични данни между доставчиците на услуги. Това право не само ще даде на лицата по-голям контрол над техните данни, но също така и ще стимулира конкуренцията в единния цифров пазар.

- **Право лицата да бъдат информирани по прост и разбираем начин.** Новите правила ще сложат край на „дребния шрифт“ в политиките за поверителност. Преди да започне събирането на данни, ще бъде предоставяна информация по прост и разбираем начин.

- **Право лицата да бъдат информирани в случай на неправилен достъп до данните им.** Организациите ще трябва да уведомяват националния надзорен орган за случаите на сериозни нарушения в сигурността на данните възможно най-скоро, така че потребителите да могат да предприемат подходящи ответни мерки.

- **Ясни ограничения върху използването на профилиране.** Новите правила ще ограничат използването на „профилиране“ (техники, основани на автоматична обработка на лични данни, използвани за анализиране и прогнозиране поведението на дадено лице по време на работа, в дадена икономическа ситуация, местоположение, здраве, предпочитания, надеждност и т.н.). Съгласно Регламента, профилиране като цяло се допуска само със съгласието на съответното лице, когато това е допустимо по закон или когато е необходимо за изпълнение на договор. Профилирането не трябва да води до дискриминация или да се основава единствено на чувствителни данни. Също така, профилирането не трябва да се основава единствено на автоматизирана обработка и трябва да съдържа човешки оценка, включително очаквания от решението, достигнато в резултат на тази оценка.

- **Специална защита на децата.** Новите правила предвиждат специални защитни мерки за децата в някои области, в които те може да не са наясно с рисковете и последствията, свързани със споделянето на техни лични данни. За децата ще бъде по лесно да бъдат „забравени“. Децата под определена възраст, ще трябва да имат разрешение на родителите си („родителско съгласие“), за да направят акаунт в социални мрежи (като Facebook и Instagram), както е в момента в повечето страни от ЕС. Прагът на възраст в различните държави-членки е в рамките на 13-16 години.

Директивата за обработване на лични данни за полицейски и съдебни нужди ще се прилага за трансгранични трансфери на данни в рамките на ЕС, както и за поставяне на минимални стандарти за обработката на данни за полицейски нужди във всяка държава-членка. Новите правила имат за цел защитата на лицата, които може да са жертви, престъпници или свидетели, като установяват ясни права и ограничения за трансферите на данни с цел превенция, разследване, разпознаване и съдебно производство по криминални престъпления или изпълнението на криминални присъди. Това включва защита против и превенция на заплахи за обществената безопасност, като в същото време улеснява по-гладкото и ефективно сътрудничество между полицейските органи.

Новият законодателен пакет за защита на личните данни бе публикуван в Официален вестник на Европейския съюз на 4 май 2016 г. Регламентът ще се прилага пряко във всички държави-членки от 25 май 2018 г. Държавите-членки трябва да транспонират Директивата в националните си законодателства до 6 май 2018 г.

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ ПРИЕ ДИРЕКТИВА ЗА ПОЛЗВАНЕТО НА РЕЗЕРВАЦИОННИТЕ ДАННИ НА ПЪТУВАЩИТЕ С АВИОЛИНИИТЕ В ЕС

На 14 април 2016 г. Европейският парламент прие Директива, уреждаща ползването на резервационните данни на авиопътниците в ЕС (Passenger Name Record- PNR) с цел превенция, разкриване, разследване и съдебно преследване на тероризъм и сериозни престъпления като организирана престъпност, трафик на хора, оръжие и наркотици, киберпрестъпност, пране на пари и др. Директивата ще се прилага за полети до и от ЕС, но държавите-членки могат да разширят приложението ѝ до вътрешни за ЕС полети (от една държава членка на ЕС до друга), при условие, че уведомят Европейската комисия за това. Държавите-членки на ЕС могат също така да решат да събират и обработват PNR данни от пътнически агенции и туроператори, които предоставят услуги, свързани с пътувания.

Директивата урежда ползването на информацията, предоставена от пътниците и събирана от въздушните превозвачи по време на процедурите по резервация и чек-ин – име на пътуващия, дата на раждане, адрес, телефон, IP адрес (ако резервацията е направена онлайн), дати за пътуване, маршрут на пътуване, данни за контакт, информация за багажа, информация за плащане, избрано място в самолета, предпочитания за храната на борда, наемане на хотел или автомобил и т.н. Директивата забранява събирането на чувствителна информация като сексуална ориентация, религиозна и етническа принадлежност, здравен статус, политически възгледи и синдикално членство.

Данните ще се съхраняват от властите в страната, в която е направена резервацията за съответния полет или тази, до която той се извършва. При поискване, те ще могат да бъдат предоставяни на органите в други страни-членки на ЕС. Данните ще бъдат използвани за строго специфични цели и от високо обучени специалисти. Тази информация ще бъде пазена за период от пет години, но след шест месеца данните ще бъдат деперсонализирани. Това означава прикриване на елементите от данните, които могат да послужат за непосредствено идентифициране на физическото лице.

Държавите-членки ще трябва да създадат „звена за данни за пътниците“ (ЗДП), които ще са отговорни за съхраняването и обработването на PNR данните и предаването им на компетентните органи, както и за обмена със ЗПД на други държави-членки и Европол. Директивата постановява, че всички такива трансфери могат да се правят само след разглеждането на всеки конкретен случай и изключително за конкретните цели на превенция, разкриване, разследване и съдебно преследване на тероризъм и сериозни престъпления.

Повечето правителства вече са приели национални законодателства за събиране на тази информация и имат готовност да започнат веднага да прилагат новите европейски правила, без да са им необходими две години за адаптиране на собствените им закони към тях. Паралелно с развитието на дискусиите в Европейския парламент, редица държави-членки, включително и България, започнаха разработването с европейско финансиране на национални системи за събиране на PNR данни. В резултата на реализирания в България проект, на 17 февруари 2016 г. Народното прие промените в Закона за Държавна агенция „Национална сигурност“, с които бе въведена правната рамка за функционирането на такава система в Република България.

На 4 май 2016 г. в Официален вестник на Европейския съюз бе публикувана Директива (ЕС) 2016/681 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно използването на резервационни данни на пътниците с цел предотвратяване, разкриване, разследване и наказателно преследване на терористични престъпления и тежки престъпления. Държавите-членки трябва да я транспонират в националните си законодателства до 25 май 2018 г.

СТАНОВИЩЕ НА РАБОТНА ГРУПА ПО ЧЛ. 29 ОТНОСНО ПРОЕКТ НА РЕШЕНИЕ ЗА АДЕКВАТНОСТ НА СПОРАЗУМЕНИЕТО „ЩИТ ЗА НЕПРИКОСНОВЕНОСТ НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ ЕС-САЩ.“

През февруари 2016 г. Европейската комисия публикува информация за постигнато споразумение за трансфер на лични данни между ЕС и САЩ „Щит за неприкосновеност на личните данни ЕС-САЩ“, чиято цел е възстановяване на доверието от двете страни на океана при прехвърляне на лични данни на европейски граждани в САЩ. След като Съдът на Европейския съюз обяви за невалидно Решение 2000/520/ЕО относно адекватността на защитата, гарантирана от споразумението Сейф Харбър, спешно започнаха

дискусии с американските власти, с цел намиране на политически, правни и технически решения, които позволяват пренос на данни на територията на Съединените щати, при зачитане на основните права.

На 29 февруари 2016 г. Европейската Комисия публикува подробна информация за споразумението, както и проект на Решение за адекватност и приложенията към него, конституиращи нова рамка за трансатлантически обмен на лични данни за търговски цели.

Основните моменти в споразумението са :

- Строги задължения за компаниите, обработващи лични данни на европейците и дисциплина при изпълнението на тези задължения;
- Ясни гаранции и задължения за прозрачност относно достъпа на държавни органи на САЩ до личните данни на европейските граждани, трансферирани в САЩ;
- Механизъм за ежегоден преглед на споразумението с цел неговото правилно функциониране;
- Ефективна защита на правата на европейските граждани с няколко възможности за правна защита.

На 13 април 2016 г. Работната група по чл. 29 прие свое становище относно проекта на решение за адекватност на споразумението „Щит за неприкосновеност на личните данни ЕС-САЩ“ В него тя прави оценка и правен анализ в светлината на приложимата правна рамка на ЕС за защита на личните данни, както е начертана от Директива 95/46/ЕО, както и фундаменталните права на личен живот и защита на данните според Европейската Конвенция за човешките права и Хартата за основни права на ЕС. Целта на анализа на Работната група е да се увери, че при прехвърлянето на данни при новото споразумение, ще бъде осигурено адекватно ниво на защита. Работната група напомня, че споразумението, прието в условията на Директива 95/46/ЕО, трябва да бъде в съответствие в правната рамка на ЕС за защита на данните, поради което трябва да се направи преглед на решението за адекватност и приложенията към него в кратък срок след влизането в сила на Общия регламент за защита на данните предвид по-високото ниво на защита според него.

Работната група приветства значителното подобряване, което внася Щитът за неприкосновеност в сравнение със споразумението за Сейф Харбър. Като конкретни положителни стъпки се отчита въвеждането на ключови дефиниции, механизми за надзор на споразумението, както и задължителното разглеждане на жалбите на физическите лица. Едновременно с това, Работната група има сериозни притеснения относно частта, касаеща задълженията на компаниите (търговски аспект), както и относно достъпа до лични данни от страна на държавните органи (аспект, свързан с националната сигурност).

По отношение на задълженията за компаниите, обработващи лични данни на европейците и необходимата дисциплина при изпълнението на тези задължения, Работната група счита, че някои

ключови принципи за защита на данните, очертани в европейското право, не са намерили отражение в проекта за решение за адекватност и неговите допълнения или пък са заместени с алтернативни понятия. В частност, не е ясно очертано приложението на принципа за ограничаване на целите за обработка на данните. Също така, принципът за задържане на данните не е изрично споменат и не може да бъде ясно намерен в текста. Освен това, няма конкретна формулировка за защита срещу автоматизирани решения, базирани единствено на автоматизирана обработка. Като цяло, документът е сложно конструиран, което го прави труден за четене и разбиране. С цел постигане на по-голяма яснота при използването на някои важни понятия, Работната група предлага между ЕС и САЩ да бъдат договорени ясни дефиниции, които да бъдат част от терминологичния речник на Щита за неприкосновеност.

По отношение на достъпа на държавни органи до данните, трансферирани в съответствие със споразумението, Работната група счита, че не са предоставени достатъчно детайли относно недопускането на масово и безразборно събиране на данни, трансферирани от ЕС. Работната група припомня своята отдавнашна позиция, че такова следене никога няма да бъде считано за пропорционално и абсолютно необходимо в демократичното общество.

Работната група отчита допълнителните възможности за упражняване на правата на физическите лица според споразумението, но има опасенията, че тези нови механизми за правна защита на практика може да се окажат твърде сложни и трудни за използване от европейските граждани и съответно да се окажат неефективни. Ето защо са необходими допълнителни разяснения на различните процедури. В становището се посочва възможността националните органи на ЕС за защита на данните да бъдат естествена точка за контакт на физическите лица от ЕС по отношение на различните процедури, както и да имат възможността да действат от тяхно име.

Тъй като споразумението ще бъде ползвано също за прехвърляне на данни извън САЩ (т.е. ще се използва за стандарт за трансфер към трети страни), Работната група настоява, че в случай на последващи трансфери на данни към трети страни, тези страни трябва да предоставят същото ниво на защита за всички аспекти на споразумението и не трябва да водят до условия, по-ниски от принципите на ЕС за защита на данните.

В своето становище Работната група приветства създаването на институцията на Омбудсмана като нов механизъм за правна защита и отбелязва, че това може да е начало на значително подобряване на правата на европейските граждани по отношение на разузнавателните дейности на САЩ. Все пак, налице е опасението, че тази нова институция не е достатъчно независима и няма достатъчно правомощия за ефективно упражняване на своите задължения.

Годишният механизъм за съвместен преглед, посочен в проекта на решение за адекватност, е ключов фактор за общата надеждност на Щита за неприкосновеност. В тази връзка Работната група очаква, че нейните национални представители ще имат възможност да вземат пълноценно участие в процеса на преглед, но настоява за изясняване на точните договорености. Специфичните условия (включително доклада от прегледа, неговата публичност и възможните последици, както и финансирането) трябва да бъдат договорени преди провеждането на първия преглед.

В заключение, Работната група по чл. 29 отбелязва подобрението, което предлага новото споразумение по отношение на невалидното решение за Сейф Харбър, но с изразяване на своите притеснения, приканва Европейската комисия да предостави разяснения по поставените въпроси и да намери решение на очертаните проблеми, с цел подобряване на проекта на решение за адекватност и гарантиране, че защитата, предлагана от споразумението, е наистина еквивалентна на тази в ЕС.

УПРАЖНЯВАНЕ ПРАВОТО НА ДОСТЪП ДО ИНФОРМАЦИЯТА В ШЕНГЕНСКА ИНФОРМАЦИОННА СИСТЕМА ОТ ВТОРО ПОКОЛЕНИЕ (ШИС II)

Лицата, чиито лични данни се събират, съхраняват или обработват по друг начин в Шенгенската информационна система от второ поколение (ШИС II), имат права на достъп, поправка на неточни данни и заличаване на незаконно съхранявани данни. Тези права са предоставени в съответствие с член 41 от Регламент (ЕО) № 1987/2006 от 20 декември 2006 г. и член 58 от Решение 2007/533/ПВР на Съвета от 12 юни 2007 г. относно създаването, функционирането и използването на Шенгенска информационна система от второ поколение (ШИС II).

В ШИС II централно място заемат две широки категории информация под формата на сигнали. На първо място, **за лица** - които са издирвани с цел задържане, изчезнали, търсени за помощ в съдебно производство, за скрит или специален контрол, или граждани на трети държави, подлежащи на отказ за влизане или пребиваване в шенгенското пространство, и, на второ място, **за вещи** - като МПС, документи за пътуване, кредитни карти, за конфискуване или използване като доказателство в наказателно производство, или за скрит или специален контрол.

В съответствие с принципите на защита на данните, на всички физически лица, чиито данни се обработват в ШИС II, се предоставят специални права от Регламента за ШИС II и Решението за ШИС II. **Правото на достъп** дава възможност на всекиго, който поиска това, да узнае свързаната с него информация, съхранявана в досие с данни, както е посочено в националното законодателство. Правото на достъп се допълва от **правото за разрешаване на поправка на личните данни**, когато те са фактически неточни или непълни, **и правото да се поиска тяхното заличаване**, ако са били незаконно съхранявани. Съгласно Шенгенската правна рамка, само държавата, която подава сигнал в ШИС II, може да го промени или заличи. Ако искането е подадено в държава-членка, която не е подала сигнала, компетентните органи на съответните държави членки си сътрудничат при разглеждане на случая, като обменят информация и извършват необходимите проверки. Заявителят следва да посочи основанията за своето искане за поправка или заличаване на данните и да събере всяка значима информация в негова подкрепа.

В случай на **пряк достъп**, съответното лице подава заявление направо до органите, обработващи данните. В България лицата могат да упражнят това право чрез депозиране на молба за достъп до националното Бюро СИРЕНЕ, обособено като звено в Дирекция „Международно оперативно сътрудничество“ на МВР. Лицата могат да депозират **писмена молба** (подадена лично или чрез изрично упълномощени лица с нотариално заверено пълномощно) до администратора на лични данни (в този случай – Министерството на вътрешните работи). Молбата би могла да бъде депозирана и **по електронната поща**, следвайки установената с Закона за електронния документ и електронния подпис процедура. Не е предвидена такса за депозирането на молба за достъп до данни в ШИС.

Министърът на вътрешните работи издава решение в рамките на 14-дневен срок от получаването на молбата. При поискване, копие на обработените лични данни на лицето може да бъде предоставено на хартия. Структурите на МВР могат частично или изцяло да откажат предоставянето на данни, когато:

- това може да застраши националната сигурност или обществения ред;
- за защита на класифицирана информация или държавна тайна;
- източниците на информация или методите и средствата за нейното събиране могат да бъдат разкрити;
- предоставянето на данните на физическото лице би могло да дерогира упражняването на законово регламентирани правомощия на МВР;
- ако информацията е въведена в ШИС от друга държава, която не разрешава нейното предоставяне.

Физическите лица биват уведомявани писмено за правното основание на отказа. Ако уведомлението не е изпратено в законоустановените срокове, това се счита за отказ. Съгласно чл. 161 от Закона за Министерството на вътрешните работи, отказът е предмет на административно обжалване по Административнопроцесуалния кодекс.

В случай на **непряк** достъп, лицето изпраща искането си за достъп до националния орган за защита на данните на държавата, в която се подава искането. За Република България този орган е Комисията за защита на личните данни. Всяко лице има правото да поиска от КЗЛД да извърши проверка на данните в Шенгенската информационна система, отнасящи се за него, както и да получи информация за тяхното използване. Ако данните са въведени от друга държава-членка, КЗЛД ще извърши проверката в тясно сътрудничество с надзорния орган на тази държава-членка.

В случай, че администраторът на лични данни (Министърът на вътрешните работи) не уважи молбата за достъп на физическото лице и ако то счита, че има нарушение на Закона за защита на личните данни при обработването на личните му данни (напр. възпрепятстване на упражняването на правата на физическото лице), лицето може да подаде жалба до КЗЛД (за да инициира административното производство). Комисията за защита на личните данни разглежда жалбата и приема решение, което, след влизането си в сила, е обвързващо за администратора на лични данни. Ако предмет на жалбата е бил отказ за достъп, с решението си КЗЛД може да задължи администратора на лични данни да предостави достъп и да даде инструкции за това. Когато се установи нарушение, свързано с обработването на лични

данни, КЗЛД може да наложи административно наказание на администратора на лични данни - глоба или имуществена санкция.

Ако физическото лице не подаде жалба до КЗЛД, то може да обжалва решението (за отказа за достъп и предоставяне на информация или възпрепятстването на упражняването на правото на изтриване, коригиране и блокиране) пред съда.

Молбите за достъп до лични данни, обработвани в Шенгенската информационна система, трябва да бъдат изготвени на български език. **На своя институционален сайт КЗЛД е публикувала образци на искания относно информация в ШИС II** - Образец на искане до КЗЛД за достъп до информация в ШИС II и Образец на искане до КЗЛД за поправяне или премахване на лични данни в ШИС II.

КЗЛД ОТЧЕТЕ СВОЯ ПРИНОС КЪМ ДЕЙНОСТТА НА КООРДИНАЦИОННАТА ГРУПА ЗА НАДЗОР НА ШЕНГЕНСКАТА ИНФОРМАЦИОННА СИСТЕМА

Координационната група за надзор на Шенгенската информационна система от второ поколение е координирана структура на националните органи за защита на данните и Европейския надзорен орган по защита на данните. Създадена е през април 2013 г. с цел осъществяване на координиран надзор на защитата на личните данни, съдържащи се в Шенгенската информационна система от второ поколение (ШИС II).

През април 2016 г. КЗЛД изготви и изпрати до Секретариата на Координационната група своя принос към отчета за изминалия тригодишен период, както и към документ, очертаващ бъдещите дейности, които ще залегнат в работната програма на групата за периода 2016-2018. КЗЛД направи и своите коментари към предложението за Съвместен модел за инспекции на сигналите в ШИС II.

Във връзка с изготвянето на отчета на Координационната група за периода от нейното създаване през 2013 г. до настоящия момент, КЗЛД изпрати своевременно попълнен въпросник за своята дейност в тази насока, като отговори на въпроси, свързани с:

- националната правна рамка, свързана с обработването на лични данни от ШИС II;
- брой жалби от субекти на данни;
- основни въпроси, обект на жалби;
- брой искания за достъп, корекция и изтриване на информация в ШИС II (за случаите, в които правата са упражнени индиректно, чрез органа за защита на данните);
- брой случаи, разгледани в сътрудничество с други органи по защита на личните данни;
- брой извършени инспекции;
- дейности по повишаване на осведомеността на гражданите;
- допълнителни дейности.

КЗЛД подкрепя предложения детайлен и изчерпателен Съвместен модел за инспекции на сигналите в ШИС II, като едновременно с това обръща внимание на факта, че той не винаги би могъл да се прилага в своята цялост по правни и практически причини. Моделът за инспекции е разработен в съответствие с Работната програма на Координационната група за периода 2013-2015 г. Целта му е да бъде помощно средство на органите по защита на данните при провеждането на задължителни проверки на ШИС II. Освен това, този модел предоставя общ подход за провеждане на инспекции, позволявайки по-добър анализ и сравняване на резултатите.

В своя принос КЗЛД отчита извършени инспекции на бюрото СИРЕНЕ и Националната Шенгенска информационна система, както и ad hoc проверка по жалби и сигнали. Като основно средство за повишаване на осведомеността на гражданите, КЗЛД посочва пълната, подробна и актуална информация на български и английски език на уеб сайтовете на КЗЛД и МВР. Отчетена е и извършената през 2015 г. самооценка по отношение на достиженията от Шенген, която бе осъществена под егидата на МВР с участието на КЗЛД и МВнР.

ГОДИШНА МЕЖДУНАРОДНА СРЕЩА ПО СЪТРУДНИЧЕСТВО В ОБЛАСТТА НА ПРАВОПРИЛАГАНЕТО КЪМ МЕЖДУНАРОДНАТА КОНФЕРЕНЦИЯ НА ОРГАНИТЕ ПО ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ

На 21 и 22 март 2016 г. в град Манчестър се проведе Годишната международна среща по сътрудничество в областта на правоприлагането към Международната конференция на органите по защита на данните. Комисията за защита на личните данни бе представена от Цветелин Софрониев – член на КЗЛД и Христо Аламинов – експерт в дирекция „Нормативна дейност, международно сътрудничество, планиране и обучение“ на КЗЛД. В двудневния форум участваха представители на органи по защита на данните от 15 държави.

Представени бяха възможностите за участие в годишните изследователски проекти на Мрежата за глобално правоприлагане в областта на неприкосновеността (GPEN) - GPEN Privacy Sweeps. Представена бе темата на годишния проект за 2016 г. – „Интернет свързани устройства“ (Internet of Things). Формулирани бяха идеи за бъдещи изследователски годишни проекти. Анонсирано бе публикуването на годишния доклад на Мрежата за глобално правоприлагане в областта на неприкосновеността за дейността ѝ през 2015 г. Представена бе нова инициатива на Мрежата, свързана с изготвянето и разпространението на Въпросник относно правоприлагането сред всички органи по защита на данните.

На Годишната международна среща по сътрудничество в областта на правоприлагането към Международната конференция на органите по защита на данните бяха разгледани практическите аспекти на сътрудничеството в областта на правоприлагането, основните аспекти на Споразумението за глобално трансгранично сътрудничество в областта на правоприлагането, както и Наръчника за сътрудничество в правоприлагането. Направено бе обобщение и бяха представени следващи стъпки за насърчаване на сътрудничеството в областта на правоприлагането. В детайли бяха разгледани въпросите, свързани с потребителския контрол над личните данни.

КЗЛД ИЗПЪЛНЯВА ПРОЕКТ ПО ПРОГРАМА “ЕРАЗЪМ+” НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

През 2015 г. Комисията за защита на личните данни, органите по защита на данните в Република Македония и Република Полша, както и университетите в гр. Лодз, Полша и гр. Охрид, Република Македония, подготвиха и подадоха проектно предложение в областта на действие на ключова дейност „Сътрудничество за иновации и обмен на добри практики” на програма Еразъм+. Наименованието на проектното предложение е **„Иновативна програма за следдипломна квалификация: отговаряне на пазарните нужди и въвеждане на нови модели“**. Неговата стойност е 168 645 евро. Водещ партньор в проектния консорциум е Университетът за информационни науки и технологии „Св. Апостол Павел“ в гр. Охрид.

Проектът се стреми да преодолее липсата на специалисти и експерти в сферата на електронното правителство, е-бизнеса и е-културата чрез мултидисциплинарни действия за модернизиране на учебните програми за висше образование. Той има за цел да създаде иновативна програма за следдипломна квалификация, която да бъде достъпна на наднационално ниво чрез онлайн платформа за обучение. Студенти, завършили бакалавърска степен могат да кандидатстват за едногодишната или двугодишната магистърска програма, създадена по настоящия проект.

В средата на януари 2016 г. КЗЛД подписа договор с организацията координатор - Университета за информационни науки и технологии „Св. Апостол Павел“, с което започна изпълнението на проектните дейности. Сред тях са: Проучване на нуждите на пазара на труда, Създаване на учебителна програма, Отворени учебителни ресурси (Open Educational Resources for the study programme), Изграждане на електронна система за дистанционно преподаване в участващите университети, План за популяризиране на учебителната програма, Подготовка на преподаватели и предоставяне на учебителната програма, Оценяване на учебителната програма и платформата за електронно обучение. Изпълнението на проектните дейности е планирано да се осъществи до края на месец март 2018 г.

На 12 април 2016 г. в София се проведе първа международна организационна среща в рамките на изпълнението на проекта. Комисията за защита на личните данни беше представена от Десислава Тошкова, Главен секретар на КЗЛД, Антон Тодоров и Христо Аламинов, старши експерти в отдел „Планиране, обучение и управление на проекти”. Сред обсъдените въпросите бяха финансовото отчитане на изпълнените дейности и осъществяването на комуникацията между партньорите в

проектния консорциум. Беше направен преглед на напредъка по различните дейности, като се посочиха крайни срокове за представянето на отделните Интелектуални продукти. Специално внимание бе отделено на методите за събиране и обобщаване на информация за осъществяване на Проучването на нуждите на пазара на труда, като основа за следващите проектни дейности.

СТАНОВИЩЕ НА ЕНОЗД ОТНОСНО РЕГЛАМЕНТ ЗА ЕВРОПЕЙСКАТА ГРАНИЧНА И БРЕГОВА ОХРАНА

В становище от 18 март 2016 г. относно предложен от Европейската комисия Регламент за европейската гранична и брегова охрана, Европейският надзорен орган по защита на данните (ЕНОЗД) заявява, че подкрепя усилията на ЕС за управление на миграцията и укрепване на вътрешната сигурност на ЕС. Джовани Бутарели заявява, че Европа трябва спешно да предприеме работещи мерки за справяне с миграцията и за борба с трансграничната престъпност. Едновременно с това, той посочва, че е съществено да се направи оценка на необходимостта и пропорционалността на предложените действия, както и да се осигури съответствие с принципите за защита на данните, което ще направи предложениия регламент по-силен и ефективен.

Основните препоръки, изразени в становището са:

- По отношение на целите на предложението се посочва, че те ще отключат прилагането на различни правила за защита на данните. Във връзка с това трябва да се извършат отделни оценки за необходимостта и пропорционалността на мерките за постигане на двете идентифицирани цели - на миграцията и на сигурността. Тъй като това са две различни цели, тяхното смесване може да има негативни правни и практически последици. ЕНОЗД препоръчва към тях да се подходи по отделно, тъй като се прилагат различни области на правото за защита на личните данни.

- По отношение на събирането на лични данни се подчертава, че е важно изясняването на мащаба и обхвата на дейностите по обработка от страна на Европейската агенция за гранична и брегова охрана, тъй като предложението предполага, че за целите на управление на границите, тя ще се превърне в център, в който ще се обработват огромни количества лични данни;

- Да бъде направено ясно разграничаване на отговорностите между новата Агенция и държавите-членки на ЕС, така че да няма размиване на отговорността в задълженията на всеки администратор на лични данни;

- Да бъдат изяснени механизмите за предаване на лични данни на трети страни и международни организации, като се има предвид, че такива прехвърляния трябва да се базират на оценка за адекватност или на използването на подходящи мерки за защита на информацията;

- Относно зачитането на основните права на мигрантите и бежанците, трябва да бъдат дадени гаранции, че мигрантите и бежанците ще бъдат информирани за правата им по начин, който ясно разбират и ще могат да упражняват тези права.

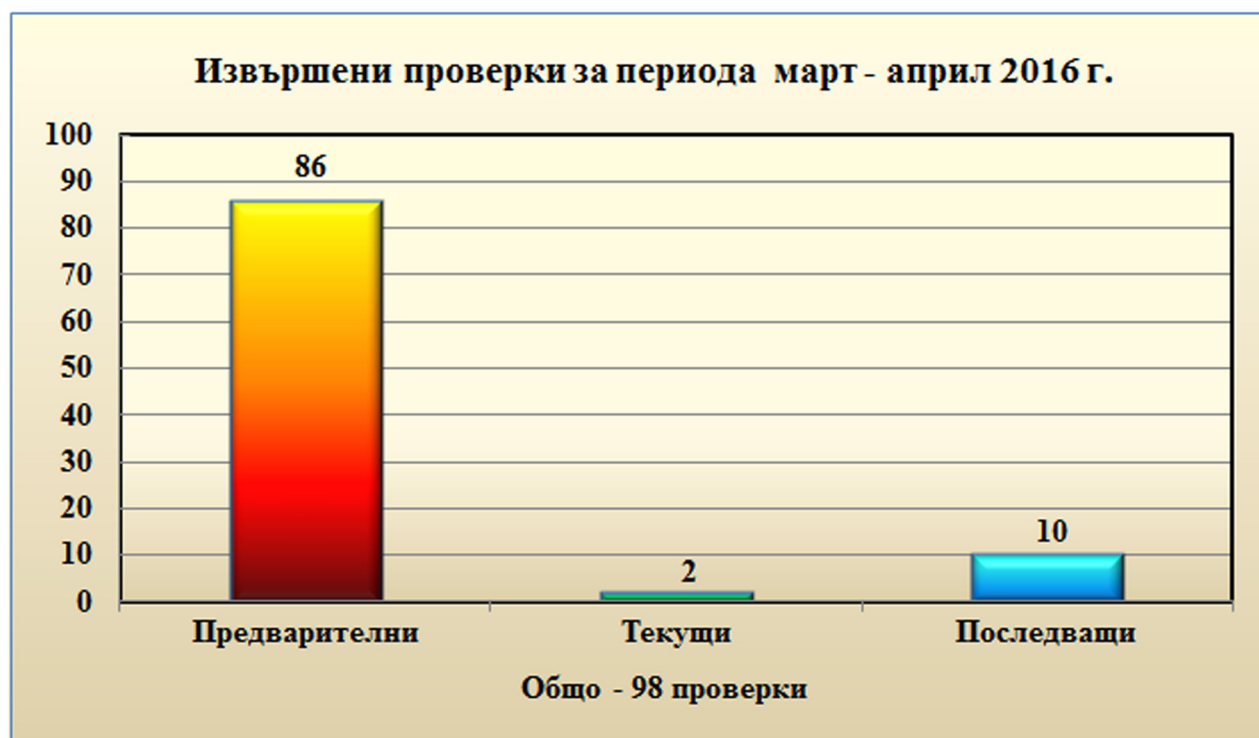
В своето становище ЕНОЗД изразява разбирането си, че обработването на лични данни е необходимо за управление на миграцията и борба с трансграничната престъпност, но едновременно с това посочва, че това предложение може да доведе до сериозна намеса в правата на мигрантите и бежанците, които представляват уязвима група от хора, които се нуждаят от защита. ЕНОЗД заявява, че новата Агенция трябва да бъде достатъчно оборудвана и способна да изпълни задълженията си за спазване на правилата за защита на личните данни и да гарантира защитата на интересите и правата на лицата, чиито данни обработва.

КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ

СТАТИСТИКА И АНАЛИЗ НА КОНТРОЛНАТА ДЕЙНОСТ ЗА ПЕРИОДА МАРТ - АПРИЛ 2016 г.

На основание чл. 12 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) през месеците март и април 2016 г. са извършени общо 98 проверки. Най-голям е делът на предварителните проверки, извършвани на основание чл. 17б от ЗЗЛД (когато администраторът е заявил обработване на данни по чл. 5, ал. 1 от ЗЗЛД или на данни, чието обработване съгласно решение на комисията застрашава правата и законните интереси на физическите лица). За периода извършените предварителни проверки са 86 бр., на базата на които са вписани съответните администратори на лични данни или са актуализирани техните регистри с лични данни в регистъра по чл. 10, ал. 1 т. 2 от ЗЗЛД.

Разгледани са 29 искания от физически лица, включително различни запитвания по актуални въпроси, свързани със защита на личните данни. На всички податели са изпратени съответни отговори.

През периода са съставени 5 акта за установяване на административно нарушение и са издадени 6 наказателни постановления.

РЕГИСТРАЦИЯ НА АДД

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ОТДЕЛ “РЕГИСТЪР И ОТЧЕТНОСТ” ЗА ПЕРИОДА МАРТ - АПРИЛ 2016 г.

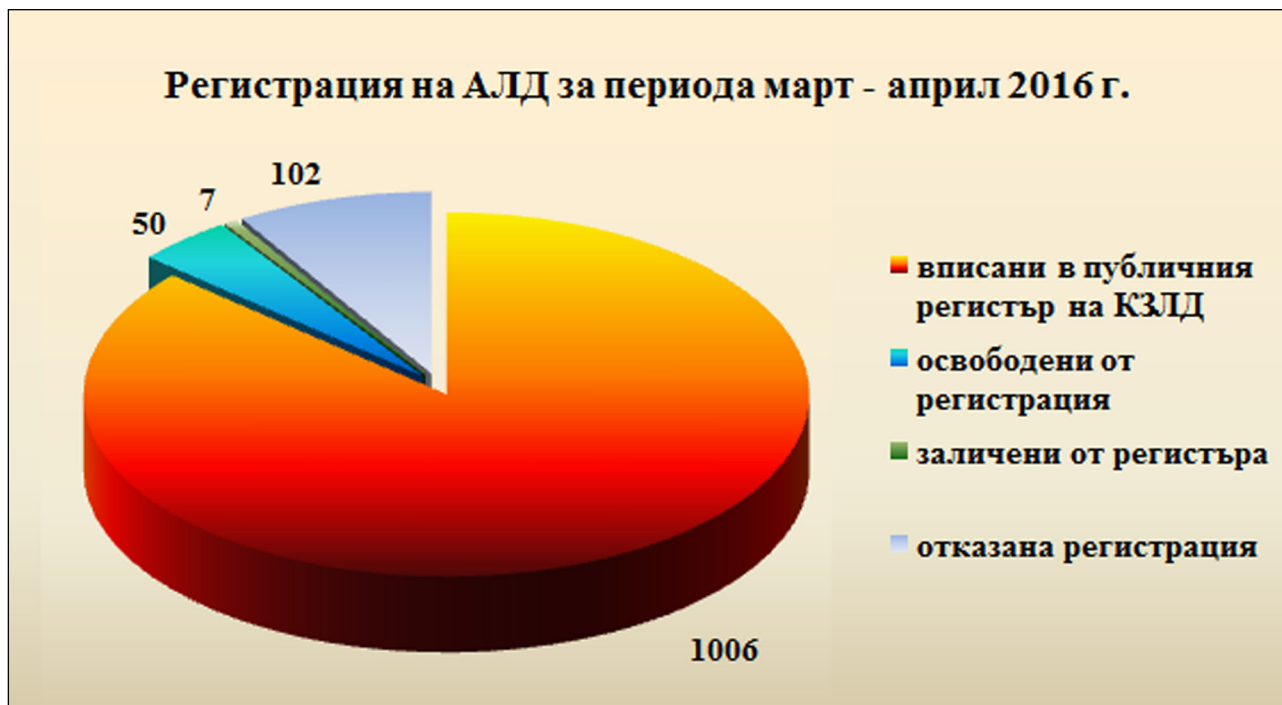
През периода март-април 2016 г. в електронната система за регистрация на администратори на лични данни (еРАЛД) са създадени нови 1 467 потребителски профила на АДД. От тях 1 416 са на АДД, подали заявление за вписване в регистъра по чл.10 ал.1 т.2 от ЗЗЛД и 51 – на АДД, желаещи да бъдат освободени от задължението за вписване в този регистър. В резултат на това в еРАЛД вече има създадени 353 033 потребителски профила – 322 224 на АДД, подали заявления за регистрация и 30 809 – на тези, които са изявили желание за освобождаване от това задължение.

През този период КЗЛД взема решения за:

- **вписване в регистъра по чл.10 ал.1 т.2 от ЗЗЛД на 1006 нови АДД**, с което общият брой на вписаните в регистъра АДД става 280 232;
- **освобождаване от задължението за вписване в регистъра – 50 АДД**, с което общият брой на освободените от регистрация става 27 753;
- **заличаване от регистъра – 12 АДД**, с което общият брой на заличените администратори става 327;
- **отказ за вписване в регистъра – 102 АДД**, с което общият им брой става 2566.

КЗЛД не е прекратявала производства по освобождаване от задължение за вписване в регистъра на АДД, при което общият брой на прекратените производства по освобождаване остава 1 966.

През месеците март и април за проверка по чл. 176 на ЗЗЛД са подадени 164 АДД.

През периода са обработени 1 184 подадени на хартиен носител заявления за регистрация и молби за освобождаване от задължение за вписване.

Регистрите на вписаните администратори на лични данни, на освободените от задължение за регистрация, както и на тези с отказана регистрация, са публични и са достъпни от интернет страницата на КЗЛД.

РЕШЕНИЯ ПО ЖАЛБИ

РЕШЕНИЕ № Ж-125/15 г. София, 08.03.2016 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков, на открито заседание, проведено на 10.02.2016 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа жалба с рег. № Ж-125/27.03.2015 г., подадена от госпожа К.Б. - в лично качество и като Административен ръководител на Окръжен съд Благоевград, срещу Районен съд Благоевград.

Искането на госпожа К.Б. съдържа както белезите на жалба по смисъла на чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 36 и сл. от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА), така и белезите на сигнал - с оглед производствата по чл. 12 от закона, подадено е в съответствие с правомощията на комисията по чл. 10, ал. 1, т. 1 и т. 3 от ЗЗЛД да анализира и осъществява цялостен контрол за спазването на нормативните актове в областта на защитата на лични данни и да извършва проверки на администраторите на лични данни във връзка с тази дейност.

В жалба рег. № Ж-125/27.03.2015 г. се излагат твърдения, според които Председателят на РС Благоевград, непрекъснато разлепва и разпространява из сградата на съда - централен вход, регистратура, втори етаж на съдебната палата, пред съдебни зали и службите в РС Благоевград, календар за 2015 г., издаден от Женско Благотворително Дружество „Македония” по повод местен конкурс „Жена на годината – Благоевград”, спонсориран от Б.Я. - съорганизатор на движението, инициативата и наградите за номинираните, понастоящем и депутат от ПГ на Патриотичния фронт в 43-то НС на РБългария, като на календара е отпечатана снимка на г-жа К.Б.

Жалбоподателката уведомява, че в качеството си на административен ръководител се е разпоредила календарът да бъде премахнат, но в следствие екземпляр от него отново е бил поставян.

С писмо рег. № 538/20.03.2015 г. на МПГД „Охрана” - Областно звено „Охрана” - Благоевград, г-жа К.Б., в качеството ѝ на Административен ръководител на БлОС е уведомена, че на 19.03.2015 г. в деловодство на 03 „Охрана” Благоевград е постъпило искане от Председателя на РС Благоевград за снемане на записи от камери, което впоследствие със съпроводително писмо е било изпратено по компетентност до Главния директор на ГД „Охрана”. В искането се споделя твърдението на председателя на РС Благоевград, че възнамерява да разследва факта на премахване на календарите чрез снемане на записите от монтираните в съда камери за видеоконтрол, за да възприеме начина и събере данни за лицето и похвата, чрез който се премахват календарите. Твърди се, че няколко писма с идентично съдържание и търсене на отговорност са адресирани и до г-жа К.Б., в качеството ѝ на адм. ръководител на БлОС и подадени лично от Председателя на РС Благоевград.

Госпожа К.Б. информира, че е изисквала допълнителна информация от Регистъра за извършените прегледи на видеозаписи от Съдебната палата Благоевград. Информацията е предоставена с писмо рег. № 55 от 23.03.2015 г. Изхождайки от получената справка, г-жа К.Б. споделя, че това не е единствен случай, като до компетентната дирекция са били изпратени три броя писма от Председателя на РС Благоевград - първото с изх. № 354 от 11.10.2013 г., второто с изх. № 179 от 01.05.2014 г. и третото, цитираното по-горе, с изх. № 125 от 17.03.2015 г.

Жалбоподателката констатира тенденция да се изискват и безпроблемно да се предоставят,

записи от видеокамерите на съдебната палата, без да се посочва конкретно коя измежду всички, следователно от всяка една в зоната на охрана, да се изискват за голям времеви отрязък, с неясни или най-малкото с мотиви, извън правомощията на искащия и за неопределен брой граждани, в нарушение на изискванията на действащите към момента правила, утвърдени със Заповед № ЛС - 04-523 от 14.04.2010 г. на Министъра на правосъдието, за организирането и осъществяването на явното наблюдение в обектите на Съдебната власт.

Твърди се, че в конкретните случаи са обработвани лични данни, на неограничен брой български граждани, без основание за това и без съблюдаване изискванията, свързани със защита на лицата, собствеността, обществения интерес, разкриване, предотвратяване и контрол на нарушения/престъпления, както и че обработването е осъществявано с неясна цел, при неизяснени обстоятелства.

В допълнение се сочи, че „не е бил решен въпроса” с унищожаването на видеозаписите, копията от които продължават да са на разположение на определени лица за неясни нужди.

В чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират комисията за нарушение на правата им по ЗЗЛД.

Жалбата, подадена от К.Б., в лично качество, относно частта, свързана с неправомерно оповестяване на лични данни (снимка), съдържаща се в календар, отговаря на нормативно установените изисквания, поради което е редовна. Жалбата е подадена от физическо лице, при наличие на правен интерес и в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, поради което се явява допустима. Жалбата е насочена срещу Районен съд Благоевград - администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД.

Предвид горното, на свое редовно заседание, проведено на 13.11.2015 г. КЗЛД приема жалба рег. № Ж-125/27.03.2015 г., в описаната част, за допустима и я определя за разглеждане в открито заседание, насрочено за 10.02.2016 г.,

По оношение частта на жалбата, съдържаща твърдения за извършени нарушения при обработване на лични данни посредством видеонаблюдение, комисията взема решение за назначаване на проверка за установяване начина, по който се извършва видеонаблюдението в сградата на Окръжен съд Благоевград и Районен съд Благоевград, осъществена съобразно Заповед № РД-14-266/16.11.2015 г. и приключила с Констативен акт КА – 451/11.12.2015 г.

На откритото заседание на комисията, проведено на 10.02.2015 г. се явяват В.П. – изпълняващ длъжността председател на Районен съд Благоевград, и Е.Н. – досегашен председател на съда, цитиран в жалбата, които правят уточнението, че жалбата, предмет на административното производство, е подадена от госпожа К.Б. към момента, в който госпожа Е.Н. е била председател на съда, а в жалбата е споменат и господин В.П. - заместник-председател на Районен съд Благоевград, към същия момент.

Районен съд Благоевград ангажира становище, според което сигналът, подаден от госпожа К.Б. е процесуално недопустим, защото няма нито обработване на лични данни, нито въобще лични данни, с които да се злоупотребява. Касае се за правомерна дейност, разписана в закон и изцяло в правомощията на председателя на съда.

Сочи се, че снимката на публична личност, каквато е председателят на Окръжен съд – Благоевград, поставена в информационен материал под формата на календар, с който се анонсират благоевградчани за традиционно от 10 години провеждано благотворително мероприятие за номиниране „Жена на годината“, която номинация се прави за жени, допринесли с професията си и станали позитивен пример за благоевградчани, в никакъв случай не може да бъде неправомерна дейност.

В хода на откритото заседание госпожа Е.Н. предоставя на комисията материали по случая, сред които и екземпляр от календара за 2015 г на ЖБД „Македония” и споделя, че самата е била сред номинираните и като печелила конкурса през 2007 г., присъства със своя снимка в него, също както и госпожа К.Б., носителка на приза за 2011 г.

Обръща се внимание, че календарът е създаден от инициативен комитет с участието на госпожа К.Б., включващ и всички носителки на тази награда за Благоевград от последните 10 години. Именно комитетът е решил през 2015 г. гражданите да бъдат информирани кои досега са били носителките на титлата, за да може да се види какви професии са имали и гражданите да бъдат по-активни да номинират жени от различните професии и през 2015 г.

Председателят на Районен съд Благоевград се разпорежда предоставените му броеве от отпечатания календар да бъдат поставени в кулоарите на съда, за да се информират гражданите, които го посещават, без да му е известно, че госпожа К.Б. възразява срещу анонсиране на инициативата по този начин.

Доказателствените материали, събрани по жалба рег. № Ж-125/27.03.2015 г., както и изразените в хода на административното производство становища, сочат, че конкурсът „Жена на годината на Благоевград” е основан през 2003-та година, до момента има 13 носителки на титлата „Жена на годината Благоевград”, с каквато титла - през 2011 г., е удостоена и жалбоподателката – съдия К.Б.

Установява се, че идеята за издаване на календара, посветен на 25-ти март – християнския празник Благовещение и Ден на жената благоевградчанка, е била предмет на обсъждане, през месец януари 2015 г., на събиране на Клуба на жена на годината, член на който е и госпожа К.Б. С.Й., председател на Женско Благотворително Дружество „Македония”- сдружение в частна полза, уведомява, че е поискала разрешение от членовете на клуба за изготвяне на календар, каквото получава и от госпожа К.Б., уведомявайки я, че календарът ще съдържа снимки, две имена, годината, през която участничките са станали носителки на титлата, както и мотивацията за избирането им.

Преписката по жалба рег. № Ж-125/27.03.2015 г. съдържа приложено електронно писмо от 23.01.2015 г., адресирано до госпожа К.Б. с молба да изпрати снимка за изработка на календара. Приложено е и писмо от 27.01.2015 г., от официалната поща на ОС Благоевград, с което на С.Й. са изпратени три снимки на жалбоподателката за включването им във въпросния календар.

Може да се заключи, че в календара, отпечатан от Женско Благотворително Дружество „Македония”, в тираж 1000 бройки, фигурират лични данни на жалбоподателката, обработени в съответствие с нейното съгласие и без съмнение със знанието ѝ, че изготвеното печатно произведение ще бъде обект на публично разпространение – в обществени, административни и частни сгради, още повече, че е достъпно и на интернет страницата на конкурса www.jenanablaguevgrad.org.

По преписката, свързана с жалба рег. № Ж-125/27.03.2015 г., липсват приложени доказателства, свидетелстващи за обвързване разпространението на календара, издаден от ЖБД „Македония” с изискване – за всеки конкретен случай, на съгласието на лицата снимани в него.

Вижданията на жалбоподателката, че „не е редно в съдебната палата да се разлепват рекламни материали, още по-малко пък календари, които нямат никаква връзка с правораздаването и пряката съдийска дейност” и „че съдебната палата не може и не бива да бъде място за разлепване и разпространяване на рекламни/агитационни материали”, не кореспондират с депозираните по преписката вътрешни правила, които да обективират изрична забрана в този смисъл.

В съответствие с изложеното, се налага изводът, че личните данни на госпожа К.Б. са обработени правомерно, според изискванията на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД,

Комисията за защита на личните данни като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесени в настоящето административно производство и на основание чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД,

РЕШИ:

Оставя без уважение, като неоснователна жалба с рег. № Ж-125/27.03.2015 г., подадена от К.Б. срещу Районен съд Благоевград.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:**Венцислав Караджов /п/****ЧЛЕНОВЕ:****Цанко Цолов /п/****Цветелин Софрониев /п/****Мария Матева /п/****Веселин Целков /п/****РЕШЕНИЕ****№ Ж-115/2015 г.****София, 08.03.2016 г.**

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 10.02.2016 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разгледа по допустимост жалба с рег. № Ж-115/18.03.2015 г., подадена от Д.Р. срещу Националния осигурителен институт.

Господин Д.Р. уведомява, че е получавал пенсия за осигурителен стаж и възраст до момента, в който, с Разпореждане № 4010314520 (Протокол № ПР-234/11.02.2015 г.) на ръководител „ПО” при РУСО - гр. Пловдив, тя бива прекратена, след което с Разпореждане № 4010314520 (Протокол № Ра-124/19.02.2015 г.), от него е поискано възстановяване на сумата 103 581,53 лева, представляваща главница за периода от 01.01.2005 г. - 28.02.2015 г. и лихва, начислена до 19.02.2015 г., с твърдения, че исканата като главница сумата, представлява неоснователно получена пенсия, при условията на чл. 114, ал. 1 от КСО.

Жалбоподателят сочи, че описаното представлява реална щета, нанесена му от ТП на НОИ гр. Пловдив, до която се е стигнало, тъй като от архивите на администратора на лични данни е изчезнало (загубено или унищожено) оригиналното му пенсионно досие и вместо него е създадено ново, съдържащо копия на разпореждания.

Господин Д.Р. твърди липса на оригиналните пенсионни документи, въз основа на които е отпусната пенсията му, включително и заявлението му за пенсиониране.

Жалбоподателят описва процедурата, приложима при отпускане на пенсии, според Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж и подчертава, че заявлението на лицето, подадено в ТП на НОИ представляващо формуляр – образец – УП-1, съдържа лични данни като ЕГН, адрес, дата на раждане, номер и дата на лична карта, телефон.

Обръща се внимание, че към УП-1 се прилагат всички оригинални документи за стаж и доход, въз основа на които се иска отпускане на пенсия и по заявлението, съгласно чл. 9 от НПОС, се съставя пенсионно досие с номер и ЕГН на пенсионера, което се съхранява в ТП на НОИ – гр. Пловдив.

Господин Д.Р. твърди, че от цитираните административни актове - Разпореждане № 4010314520 (Протокол № ПР-234/11.02.2015 г.) и Разпореждане № 4010314520 (Протокол № Ра-124/19.02.2015 г.), е узнал, че оригиналното му пенсионно досие вече не се съхранява в архива на ТП на НОИ - гр.

Пловдив и при поискване му е показана папка, която не съдържа нито един писмен документ, изхождащ от него, носещ подписа му и относим за времето от датата, на която се твърди, че е подал заявление за пенсиониране до датата, на която - в хода на проверка по чл. 108 от КСО, е посочил някой от предприятията, в които си спомня, че е работил.

Жалбоподателят подчертава, че липсва заявлението за пенсиониране, липсва опис на представените документи, липсват самите документи за стаж и доход, липсват данни за каквато и да е кореспонденция между него и ТП на НОИ.

Според Д.Р., това означава, че служителите на ТП на НОИ са нарушили закона и не са съхранили пенсионното му досие или умишлено са го унищожили, с цел да му навредят, защото искат да възстановява всичко, което те не са опазили като оригинални документи, вменяват му вина и искат да възстановява пенсия.

Жалбоподателят сочи, че няма данни оригиналното му пенсионно досие да е бракувано и унищожено по официален ред, поради което предполага, че то се намира в ръцете на някой, който по всяко време може да се възползва от личните му данни и да му навреди, така както в момента му вреди ТП на НОИ – гр. Пловдив.

Господин Д.Р. моли КЗЛД да разследва случая и след като събере служебно доказателства за посочените от него факти, да наложи съответните санкции на ТП на НОИ – гр. Пловдив и длъжностните лица, които са отговорни за съхраняване на личните му данни, съдържащи се в оригиналното му досие.

Към жалбата не са приложени доказателства.

От Националния осигурителен институт е изискано становище по случая, ведно с относимите доказателства, каквото е депозирано в деловодството на комисията с приложено към него заверено копие от Пенсионното досие на Д.Н.Р.

В становището се сочи, че в ТП на НОИ – гр.Пловдив са постъпили сигнали за отпуснати пенсии на лица, които нямат право на тях и е стартирана проверка, при която е установено, че пенсионните досиета на лицата, за които се отнасят сигналите липсват в архива на отдел „Пенсии”.

НОИ уведомява, че във връзка с горното през периода месец март 2013 г. – месец септември 2013 г. е извършена инвентаризация на архива на отдел „Пенсии”, при която не са открити значителен брой пенсионни преписки, една от които представлява пенсионното досие на Д.Н.Р.

Сочи се, че причините за липсата на пенсионното досие на господин Д.Р. не могат да бъдат установени с категоричност, не може с категоричност да бъде установен и моментът, от който то не се намира в ТП на НАП – гр. Пловдив. След отпускане на пенсията през 1999 г. от и за лицето не са подавани и/или постъпвали писма и/или документи, по преписката не е имало движение и липсата може да е настъпила във всеки един момент преди инвентаризацията от 2013 г.

Становището на НОИ уведомява, че липсата на пенсионното досие на господин Д.Р. е констатирана през месец май 2013 г. и на лицето е изпратено писмо с изискване на документите му за осигурителен стаж на 29.05.2013 г., получено от него на 06.06.2013 г.

Предвид горното, до Д.Р. е отправено писмо, с което е уведомен, че от жалбата му не може да се установи момента, в който е узнал за твърдяното от него незаконосъобразно обработване на личните му данни и от него е изискано да представи пред КЗЛД информация за момента във времето (ден, месец, година), в който му е станало известно за извършеното спрямо него нарушение, както и – в случай, че разполага с такива, да предостави на комисията документите, удостоверяващи начина и датата на уведомяването, че пенсионното му досие не се съхранява в архива на НОИ.

Според известие за доставяне с бар код № 5100013350721, писмо рег. № П-8682/ 19.10.2015 г. е получено от жалбоподателя на 20.10.2015 г., но и към момента изисканата от него информация не е постъпила в КЗЛД.

В чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушение на правата им по ЗЗЛД. Жалбата, подадена от Д.Р. срещу Националния осигурителен институт отговаря на нормативно установените изисквания, поради което е редовна.

Въпреки че е подадена от физическо лице, при наличие на правен интерес и е насочена срещу НОИ – администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД, жалба рег. № Ж-115/18.03.2015 г. не следва да се приеме за допустима, тъй като не е подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД.

Доказателствените материали, ангажирани по административната преписка свидетелстват, че липсата на пенсионното досие на господин Д.Р. е констатирана през месец май 2013 г. и на лицето е изпратено писмо рег. № К-24095/29.05.2013 г. за изискване на документите му за осигурителен стаж на 29.05.2013 г., получено от него на 06.06.2013 г., според приложеното известие за доставяне. В приложеното заверено копие от пенсионното му досие пък е налична собственоръчна декларация, направена от жалбоподателя на 09.09.2013 г., с която той прави изявление, че не съхранява документи за осигурителен стаж и в която описва периодите, съставляващи трудовия му стаж.

Същевременно, независимо от изискването да информира комисията за момента във времето (ден, месец, година), в който му е станало известно за извършеното спрямо него нарушение, както и да предостави документите, удостоверяващи начина и датата на уведомяването, че пенсионното му досие не се съхранява в архива на НОИ, господин Д.Р. не изпълнява дадените му указания.

От съпоставката на депозираните по преписката документи може да се заключи, че въпреки твърденията му, жалбоподателят се е уведомил за извършеното спрямо него нарушение, в момент много по-ранен от сочения в жалбата му, а именно през месец май 2013 г., поради което, предвид разпоредбата на чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, тя се явява просрочена и в този смисъл – недопустима.

Комисията за защита на личните данни като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесени в настоящето административно производство и на основание чл. 38, ал. 1 от ПДКЗЛДНА във връзка с чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК,

РЕШИ:

Оставя без разглеждане жалба рег. № Ж-115/18.03.2015 г., подадена от Д.Р. срещу Националния осигурителен институт, като недопустима и прекратява, образуваното по нея административно производство.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-305/2015 г.
гр. София, 17.03.2016 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 24.02.2016 г., обективизирано в протокол № 9, на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разглежда жалба с рег. № Ж-305/05.08.2015 г., подадена от Ю.Ж.Р.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е сезирана с жалба, съдържаща твърдения за злоупотреба с лични данни при сключване на договор за паричен заем. Жалбоподателката Ю.Ж.Р. съобщава, че била извикана на работното си място - УМБАЛ „С.И.Р.” гр. София и била насочена да си извади справка от Централния кредитен регистър поддържан от БНБ. От справката установила, че фигурира паричен заем от „К.Е.” ЕООД от 06.03.2015 г., който тя не е теглила. Счита, че е налице злоупотреба с нейните лични данни. Моли по жалбата ѝ да бъде извършена проверка и виновните да понесат отговорност. Има приложена справка от Централния кредитен регистър на БНБ. Жалбата е адресирана до Комисия за защита на личните данни, Управление „Банков надзор” към БНБ и Софийска районна прокуратура. Към жалбата е приложено и копие на справка от Централния кредитен регистър.

С писмо изх. № П-6969/27.08.2015 г. на Председателя на КЗЛД, г-жа Г.Н., управител на „К.Е.” ЕООД е информирана за образуваното административно производство. На основание чл. 36, ал. 2 от АПК, е уведомена, че в качеството ѝ на управител на дружеството, което представлява следва в 7-дневен срок от получаване на настоящото писмо следва да изрази писмено становище и да представи относими доказателства.

С писмо изх. № П-6970/27.08.2015 г. на Председателя на КЗЛД, г-н Д.Р., управител на БНБ е уведомен за образуваното административно производство. С оглед изясняване на факти и обстоятелства, в 3-дневен срок от получаване на настоящото писмо следва да предостави заверено копие от административната преписка по жалбата на Ю.Ж.Р.

С писмо изх. № П-6971/27.08.2015 г. на Председателя на КЗЛД, г-жа Ю.Ж.Р. е информирана, че по повод жалбата ѝ е образувано административно производство. Уведомена е за приложението на ЗЗЛД. Информирана е, че ако има образувано производство от разследващи органи производството по жалбата ще бъде спряно до произнасянето им.

С писмо изх. № П-6972/27.08.2015 г. на Председателя на КЗЛД, Софийска районна прокуратура е информирана за образуваното административно производство. С оглед изясняване на факти и обстоятелства по жалбата са помолени да предоставят информация за образувано производство.

В Комисията за защита на личните данни е постъпило писмо с рег. № П-7305/ 04.09.2015 г. От БНБ изпращат заверено копие от административната преписка образувана по жалбата на г-жа Ю.Ж.Р. Преписката включва жалба от Ю.Ж.Р., писмо до г-жа Г.Н., управител на „К.Е.” ЕООД, становище от „К.Е.” ЕООД, Договор за паричен заем за продукт „Експрес аванс” и приложения към него.

С писмо изх. № П-8758/21.10.2015 г. на Председателя на КЗЛД, г-жа Г.Н., управител на „К.Е.” ЕООД е информирана повторно за образуваното административно производство. Уведомена е, на основание чл. 22, ал. 5 от ЗЗЛД, че всички лица, които обработват лични данни са длъжни да оказват съдействие на Комисията при упражняване на правомощията ѝ. На основание чл. 36, ал. 2 от АПК, е информирана, че в качеството ѝ на управител на дружеството, което представлява следва в 7-дневен срок от получаване на настоящото писмо да изрази писмено становище и да представи относими доказателства.

В Комисията за защита на личните данни е постъпило становище от „К.Е.” ЕООД, заведено под рег. № С-801/02.11.2015 г. Заедно с него прилагат договор за паричен заем за продукт „Експрес Аванс” № 2442/06.03.2015 г. и погасителен план към него, предложение за сключване на договор за

паричен заем, декларация за съгласие от Ю.Ж.Р., копие от лична карта на Ю.Ж.Р., разходен касов ордер за сума от 600 лева по кредит № 2442, договор за паричен заем за продукт „Експрес Аванс” № 2365/12.02.2015 г. и погасителен план към него, обяснения на А.З. - финансов консултант в „К.Е.” ЕООД, относно отпускането на кредит, справка за извършени погасителни плащания, правила за отпускане и приключване на кредити на „К.Е.” ЕООД, правила за контрол и предотвратяване изпирането на пари и финансирането на тероризма при търговската дейност на „К.Е.” ЕООД, доказателство за прекратяване на правоотношението с А.З., договор за агентство и сътрудничество от 02.04.2014 г. сключен с А.З., сигнал до прокуратурата от дата 31.07.2015 г. ведно с доказателства за изпращането му, становище от „К.Е.” ЕООД във връзка с писмо, изх. № БНБ-75623/ 12.08.2015 г., отговор до БНБ във връзка с писмо от г-н Д.К., подуправител на Българска народна банка и ръководещ управление „Банков надзор” в БНБ, Доказателства за прекратяване на правоотношението със С.П., Трудов договор за С.П.

С писмо изх. № П-182/12.01.2016 г. на Председателя на КЗЛД, Софийска районна прокуратура е информирана повторно за образуваното административно производство. С оглед изясняване на факти и обстоятелства по жалбата са помолени да предоставят информация за образувано производство.

В Комисията за защита на личните данни е постъпило писмо от СРП с вх. № П-784/04.02.2016 г. Информират Комисията, че по повод на жалбата на Ю.Ж.Р. е образувана пр. преписка с № 33876/2015 г. по описа на СРП.

Жалбата, подадена от Ю.Ж.Р. е съобразена в цялост с изискванията на КЗЛД, съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и съдържа необходимите нормативно определени реквизити за редовност.

Чл. 30, ал. 1 от ПДКЗЛДНА регламентира минималното необходимо съдържание, което трябва да съдържа искането, за да отговаря на условията за редовност. Трябва да са посочени необходимите данни за искателя, естеството на искането, други документи, когато това е предвидено в закон или в ПДКЗЛДНА, дата и подпис. Жалба с рег. № Ж-305/05.08.2015 г. отговаря в цялост на тези условия.

Съгласно чл. 38, ал. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) при нарушаване на правата му по ЗЗЛД, всяко физическо лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни в едногодишен срок от узнаване на нарушението, но не по-късно от пет години от извършването му. Към жалбата си, Ю.Ж.Р. прилага нейна справка, че е кредитополучател от дата 31.07.2015 г. Това е датата на узнаване, че с нейните лични данни е извършена злоупотреба. Жалбата е подадена в срока на чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД и е допустима.

В чл. 27, ал. 2 от АПК законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от Закона.

При извършена служебна проверка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, е установено, че „К.Е.” ООД е регистриран като администратор на лични данни с идентификационен № 367156 и е вписан в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри към КЗЛД.

В жалбата си Ю.Ж.Р. сочи, че е била насочена от работодателя си - УМБАЛ „С.И.Р.” ЕАД да бъде й бъде издадена справка от Централния кредитен регистър на БНБ. Като отчитаме факта, че в КЗЛД са постъпили и други жалби от служители на същия работодател и имайки предвид, че лицето А.З., сочена от „К.Е.” ООД за извършител на твърдяно документно престъпление е била служител и на болницата е обоснован извода, че УМБАЛ „С.И.Р.” ЕАД, също трябва да бъдат конституирани като страна в административния процес.

Жалбата е насочена срещу неправомерно обработване на лични данни на жалбоподателката, изразяваща се в незаконосъобразно използване на лични данни при сключване на договор за паричен заем.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, при сезирането й Комисията разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Във връзка с гореизложеното, и на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни, Комисията на защита на личните данни

РЕШИ:

1. Обявява жалба с рег. № Ж-305/05.08.2015 г. подадена от Ю.Ж.Р. за допустима. Конституира като страни в административното производство жалбоподателката Ю.Ж.Р., а ответни страни „К.Е.” ЕООД и Университетска многопрофилна болница за активно лечение „С.И.Р.” ЕАД.

2. На основание чл. 54, ал. 1 т. 5 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) спира административното производство, заради образуваното производство пред Софийска районна прокуратура. От СРП са уведомили КЗЛД, че по жалбата на Ю.Ж.Р. е образувана пр. пр. № 33876/2015 г. по описа на СРП. С Постановление на СРП от 23.11.2015 г. е образувано досъдебно производство срещу неизвестен извършител за извършено престъпление по чл. 212, ал. 1 от НК.

Решението на Комисията за защита на личните данни може да се обжалва пред Административен съд София – град в 14-дневен срок от съобщаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-360/2015 г.

гр. София, 17.03.2016 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател – Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков, на заседание, проведено на 24.02.2016 г., обективизирано в протокол № 9, на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разглежда жалба с рег. № Ж-360/31.08.2015 г., подадена от Н.Н.

В Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е постъпила жалба от Н.Н., подадена чрез електронна поща. Г-жа Н.Н. излага факти, че била абонат на „М.” АД и по ред причини не заплатила една месечна сметка за ползвани от нея услуги. През юни месец 2015 г. започнали да я притесняват от фирма за събиране на дългове. Интересува се дали може да подаде жалба за предоставяне на личните й данни на трети лица, без нейно съгласие. Жалбата е подадена по електронна поща и не е подписана.

С писмо изх. № П-8011/02.10.2015 г. на Председателя на КЗЛД, г-жа Н.Н. е уведомена за съдържанието на нормата на чл. 30, ал. 1 от ПДКЗЛДНА. Посочен й е начинът за сезиране на Комисията. Предоставен е срок да отстрани нередовностите, да потвърди жалбата. Писмото е изпратено на адрес и по електронна поща. Отговор не е последвал.

Жалба с рег. № Ж-360/02.10.2015 г., не е съобразена с изискванията за редовност съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) и не съдържа необходимите нормативно определени реквизити. В противоречие е с чл. 30, ал. 1 от ПДКЗЛДНА. Жалба Ж-360/02.10.2015 г. не е подписана. Подписът е задължителен реквизит за редовност, съгласно чл. 30, ал. 1, т. 4 от ПДКЗЛДНА. Не е индивидуализирано естеството на искането, което е задължителна предпоставка за редовност съгласно чл. 29, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 30, ал. 1, т. 2 от ПДКЗЛДНА. Въпреки дадените указания, Н.Н. не потвърждава жалбата си. Съобщено е, че при неизпълнение на дадените указания административното производство ще бъде прекратено.

Във връзка с гореизложеното, и на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни, Комисията на защита на личните данни

РЕШИ:

На основание чл. 29, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 30, ал. 2 от АПК и чл. 30, ал. 1, т. 2 и т. 4 от ПДКЗЛДНА, поради неотстраняване на недостатъци в искането, а именно жалбата не е подписана, не е индивидуализирано естеството на искането оставя без разглеждане, като нередовна жалба с рег. № Ж-360/31.08.2015 г., подадена от Н.Н.

Решението на Комисията за защита на личните данни може да се обжалва пред Административен съд София – град в 14-дневен срок от съобщаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-429/2015 г.

гр. София, 17.03.2016 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател – Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков, на заседание, проведено на 24.02.2016 г., обективизирано в протокол № 9, на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа жалба с рег. № Ж-429/09.10.2015 г., подадена от Е.Г.И.

В Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е постъпила жалба от Е.Г.И., подадена чрез електронна поща. Г-жа Е.Г.И. излага факти, че открила във входа си писма адресирани до сина й-Ю.К.И. Били подадени от „Г.Г.Г.” ООД, който обаче от няколко години живее в чужбина. След това започнали телефонни обаждания от горецитираната фирма. Е.Г.И. споделя, че обажданията до нея са ежедневни. Моли КЗЛД за отговор по компетентност. Жалбата не е подписана.

С писмо изх. № П-9984/27.11.2015 г. на Председателя на КЗЛД, г-жа Е.Г.И. е уведомена за съдържанието на нормата на чл. 30, ал. 1 от ПДКЗЛДНА. Оказан ѝ е начинът за сезиране на Комисията. Предоставен е срок да отстрани нередовностите, да потвърди жалбата. Писмото е изпратено на адрес и по електронна поща. Отговор не е последвал.

Жалба с рег. № Ж-429/12.10.2015 г., не е съобразена с изискванията за редовност съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация

(ПДКЗЛДНА) и не съдържа необходимите нормативно определени реквизити. В противоречие е с чл. 30, ал. 1 от ПДКЗЛДНА. Жалба Ж-429/12.10.2015 г. не е подписана. Подписът е задължителен реквизит за редовност, съгласно чл.30, ал.1, т. 4. Въпреки дадените указания, Е.Г.И. не потвърждава жалбата си. Съобщено е, че при неизпълнение на дадените указания административното производство ще бъде прекратено.

Във връзка с гореизложеното, и на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни, Комисията на защита на личните данни

РЕШИ:

На основание чл. 29, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 30, ал. 2 от АПК и чл. 30, ал. 1, т. 4 от ПДКЗЛДНА, поради неотстраняване на недостатъци в искането, а именно жалбата не е подписана оставя без разглеждане, като нередовна жалба с рег. № Ж-429/12.10.2015 г., подадена от Е.Г.И.

Решението на Комисията за защита на личните данни може да се обжалва пред Административен съд София – град в 14-дневен срок от съобщаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-433/2015 г.

гр. София, 17.03.2016 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател – Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков, на заседание, проведено на 24.02.2016 г., обективизирано в протокол № 9, на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа жалба с рег. № Ж-433/14.10.2015 г., подадена от М.Т.И.

В Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е постъпила жалба от М.Т.И., подадена чрез електронна поща. Г-жа М.Т.И. излага факти, че вече не е абонат на „М.” АД и преминала към друг мобилен оператор. Започнала да получава покани за извънсъдебно събиране на вземания от фирма „Ф.П.К.” ООД. Притеснява се, че не е била уведомена от М., че има задължения, а също така и че нейните лични данни се разпространяват от фирма във фирма. Жалбата е подадена по електронна поща и не е подписана.

С писмо изх. № П-9985/27.11.2015 г. на Председателя на КЗЛД, г-жа М.Т.И. е уведомена за съдържанието на нормата на чл. 30, ал. 1 от ПДКЗЛДНА. Оказан ѝ е начинът за сезиране на Комисията. Предоставен е срок да отстрани нередовностите, да потвърди жалбата. Писмото е изпратено на адрес и по електронна поща. Отговор не е последвал.

Жалба с рег. № Ж-433/14.10.2015 г., не е съобразена с изискванията за редовност съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) и не съдържа необходимите нормативно определени реквизити. В противоречие е с чл. 30, ал. 1 от ПДКЗЛДНА. Жалба Ж-433/14.10.2015 г. не е подписана. Подписът е задължителен

реквизит за редовност, съгласно чл.30, ал.1, т. 4. Въпреки дадените указания, М.Т.И. не потвърждава жалбата си. Съобщено е, че при неизпълнение на дадените указания административното производство ще бъде прекратено.

Във връзка с гореизложеното, и на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни, Комисията на защита на личните данни

РЕШИ:

На основание чл. 29, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 30, ал. 2 от АПК и чл. 30, ал. 1, т. 4 от ПДКЗЛДНА, поради неотстраняване на недостатъци в искането, а именно жалбата не е подписана оставя без разглеждане, като нередовна жалба с рег. № Ж-433/14.10.2015 г., подадена от М.Т.И.

Решението на Комисията за защита на личните данни може да се обжалва пред Административен съд София – град в 14-дневен срок от съобщаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ П-8322/2015 г.

гр. София, 17.03.2016 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател – Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков, на заседание, проведено на 24.02.2016 г., обективизирано в протокол № 9, на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа жалба с рег. № П-8322/09.10.2015 г., подадена от Г.Д.

В Комисията за защита на личните данни е постъпила жалба от Г.Д., подадена чрез кол центъра на КЗЛД. В жалбата си г-н Г.Д. представя свое писмо адресирано до колекторска фирма „С.Г.Г.” ООД, съдържащо размисли и твърдения относно сключване на трудов договор за цесия и липсата на негови задължения, които както узнаваме от текста са прехвърлени от БТК ЕАД на „С.Г.Г.” ООД.

С писмо изх. № П-10605/11.12.2015 г. на Председателя на КЗЛД, г-н Г.Д. е уведомен за съдържанието на нормата на чл. 30, ал. 1 от ПДКЗЛДНА. Посочен му е начинът за сезиране на Комисията. Предоставен е срок да отстрани нередовностите, да потвърди жалбата и да индивидуализира искането. Писмото е изпратено на електронната поща, от която е получено

В Комисията за защита на личните данни е постъпило писмо от жалбоподателя Г.Д. Въпреки ясно описаните задължителни реквизити относно съдържанието на жалбата до КЗЛД, жалбоподателят моли да му бъде изпратен примерен текст на жалба, който да отговаря на изискванията.

С писмо изх. № П-10890/21.12.2015 г. на Председателя на КЗЛД, на г-н Г.Д. е обяснено, че съгласно чл. 30 от АПК наличието на негов подпис е задължителна предпоставка за образуването на административно производство. Повторно е уведомен да обърне внимание на задължителните реквизити, касаещи жалбите подавани до КЗЛД.

Жалба с рег. № П-8322/09.10.2015 г. не е съобразена с изискванията за редовност съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) и не съдържа необходимите нормативно определени реквизити. В противоречие е с чл. 30, ал. 1 от ПДКЗЛДНА. Жалба с рег. № П-8322/09.10.2015 г. не е подписана. Подписът е задължителен реквизит за редовност, съгласно чл. 30, ал. 1, т. 4 от ПДКЗЛДНА. Жалбата не съдържа естеството на искането и така е в нарушение на чл. 29, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 30, ал. 1, т. 2 от ПДКЗЛДНА. Въпреки дадените указания, Г.Д. не потвърждава жалбата си, не индивидуализира искането, не информира за своите данни-адрес, телефон за връзка. Съобщено е, че при неизпълнение на дадените указания административното производство ще бъде прекратено.

Във връзка с гореизложеното, и на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни, Комисията на защита на личните данни

РЕШИ:

На основание чл. 29, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 30, ал. 2 от АПК и чл. 30, ал. 1, т. 1, 2 и 4 от ПДКЗЛДНА, поради неотстраняване на недостатъци в искането, а именно жалбата не е подписана, не са установени достатъчно данни за жалбоподателя и не съдържа естеството на искането оставя без разглеждане, като нередовна жалба с рег. № П-8322/09.10.2015 г., подадена от Г.Д.

Решението на Комисията за защита на личните данни може да се обжалва пред Административен съд София – град в 14-дневен срок от съобщаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-399/2015 г.

София, 21.03.2016 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Мария Матева и Веселин Целков, на открито заседание, проведено на 09.03.2016 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа жалба с рег. Ж-399/23.09.2015 г., подадена от И.Т.С. срещу С.Я. - частен съдебен изпълнител № 844 в Камарата на частните съдебни изпълнители.

Госпожа И.Т.С. уведомява, че е ипотекарен длъжник по изпълнително дело № 20158440402524, образувано от ЧСИ С.Я. и след извършена справка научава, че по разпореждане на С.Я. е извършено пълно проучване на имущественото ѝ състояние, а в кориците на делото се намират и няколко справки от Агенция по вписванията относно притежаваните от нея недвижими имоти, както и справка от НАП относно наличието на нейни публични задължения.

Според жалбоподателката, събирането на описаната информация, освен че представлява грубо и недопустимо вмешателство в личния ѝ живот, съставлява и обработване на лични данни по смисъла на ЗЗЛД при липса на лимитативно изброените в закона условия за допустимост на обработването.

Съгласно чл. 16, ал. 1 от Закона за частните съдебни изпълнители (ЗЧСИ) частният съдебен изпълнител има право на достъп до личните данни на длъжника, когато такъв е нужен за целите на изпълнението. В случая, И.Т.С. счита, че като ипотекарен длъжник, отговорността ѝ по изпълнителното дело се ограничава до имота, върху който е учредила договорна ипотека и изпълнението може да се насочва единствено срещу него, но не и върху останалото ѝ имущество, без значение какво е то.

За жалбоподателката, извършеното от ЧСИ пълно проучване на имущественото ѝ състояние, което представлява обработване на личните ѝ данни, не е било необходимо за целите на изпълнението и е извършено в нарушение на разпоредбата на чл. 16, ал. 1 от ЗЧСИ.

С писмо рег. № П-8961/28.10.2015 г. от ЧСИ С.Я. е изискано писмено становище по случая, описан в жалбата на госпожа И.Т.С., ведно с относимите доказателства.

С.Я. депозира становище рег. № С-845/20.11.2015 г., в което сочи, че изпълнително дело № 20158440402524 е образувано по молба на вискателя „ПИБ“ АД срещу длъжници „Е.Ф.“ ЕАД и Д.П.К. за събиране на посочените в Изпълнителен лист от 21.05.2015 г., издаден от СРС по гр. дело № 24278/2015 г. и Изпълнителен лист от 25.05.2015 г., издаден от СРС по гр. дело № 24279/2015 г., суми. С молбата за образуване е представен нотариален акт за договорна ипотека, учредена в полза на вискателя върху собствения на Д.П.К., И.Т.С. и Д.П.Ц. недвижим имот представляващ апартамент № 1, находящ се в **** – с площ 85,84 кв. м.

Частният съдебен изпълнител изяснява, че при образуване на изпълнителното дело са направени справки в имотния регистър за притежаваните от длъжника и ипотекарния длъжник недвижими имоти, изискани са нотариални актове, наложена е възбрана върху описания недвижим имот и е насрочена дата за опис и оценка.

В становището се обръща внимание, че И.Т.С. се явява съсобственик на апартамент № 1, находящ се в **** и при изработване на изпълнителното дело са направени справки в имотния регистър за проверка именно на имущественото състояние на длъжниците и ипотекарния длъжник, необходими за правилното изпълнение върху ипотекираните недвижими имоти.

С.Я. сочи, че преди да предприеме действия по изпълнение съдия-изпълнителят следва да се убеди, че имотът е собственост на длъжника към момента на извършване на описа, както и да уведоми съдебните изпълнители с наложени възбрани.

Според ЧСИ, съгласно чл. 4, ал. 1, т. 6 от ЗЗЛД, обработването на лични данни е допустимо, когато е необходимо за упражняване на правомощия, предоставени със закон на администратора и такъв в случая е ЗЧСИ, уреждащ правомощията на съдебния изпълнител при събиране на вземания.

Подчертава се, че съгласно законовите разпоредби съдебните изпълнители осъществяват производството самостоятелно, при изпълнение на правомощията си са независими и действат само въз основа на закона, тоест, предвид цитираната разпоредба на ЗЗЛД, при осъществяване на контролните им функции имат необходимите правомощия за събиране и обработване на лични данни.

Във връзка с цитираната от жалбоподателката разпоредба на чл. 16 от ЗЧСИ, С.Я. счита, че по конкретното дело справка, направена за И.Т.С. е от значение за установяване собствеността и тежестите върху апартамент № 1, находящ се в **** и по делото не са предприети действия срещу друго имущество на жалбоподателката и не са направени други справки.

Относно изложените в жалбата твърдения за справка в НАП, за наличие на публични задължения, С.Я. сочи, че по изпълнително дело № 20158440402524 е направена справка за длъжниците „Е.Ф.“ ЕАД и Д.П.К., но не и за И.Т.С.

В чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушение на правата им по ЗЗЛД.

Жалбата, подадена от И.Т.С. срещу ЧСИ С.Я. отговаря на нормативно установените изисквания,

поради което е редовна. Жалбата е подадена от физическо лице, при наличие на правен интерес и в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, поради което се явява допустима. Жалбата е насочена срещу ЧСИ С.Я. - администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД.

На свое редовно заседание, проведено на 03.02.2016 г., КЗЛД приема за допустима жалба рег. № Ж-399/23.,09.2015 г. и конституира ЧСИ С.Я. като ответна страна в производството, указвайки му да изясни необходимостта, наложила изисканата от него справка за имущественото състояние на И.Т.С. да третира освен имота, по отношение на който жалбоподателката е ипотекарен длъжник и останалото ѝ имущество.

В резултат, в КЗЛД е депозирано становище рег. № С-143/16.02.2016 г., в което ЧСИ ангажира доводи за неоснователност на жалбата, подадена от И.Т.С., сходни с тези, изложени в първоначалното му становище по случая.

С.Я. не прави исканите от комисията уточненията и не посочва причината, поради която изисканата от него справка за имущественото състояние на жалбоподателката третира освен имота, по отношение на който е ипотекарен длъжник и останалото ѝ имущество.

В становището се сочи, че в качеството му на администратор на лични данни за ЧСИ съществува правото, съдържащо се в чл. 16, ал. 1 ЗЧСИ, според което той има право на достъп до лични данни, когато това е нужно за целите на изпълнението.

Подчертава се, че посоченият законов текст не прави разграничение относно това дали личните данни се отнасят до имуществото на длъжника (икономическа идентичност по смисъла на ЗЗД) или до неимуществени права на физическото лице (друга идентичност).

Прави се извода, че правото на ЧСИ по чл. 16, ал. 1 от ЗЧСИ касае достъп до лични данни, които се отнасят както до личния статус, така и до имущественото състояние на длъжника. В този смисъл ЧСИ се позовава на Становище рег. № П 2127 от 04.07.2012 г. на КЗЛД.

Според ЧСИ С.Я., несъстоятелни са доводите, че по изпълнителното дело са налични справки от НАП относно наличието на публични задължения на ипотекарния длъжник, тъй като в действителност са изискани справки относно наличие на непогасени публични задължения на И.Т.С. по отношение на недвижимия имот, който е ипотekiран в полза на взыскателя и срещу който е предприето принудително изпълнение за удовлетворяване вземането на последния, тъй като в този случай държавата е по право присъединена на основание чл. 458 от ГПК за задължения за имота, които се удовлетворяват преди вземането на ипотекарния кредитор (чл. 136, ал. 1, т. 2 ЗЗД).

Доказателствата, събрани по жалба рег. № Ж-399/23.09.2016 г., както и писмените становища, изразени в хода на административното производство сочат, че „Е.Ф.” ЕАД и Д.П.К. се явяват длъжници по изпълнително дело № 20158440402524, образувано от ЧСИ С.Я.

Нотариалният акт за договорна ипотека, учредена в полза взыскателя върху собствения на Д.П.К., И.Т.С. и Д.П.Ц. недвижим имот, свидетелства, че жалбоподателката има качеството на ипотекарен длъжник, тоест на правен субект, предоставил свое имущество за обезпечение на вземането на „ПИБ” АД чрез сключване на договор за ипотека.

Следва да се обърне внимание, че ипотекарният длъжник не е длъжник на банката, нито пък е налице солидарна отговорност между него и кредитополучателя. По силата на чл. 429, ал. 3 от ГПК третите лица дали своя вещ в залог или ипотека за обезпечаване на дълг, придобиват качеството на страни – длъжници едва в изпълнителното производство, когато изпълнението бъде насочено върху съответната вещ и докато поръчителят отговаря с цялото си имущество, отговорността на залогодателя и ипотекарния длъжник е само до заложения или ипотekiран имот.

Безспорно, от гледна точка на изпълнителния процес, имуществото е съвкупност от оценени в пари – имуществени, права на длъжника, което означава, че за което и да било парично притежание длъжникът отговаря с цялото си имущество, освен ако законът е предвидил ограничена имуществена отговорност.

По отношение „ПИБ” „Е.Ф.” ЕАД и Д.П.К. се явяват кредитополучатели и докато те - като длъжници, отговарят за притежанието на банката с цялото си имущество, госпожа И.Т.С. в качеството ѝ на ипотекарен длъжник, отговаря за задължението само до имота, върху който е учредила договорна ипотека.

Предвид горното, несъстоятелно е позоваването от страна на ЧСИ на текста на чл. 16, ал. 1 ЗЧСИ, според който съдия-изпълнителят има право на достъп до лични данни, когато това е нужно за целите на изпълнението. В случая, целите на изпълнението биха били удовлетворени като преди да предприеме действия по изпълнение съдия-изпълнителят се убеди, че имотът е собственост на ипотекарния длъжник към момента на извършване на описа.

Тоест, изискването на справка за имущественото състояние на жалбоподателката, третираща освен имота, по отношение на който е ипотекарен длъжник и останалото ѝ имущество се явява несъотносимо и надхвърлящо целите на изпълнението, още повече, че Правилникът за вписванията предвижда възможност за издаване - от Агенция по вписванията, освен на удостоверения за лице и на удостоверения за имот, отразяващи всички вписвания, отбелязвания и заличавания за тежести и права към момента на изготвянето му.

С оглед изложеното, не следва да се кредитира изводът, че обработването на личните данни на жалбоподателката от ЧСИ е съответстващо на изискването за допустимост на обработването, съдържащо се в нормата на чл. 4, ал. 1, т. 6 от ЗЗЛД.

Може да се заключи, че личните данни на госпожа И.Т.С., отнасящи се до имуществото ѝ и съставляващи икономическата ѝ идентичност са обработени от ЧСИ С.Я. неправомерно, в противоречие с нормата на чл. 2, ал. 2, т. 2 и т. 3 от ЗЗЛД.

Комисията за защита на личните данни като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесени в настоящето административно производство и на основание чл. 38, ал.2 от Закона за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. Обявява жалба рег. № Ж-399/23.09.2015 г., подадена от И.Т.С. срещу частен съдебен изпълнител С.Б.Я. за основателна.

2. На основание чл. 42, ал. 1 от Закона за защита на личните данни налага на частен съдебен изпълнител № 844 в Камарата на частните съдебни изпълнители С.Б.Я., със седалище и адрес на управление **, с БУЛСТАТ ****, административно наказание – имуществена санкция, в размер на 10 000 (десет хиляди) лева, за това че в качеството му на администратор на лични данни е обработил личните данни на И.Т.С. в нарушение на чл. 2, ал. 2, т. 2 и т. 3 от ЗЗЛД.**

След влизане в сила на настоящето решение, сумата по наложеното наказание да бъде преведена на Комисията за защита на личните данни, гр. София, 1592, бул. “Проф. Цветан Лазаров”-№ 2 по банков път: Банка **БНБ- ЦУ IBAN:** BG18BNBG96613000158601 **BIC** BNBGBGSD - Комисия за защита на личните данни, Булстат 130961721.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-18/2016 г.
София, 22.03.2016 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 17.02.2016 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, постави за разглеждане жалба рег. № Ж-18/15.01.2016 г., подадена от Я.Л.Н.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от Я.Л.Н., в която са изложени твърдения за неправомерно обработване на личните му данни от „К.“ АД и С.Е.Е.О.

Жалбоподателят информира, че на 13.01.2016 г. получил по електронен път писма от „К.“ АД съдържащи файлове с личните му данни, включително три имена, единен граждански номер, номер на лична карта и постоянен адрес. Г-н Я.Л.Н. допълва, че получените писма съдържали два договора с посочени контрагенти – той от една страна и „К.“ АД и С.Е.Е.О. – от друга страна. Жалбоподателят твърди, че не е подписвал приложените договори, не е давал съгласието си дружествата да обработват личните му данни за посочените в договорите цели и в тази връзка счита, че са нарушени правата му по ЗЗЛД и моли Комисията да извърши проверка по случая.

Към жалбата са приложени относими доказателства.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от „К.“ АД е изискано писмено становище и представяне на доказателства.

В отговор от дружеството изразяват становище за неоснователност на жалбата и молят Комисията да я остави без уважение.

Към становището са приложени относими по случая доказателства.

В хода на административното производство жалбоподателят депозира молба рег. № М-56/09.02.2016 г. за оттегляне от жалбата и прекратяване на производството.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработване на личните им данни, при осъществяване на достъп до тези данни, както и контрол по спазване на ЗЗЛД.

Съгласно чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, при нарушаване на правата му по този закон всяко физическо лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни. С оглед посочената разпоредба и чл. 24, ал. 1 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), по инициатива на Я.Л.Н. пред КЗЛД е образувано административно производство по жалба № Ж-18/15.01.2016 г., подадена от г-н Я.Л.Н. срещу „К.“ АД и С.Е.Е.О., с изложени в същата твърдения за неправомерно обработване на личните му данни от дружествата.

В хода на производството пред КЗЛД и в качеството си на страна, по чиято инициатива същото е образувано, жалбоподателят е упражнил правото си да поиска прекратяване на административно производство по жалба рег. № Ж-18/15.01.2016 г. С молба рег. № М-56/09.02.2016 г. г-н Я.Л.Н. уведомява КЗЛД, че оттегля жалбата си и желае образуваното по случая административно производство да бъде прекратено. Молбата съдържа всички законово изискуеми реквизити, същата е надлежно подписана и в нея жалбоподателят категорично и ясно е изразил волята си за десезиране на КЗЛД.

Предвид факта, че към датата на подаване на молбата образуваното административно производство не е приключило и с оглед обстоятелството, че г-н Я.Л.Н. е активно легитимирано

лице по смисъла на чл. 56, ал. 1 от АПК, Комисията намира, че са налице визираните в разпоредбата предпоставки за прекратяване на административното производство по жалба Ж-18/15.01.2016 г. Съобразно цитираната разпоредба административният орган, пред който има висящо административно производство, следва да прекрати същото по искане на страната, по чиято инициатива то е започнало.

Водима от горното и на основание чл. 56, ал. 1 от АПК, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

Прекратява административното производство по жалба № Ж-18/15.01.2016 г., подадена от Я.Л.Н. срещу „К.“ АД и С.Е.Е.О., поради оттегляне на жалбата.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-286/2015 г.

София, 22.03.2016 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков на заседание, проведено на 03.02.2016 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по същество жалба рег. № Ж-286/29.07.2015 г., подадена от К.И.И.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от К.И.И., в която са изложени твърдения за неправомерно обработване на личните й данни от С.А., в качеството й на директор на Дневни детски ясли (ДДЯ) – гр. Сандански, чрез действия по събиране на информация касаеща здравно-осигурителния й статус – придобито право на пенсия и разпространяване на тази информация на трети лица на проведено на 03.07.2015 г. събрание на медицинския персонал на ДДЯ „О.“ - гр. Сандански.

Към жалбата не са приложени доказателства.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от г-жа С.А. е изискано писмено становище и представяне на относими доказателства.

В отговор е изразено становище за неоснователност на жалбата, в което г-жа С.А. информира, че на основание чл. 328, ал. 3 от Кодекса на труда и в качеството й на работодател на жалбоподателката по официален път е получила от Националния осигурителен институт справка за упражнено право на пенсия на г-жа К.И.И.

Към становището са приложени относими доказателства.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на ЗЗЛД.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалба рег. № Ж-286/29.07.2015 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същата е редовна.

От анализ на събраните по преписката доказателства се налага извода, че жалбата е процесуално допустима, подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес. Същата има за предмет обработване, в хипотезата на събиране и разпространение, на лични данни на жалбоподателката три имена и информация касаещи осигурителния ѝ статус в случая упражнено право на пенсия. С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата. От направена служебна справка в Електронния регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри се установи, че община Сандански и Националния осигурителен институт са изпълнили задължението си по чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД, подали са заявление за регистрация и са регистрирани като администратори на лични данни съответно с идент. № 158627 и № 19074.

На проведено на 16.12.2015 г. заседание на Комисията, жалбата е приета за процесуално допустима и като страни в производството са конституирани: жалбоподател – К.И.И. и ответни страни – Дневни детски ясли „О.“ - гр. Сандански, община Сандански и Национален осигурителен институт (НОИ). Страните са редовно уведомени за насроченото за 03.02.2016 г. заседание на Комисията за разглеждане на жалбата по същество.

В хода на производството от община Сандански изразяват становище за неоснователност на жалбата.

От страна на Националния осигурителен институт е изразено писмено становище за неоснователност на жалбата, в което се сочи че „няма заявки за достъп от външни потребители за достъп до личните данни на г-жа К.И.И.“, като всички извършвани справки са осъществени от служители на Териториално поделение на НОИ – гр. Благоевград в изпълнение на служебните им задължения във връзка със подадено от г-жа К.И.И. заявление за отпускане на пенсия за осигурителен страж и възраст.

Към становището са приложени относими по случая доказателства.

На проведено на 03.02.2016 г. заседание на Комисията, жалбата е разгледана по същество.

Жалбоподателката – редовно уведомена, не се явява, не се представлява.

Ответните страни – редовно уведомени, не се представляват.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти, имайки предвид събраните писмени доказателства и наведените от страните твърдения Комисията приема, че разгледана по същество жалба рег. № Ж-286/29.07.2015 г. е неоснователна.

Законът за защита на личните данни урежда защитата на правата на физическите лица при обработване на личните им данни. Целта на закона е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на

свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

В чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД са разписани условията, при наличието, на които е допустимо обработването на лични данни на физическите лица. Законодателят е възприел, че обработването на лични данни на физически лица, следва да се извършва при наличието на поне едно от тези условия, което е предпоставка за законосъобразност на обработването.

Жалбата има за предмет обработване, в хипотезата на събиране и разпространение на информация касаещи осигурителния статус жалбоподателката, в случая упражнено право на пенсия.

Страните не спорят, че жалбоподателката е била в трудови правоотношения с Дневни детски ясли „О.“ - гр. Сандански, същите прекратени на основание чл. 328, ал. 1, т. 10 от Кодекса на труда (КТ) – придобито право на пенсия за осигурителен стаж и възраст.

От събраните по преписката доказателства се установи, че във връзка с Решение № 187/28.05.2015 г. на Общински съвет – Сандански за намаляване числеността на персонала в Дневни детски ясли, в качеството си на директор на Дневни детски ясли „О.“ - гр. Сандански и работодател на жалбоподателката, на основание чл. 328, ал. 3 от КТ, г-жа С.А. е подала Заявление № 35/01.07.2015 г. до Директора на Териториална поделение на НОИ гр. Благоевград за справка относно наличието на упражнено право на пенсия на г-жа К.И.И. В отговор и с писмо изх. № 1049-01-4/03.07.2015 г. по описа на ТД на НОИ Благоевград г-жа С.А. е уведомена, че жалбоподателката е упражнила правото си на пенсия и с Разпореждане № 1089/18.05.2015 г., считано от 01.04.2015 г. и е отпусната пенсия за осигурителен стаж и възраст.

Събирането на лични данни касаещи осигурителния статус на лицето, а именно упражнено право на пенсия, като форма на обработване на личните данни е законосъобразно предвид наличието на разписаното в чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД условие за допустимост на обработването, а именно същото е необходимо за реализиране на законните интереси на администратора на лични данни, произтичащи от сключения между страните трудов договор и правата му на работодател по КТ, интереси които са преимуществени пред интереса на физическото лице, за което се отнасят личните данни.

От събраните доказателства се налага извода, че предоставянето, като форма на обработване, на лични данни за жалбоподателката от ТД на НОИ Благоевград на г-жа С.А. – директор на Дневни детски ясли „О.“ - гр. Сандански и работодател на жалбоподателката е законосъобразно и в изпълнение на нормативно установено задължение по чл. 328, ал. 3 от КТ на НОИ да предостави на работодателя информация касаеща упражнено право на пенсия за осигурителен стаж и възраст на работник или служител, в 14-дневен срок от получаване на искане от работодателя.

Комисията намирам за неоснователни и недоказани и изложените от жалбоподателката твърдения за неправомерно разпространение на личните й данни от г-жа С.А., предвид обстоятелството, че от събраните по преписката доказателства не се установи твърдяното от жалбоподателката нарушение и същата не е ангажирала доказателства в тази насока съобразно разпределянето на доказателствената тежест в процеса.

Във връзка с изложеното Комисията счита, че личните данни на жалбоподателката са обработени, при наличие на условие за допустимост на обработването, а именно за реализиране на законните интереси на администратора на лични данни и в изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни - НОИ. Личните данни на жалбоподателката са обработени в съответствие с принципите, визирани в чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД, събрани са за точно определени, конкретни и законни цели и няма данни да са обработени допълнително по начин, несъвместим с тези цели, следователно не са нарушени правата на лицето сезирало КЗЛД, а изложените от жалбоподателката твърдения в обратна насока са неоснователни.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 2, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба рег. № Ж-286/29.07.2015 г., подадена от К.И.И., като неоснователна.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

**№ Ж-293/2014 г.
София, 22.03.2016 г.**

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 10.02.2016 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, постави за разглеждане жалба рег. № Ж-293/22.04.2014 г., подадена от А.М.А.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от А.М.А., с изложени твърдения за неправомерно обработване на личните му данни – три имена, имейл адрес и телефонни номера, чрез публикуването им, под формата на обява, без негово знание и съгласие в сайта ***.

Жалбата е подадена по електронен път от имейл адрес **** и не е надлежно подписана. В тази връзка и съобразно разпоредбата на чл. 30, ал. 1 и ал. 2 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) до жалбоподателя е изпратено писмо с указания за отстраняване на констатираните нередовности и потвърждаване на жалбата.

С Решение № Ж-293/26.06.2014 г. на Комисията за защита на личните данни административното производство е прекратено на основание чл. 56, ал. 2 във връзка с чл. 30, ал. 2 от АПК, а именно поради неизпълнение на дадените указания в законоустановения срок.

Решението е съобщено на жалбоподателя. Във връзка с подадена от него жалба срещу индивидуалния административен акт е образувано адм. дело № 7258/2014 г. по описа на Административен съд – София – град. С постановено по делото Определение № 5123/23.10.2014 г. съдът е отменил обжалваното решение, като постановено при съществени нарушения на административно-производствените правила и в противоречие с материалния закон.

Определението е обжалвано от КЗЛД пред Върховния административен съд. С Определение № 1443/10.02.2015 г. постановено по адм. дело № 202/2015 г., по описа на ВАС, което е окончателно и не подлежи на обжалване, определението на първоинстанционния съд е отменено „като постановено при допуснато съществено нарушение на съдопроизводствените правила – недоизяснена фактическа обстановка“. Делото е върнато на същия съд за установяване на обстоятелството изпълнил ли е г-н А.М.А. дадените от Комисията указания.

В изпълнение на дадените задължителни указания за събиране на доказателства първоинстанционният съд е изискал от КЗЛД и административния орган е представил подадено

от г-н А.М.А. до Комисията писмо/електронно съобщение от 14.05.2014 г. с приложения към него относими доказателства. С оглед събраните доказателства съдът е приел, че в указания от КЗЛД срок г-н А.М.А. е изпълнил дадените му указания за отстраняване на нередовностите на жалбата му. При така установените факти съдът е приел, че Решение № Ж-293/26.06.2014 г. на КЗЛД е необосновано, постановено при допуснати съществени нарушения на процесуалния и материалния закон и с Определение № 3128/11.06.2015 г. постановено по адм. дело № 7258/2014 г. по описа на АССГ отменя решението на Комисията и изпраща преписката на КЗЛД за продължаване на административното производство и произнасяне с решение по съществото на жалбата.

Определението не е обжалвано и е влязло в законна сила.

В изпълнение на дадените от съда указания и предвид съдебно определение № 3128/11.06.2015 г., по адм. дело № 7258/2014 г. по описа на АССГ, г-н А.М.А. е уведомен, че следва да конкретизирате жалбата като посочи и индивидуализира администратора на лични данни – физическо или юридическо лице срещу когото същата е насочена с оглед преценка на обстоятелствата на чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД и чл. 10, ал. 1, т. 7 от закона. Г-н А.М.А. е уведомен, че сайта няма качествата на администратор на лични данни и в тази връзка следва да посочи съответното физическо или юридическо лице от което същия се администрира с оглед конституирането му като ответна страна в административното производство.

В отговор жалбоподателят сочи, че сайта на който са били публикувани личните му данни е собственост на „Н.Б.К.“ ЕООД е ЕИК ****.

От направена служебна справка по случая се установи, че сайта **** се е поддържал от „Н.Б.К.“ ЕООД. Към настоящия момент сайтът вече не е достъпен и активен.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от „Н.Б.К.“ ЕООД е изискано писмено становище и представяне на относими доказателства, но такива не са ангажирани. На адреса посочен в Търговския регистър като седалище и адрес на дружеството е изпратено писмо изх. № П-7155/02.09.2015 г., но същото се е върнало в цялост в Комисията с отбелязване на пощенското клеймо като „сменен адрес“. Със съобщение рег. № СЩ-86/07.10.2015 г. дружеството е уведомено по реда на чл. 61, ал. 3 от АПК за образуваното административно производство по жалба № Ж-293/22.04.2014 г. и му е указано да представи писмено становище и доказателства по жалбата. Съобщението е публикувано на сайта на КЗЛД на 07.10.2015 г. където е достъпно и към настоящия момент.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на ЗЗЛД.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалба рег. № Ж-293/22.04.2014 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същата е редовна.

От събраните доказателства може да се приеме, че жалбата е процесуално допустима, подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес. Същата има за предмет обработване, в хипотезата на публикуване на лични данни в обем от три имена, адрес, телефонен номер и имейл адрес на сайта *****, без знанието и съгласието на жалбоподателя. С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата. В конкретния случай жалбата е насочена срещу „Н.Б.К.“ ЕООД, което

безспорно притежава качеството на администратор на лични данни.

На проведено на 16.12.2016 г. заседание на Комисията жалбата е обявена за допустима и като страни в административното производство са конституирани: жалбоподател – А.М.А. и ответна страна – „Н.Б.К.“ ЕООД. Страните са редовно уведомени за насроченото за 10.02.2016 г. заседание на Комисията за разглеждане на жалбата по същество.

С оглед обстоятелството, че изпратеното до ответната страна писмо П-120/07.01.2016 г. се е върнало в цялост в Комисията с отбелязване на пощенското клеймо „сменен адрес“ е направена служебна справка е в Търговския регистър. Видно от справката към 03.02.2016 г. седалището и адреса на дружеството е ****, същия на който е и изпратено и адресираното до дружеството писмо на КЗЛД. В тази връзка дружеството е уведомено по реда на чл. 61, ал. 3 от АПК за заседанието, а именно с изпратено на 03.02.2016 г. писмо П-120/07.01.2016 г. Писмото е изпратено на посочения в Търговския регистър имейл адрес на дружеството – ***** и съгласно чл. 42, ал. 4 от ГПК се смята за връчено с постъпването му в посочената информационна система.

Въпреки дадените от Комисията указания към момента на постановяване на решението дружеството не е представило писмено становище или относими по случая доказателства, което възпрепятства изясняването на случая от правна и фактическа страна и постановяването на окончателен административен акт по съществото на жалбата.

Съгласно чл. 22, ал. 5 от ЗЗЛД всички лица, които обработват лични данни, са длъжни да оказват съдействие на Комисията при упражняване на контролните й правомощия, а неизпълнението на това задължение е въздигнато от законодателя в административно нарушение.

В чл. 36, ал. 2 от АПК е разписано, че страните в административното производство оказват съдействие на административния орган при събиране на доказателства и са длъжни да представят доказателства, които се намират при тях и не се намират при органа.

В конкретния случай се твърди неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателя от „Н.Б.К.“ ЕООД, от което следва, че за него е възникнало задължение за оказване на съдействие на КЗЛД, още повече, че дружеството е конституирано като ответна страна в образуваното пред Комисията административно производство и дължи съдействие при събиране на доказателства, които се намират при него и не се намират при административния орган. Администраторът на лични данни е уведомен по надлежния ред за задължението си да окаже съдействие на административния орган, като представи писмено становище и относми доказателства, но такива не са ангажирани.

Неизпълнението на дадените от КЗЛД указания представляват отказ от съдействие при упражняване на правомощията й да извършва контрол по законосъобразност при обработването на личните данни на физическото лице сезирало Комисията. Липсата на предоставяне на информация и доказателства от страна на дружеството води до затруднения и невъзможност при установяването на всички факти и обстоятелства от значения за производството и до забавяне на произнасянето по жалбата с която е сезирана Комисията.

Във връзка с горното Комисията счита, че е налице основание за ангажиране на административно-наказателната отговорност на „Н.Б.К.“ ЕООД за нарушение на чл. 22, ал. 5 от ЗЗЛД изразяващо се в отказ от съдействие на КЗЛД при упражняване на правомощията й по ЗЗЛД във връзка с административно производство по жалба рег. № Ж-293/22.04.2014 г.

В рамките на оперативната си самостоятелност Комисията счита, че с оглед характера на констатираното нарушение налагането на принудителни административни мерки (задължително предписание или определяне на срок за отстраняване на нарушението) е нецелесъобразно и мерките са неприложими в случая, и в тази връзка налага на „Н.Б.К.“ ЕООД административно наказание като счита, че същото ще има възпитателно въздействие и ще допринесе за спазване от страна на дружеството на установения правен ред.

При определяне размера на административното наказание Комисията съобрази целта на наказанието, което следва да има възпитателна, възпираща и предупредителна функция, а не да създава

икономически затруднения на администратора на лични данни, допуснал нарушението. Поради това и с предвид обстоятелството, че нарушението е първо за администратора счита, че размера на административното наказание следва да бъде в минимума предвиден в закона за съответното нарушение.

Водима от горното, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

На основание чл. 42, ал. 8 от ЗЗЛД налага на „Н.Б.К.“ ЕООД с ЕИК **, със седалище и адрес на управление ***** , административно наказание - имуществена санкция в размер на 1000 лв. (хиляди лева) за нарушение на разпоредбата на чл. 22, ал. 5 от ЗЗЛД - отказ от съдействие на Комисията за защита на личните данни при упражняване на правомощията ѝ по Закона за защита на личните данни.**

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

След влизане в сила на настоящето решение, сумата по наложеното наказание да бъде внесена в брой в касата на Комисията за защита на личните данни, гр. София, 1592, бул. „Проф. Цветан Лазаров“ № 2 или преведена по банков път:

Банка БНБ - ЦУ

IBAN: BG18BNBG96613000158601

BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, Булстат 130961721

Ако в законоустановения срок за доброволно плащане то не бъде извършено, преписката ще се изпрати на компетентната Териториална дирекция на Национална агенция по приходите за принудително събиране на вземането на основание и по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-311/2015 г.

София, 22.03.2016 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 17.02.2016 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, постави за разглеждане жалба рег. № Ж-311/07.08.2015 г., подадена от С.С.Т.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от С.С.Т., в която са изложени твърдения за злоупотреба с личните ѝ данни и използването им без нейно знание и съгласие за сключване на договор за кредит.

Жалбоподателката информира, че от направена справка в Централния кредитен регистър към Българска народна банка установила, че личните ѝ данни са използвани за сключен с „К.Е.“ ЕООД договор за паричен заем за сума в размер на 400 лв. (четиристотин лева). Жалбоподателката е категорична, че няма договорни отношения и не е предоставяла личните си данни на дружеството, както и че не е получавала въпросната сума. Г-жа С.С.Т. счита, че е налице злоупотреба с личните ѝ данни и моли Комисията за съдействие.

Към жалбата е приложено копие на справка № БНБ-72857/03.08.2015 г. от Централния кредитен регистър към Българска народна банка.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от „К.Е.“ ЕООД е изискано писмено становище и представяне на относими доказателства.

В отговор от дружеството изразяват становище по жалбата и молят Комисията да постанови спиране на образуваното административно производство. От дружеството информират, че въз основа на подписано от заемополучателя предложение 01003287/11.03.2015 г. за сключване на паричен заем, на 12.03.2015 г. между страните „К.Е.“ ЕООД - заемодател и С.С.Т. – заемополучател е сключен договор за паричен заем „Експрес месец“ № 2464. От дружеството излагат съмнения за евентуално извършени от техни служители престъпления във връзка с отпускане на кредита и сочат, че по случая тече прокурорска проверка.

Към становището са приложени относими доказателства.

С оглед твърденията на страните от Софийска районна прокуратура (СРП) е изискана информация за образуваното производство по случая, както и данни за хода му.

В отговор от СРП уведомяват, че по случая е образувана пр.преписка № 34262/2015 г. и с постановление от 16.10.2015 г. на СРП е образувано досъдебно производство за престъпление по чл. 212, ал. 1 от Наказателния кодекс, което не е приключило.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни.

Подадената от С.С.Т. жалба съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същата е редовна.

От изложените в жалбата твърдения и от приложените доказателства може да се приеме, че същата е подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, от физическо лице с правен интерес. Жалбата е насочена срещу администратор на лични данни, следователно е от компетентността на КЗЛД, в чиито правомощия по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД е да разглежда жалби срещу актове и действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимост на жалбата. Разглежданата жалба е подадена срещу „К.Е.“ ЕООД, което безспорно притежава качеството на администратор на лични данни.

От направена служебна справка в Електронния регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри се установи, че дружеството е изпълнило задължението си по чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД, подало е заявление за регистрация и е регистрирано като администратор на лични данни с идент. № 367156 и заявени регистри „Служители“ и „Клиенти и доставчици“.

С оглед събраните по административната преписка доказателства Комисията счита, че са налице предпоставките на чл. 54, ал. 1, т. 5 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) за спиране на образуваното административно производство Съгласно нормата на чл. 54, ал. 1, т. 5

от АПК, административният орган спира административното производство при наличие на друго административно или съдебно производство, когато издаването на акта не може да стане преди неговото приключване.

От събраните по административната преписка доказателства безспорно се установи, че на 12.03.2015 г. между страните С.С.Т. и „К.Е.“ ЕООД е сключен договор за паричен заем № 2464 за сумата от 400 лв. Г-жа С.С.Т. твърди, че личните й данни са използвани за сключване на договора без нейно знание и съгласие, подобни съмнения са изложени и от страна на дружеството. Със случая е сезирана СРП, образуваната е пр. пр. № 34262/2015 г. и с постановление на СРП от 16.10.2015 г. е образувано досъдебно производство за престъпление по чл. 212, ал. 1 от НК – за измама, което не е приключило.

Установяването на факта има ли извършено престъпление, както и идентифицирането на престъпния деец са от значение за развитието на образуваното пред Комисията производство и в последствие за постановяването на административния акт. В зависимост от резултатите на предприетите следствени действия и установяването на инкриминираното деяние и извършителя му ще се установи дали обработването на свързаните с жалбоподателката лични данни може да се обвърже по категоричен начин с администратор на лични данни и да се ангажира административно-наказателната му отговорност по Закона за защита на личните данни.

Водима от горното, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. Обявява жалба рег. № Ж-311/07.08.2015 г., подадена от С.С.Т. за допустима и конституира като страни в административното производство: жалбоподател – С.С.Т. и ответна страна – „К.Е.“ ЕООД, в качеството му на администратор на лични данни.

2. На основание чл. 54, ал. 1, т. 5 от АПК спира административното производство, до отпадане на основанията за спиране.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-318/2015 г.

София, 22.03.2016 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 17.02.2016 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, постави за разглеждане жалба рег. № Ж-318/11.08.2015 г., подадена от А.И.С.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от А.И.С., в която са

изложени твърдения за злоупотреба с личните й данни и използването им без нейно знание и съгласие за сключване на договор за кредит.

Жалбоподателката информира, че от направена справка в Централния кредитен регистър към Българска народна банка установила, че личните й данни са използвани за сключен с „К.Е.“ ЕООД договор за паричен заем за сума в размер на 600 лв. (шестстотин лева). Жалбоподателката е категорична, че няма договорни отношения и не е предоставяла личните си данни на дружеството, както и че не е получавала въпросната сума. Г-жа А.И.С. счита, че е налице злоупотреба с личните й данни и моли Комисията за съдействие.

Към жалбата е приложено копие на справка № БНБ-73060/03.08.2015 г. от Централния кредитен регистър към Българска народна банка.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от „К.Е.“ ЕООД е изискано писмено становище и представяне на относими доказателства.

В отговор от дружеството изразяват становище по жалбата и молят Комисията да постанови спиране на образуваното административно производство. От дружеството информират, че въз основа на подписано от заемополучателя предложение 01003812/20.03.2015 г. за сключване на паричен заем, на 20.03.2015 г. между страните „К.Е.“ ЕООД - заемодател и А.И.С. – заемополучател е сключен договор за паричен заем „Експрес аванс“ № 2486. От дружеството излагат съмнения за евентуално извършени от техни служители престъпления във връзка с отпускане на кредита и сочат, че по случая тече прокурорска проверка.

Към становището са приложени относими доказателства.

С оглед твърденията на страните от Софийска районна прокуратура (СРП) е изискана информация за образуваното производство по случая, както и данни за хода му.

В отговор от СРП уведомяват, че по случая е образувана пр.преписка № 34262/2015 г. и с постановление от 16.10.2015 г. на СРП е образувано досъдебно производство за престъпление по чл. 212, ал. 1 от Наказателния кодекс, което не е приключило.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни.

Подадената от А.И.С. жалба съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същата е редовна.

От изложените в жалбата твърдения и от приложените доказателства може да се приеме, че същата е подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, от физическо лице с правен интерес. Жалбата е насочена срещу администратор на лични данни, следователно е от компетентността на КЗЛД, в чиито правомощия по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД е да разглежда жалби срещу актове и действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимост на жалбата. Разглежданата жалба е подадена срещу „К.Е.“ ЕООД, което безспорно притежава качеството на администратор на лични данни.

От направена служебна справка в Електронния регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри се установи, че дружеството е изпълнило задължението си по чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД, подало е заявление за регистрация и е регистрирано като администратор на лични данни с идент. № 367156 и заявени регистри „Служители“ и „Клиенти и доставчици“.

С оглед събраните по административната преписка доказателства Комисията счита, че са налице предпоставките на чл. 54, ал. 1, т. 5 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) за спиране на образуваното административно производство Съгласно нормата на чл. 54, ал. 1, т. 5 от АПК, административният орган спира административното производство при наличие на друго административно или съдебно производство, когато издаването на акта не може да стане преди неговото приключване.

От събраните по административната преписка доказателства безспорно се установи, че на 20.03.2015 г. между страните А.И.С. и „К.Е.“ ЕООД е сключен договор за паричен заем № 2486 за сумата от 600 лв. Г-жа А.И.С. твърди, че личните ѝ данни са използвани за сключване на договора без нейно знание и съгласие, подобни съмнения са изложени и от страна на дружеството. Със случая е сезирана СРП, образуваната е пр. пр. № 34262/2015 г. и с постановление на СРП от 16.10.2015 г. е образувано досъдебно производство за престъпление по чл. 212, ал. 1 от НК – за измама, което не е приключило.

Установяването на факта има ли извършено престъпление, както и идентифицирането на престъпния деец са от значение за развитието на образуваното пред Комисията производството и в следствие за постановяването на административния акт. В зависимост от резултатите на предприетите следствени действия и установяването на инкриминираното деяние и извършителя му ще се установи дали обработването на свързаните с жалбоподателката лични данни може да се обвърже по категоричен начин с администратор на лични данни и да се ангажира административно-наказателната му отговорност по Закона за защита на личните данни.

Водима от горното, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. Обявява жалба рег. № Ж-318/11.08.2015 г., подадена от А.И.С. за допустима и конституира като страни в административното производство: жалбоподател –А.И.С. и ответна страна – „К.Е.“ ЕООД, в качеството му на администратор на лични данни.

2. На основание чл. 54, ал. 1, т. 5 от АПК спира административното производство, до отпадане на основанията за спиране.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-350/2015 г.
София, 22.03.2016 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 17.02.2016 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по същество жалба рег. № Ж-350/17.02.2015 г., подадена от Н.Г.К.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с подадена от Н.Г.К. жалба, в която са изложени твърдения за неправомерно обработване на личните му данни от Национална агенция за приходите (НАП), чрез действия по разпространение на личните му данни във връзка с осъществявана спрямо него ревизия от органите по приходите.

Жалбоподателят информира, че във връзка с извършвана проверка и ревизия от органите на НАП получил на 03.11.2014 г. Ревизионен доклад № 1402536/18.08.2014 г., с приложени към него документи, събрани в хода на ревизията. Допълва, че от съдържанието на приложено към доклада писмо от 02.08.2013 г. установил, че в същото се съдържат личните му данни – имена, единен граждански номер и номер на банковите му сметки, както и личните данни на още три лица. Жалбоподателят твърди, че от направена проверка установил, че писмото е изпратено от служителите на НАП на лицата посочени в същото, като по този начин личните му данни са разпространени до останалите трима адресата на писмото. Г-н Н.Г.К. твърди, че към ревизионния доклад са приложени и единадесет броя искания за предоставяне на документи и писмени обяснения от трети лица и допълва, че исканията съдържат негови имена, адрес и единен граждански номер и са изпратени до единадесет физически лица, които не познава добре.

Жалбоподателят счита, че действията на органите на НАП са в нарушение на правата му по ЗЗЛД и моли Комисията за съдействие.

Към жалбата са приложени относими доказателства.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от ТД на НАП гр. Варна и НАП са изискани писмени становища и представяне на относими доказателства.

От ТД на НАП - Варна изразяват становище за неоснователност на жалбата и молят Комисията да я остави без уважение. От институцията информират, че на жалбоподателя е извършена проверка за установяване на съответствие между имущественото и финансовото му състояние с получени доходи за периода 01.07.2007 г. – 31.12.2007 г., приключила с протокол № 1329949/15.11.2013 г. и в резултата на констатираното несъответствие между имущественото и финансовото състояние и получените доходи на лицето е възложен извършването на ревизия. Допълват, че ревизията на Н.Г.К. е приключила с издаване на ревизионен доклад № 1402536/18.08.2014 г., връчен на г-н Н.Г.К. на 04.11.2014 г. и Ревизионен акт № Р-18-1304992-091-01/05.01.2014 г., връчен му на 13.01.2015 г.

От ТД на НАП информират, че в хода на проверката на г-н Н.Г.К. е връчено искане за представяне на документи и писмени обяснения с цел изясняване на размера на извършените разходи и получените доходи в отговор на което с писмо вх. № К-49577-27/23.09.2013 г. г-н Н.Г.К. е представил следните документи: Запис на заповед от 05.07.2010 г. за получена сума от К.И.П.; Запис на заповед от 04.01.2010 г. за получена сума от Н.Д.З.; Запис на заповед от 15.02.2010 г. за получена сума от Г.Е.Д.; Запис на заповед от 29.01.2010 г. за получена сума от И.Г.И.; ПКО от 09.01.2010 г. за получена сума от Б.К.Б.; ПКО от 03.04.2010 г. за получена сума от И.П.И.; РКО от 11.01.2010 г. за

предоставена сума от Е.Д.Д.; Разписка от 01.03.2010 г. за предоставена сума от Е.М.А.; Разписка от 07.06.2010 г. за предоставена сума от П.П.Н.; Договор за покупко-продажба от 29.02.2007 г. между г-н Н.Г.К. и И.Г.И. и договор за покупко-продажба от 08.02.2007 г. между г-н Н.Г.К. и С.Н.Б. Допълват, че в представените документи се съдържат лични данни на жалбоподателя, които същия е представил сам на посочените лица и сочат, че в хода на проверката и с оглед представените от г-н Н.Г.К. от тези лица са изисквани писмени обяснения, като в адресираните до тях писма са посочени лични данни на г-н Н.Г.К.

От ТД на НАП сочат, че предоставянето на личните данни на жалбоподателя на трети лица за целите на извършваната проверка е законосъобразно и в хипотезата на чл. 4, ал. 1, т. 6 от ЗЗЛД, а именно обработването „е необходимо за упражняване на правомощията, предоставени със закон на администратора на лични данни и за защита на фиска“, предвид което не е налице нарушение на правата на жалбоподателя. В допълнение сочат, че с оглед разпоредбите на чл. 37, ал. 2, 3 и 5 от ДОПК, във връзка с чл. 12, ал. 1, т. 11 от същия закон е налице и хипотезата на чл. 36 з, ал. 1, т. 3, буква „а“ от ЗЗЛД за законосъобразност на обработването на личните данни на г-н Н.Г.К.

Към становището са приложени относими доказателства.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на ЗЗЛД.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалба рег. № Ж-350/24.08.2015 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима, подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес. Същата има за предмет неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателя в обем от имена, единен граждански номер, адрес и номер на банкови сметки, чрез действия по предоставянето им от ТД на НАП – Варна на трети лица във връзка с извършвана на г-н Н.Г.К. проверка и ревизия. С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимост на жалбата. В конкретния случай и предвид структурата на НАП администратор на лични данни е НАП, а ТД на НАП – Варна е обработващ личните данни.

От направена служебна справка в Електронния регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри се установи, че НАП е изпълнило задължението си по чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД, подало е заявление за регистрация и е регистрирано като администратор на лични данни с идент. № 11402 и завени 52 регистъра.

На проведено на 21.01.2016 г. заседание на Комисията, жалбата е приета за процесуално допустима и като страни в производството са конституирани: жалбоподател – Н.Г.К., ответна страна – Национална агенция за приходите и заинтересована страна – Териториална агенция за приходите – Варна.

На проведено на 17.02.2016 г. заседание на Комисията, жалбата е разгледана по същество.

Страните – редовно уведомени, не се явяват, не се представляват.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти,

имайки предвид събраните писмени доказателства и наведените от страните твърдения Комисията приема, че разгледана по същество жалба рег. № Ж-350/24.08.2015 г. е неоснователна.

Законът за защита на личните данни урежда защитата на правата на физическите лица при обработване на личните им данни. Целта на закона е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

В чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД са разписани условията, при наличието, на които е допустимо обработването на лични данни на физическите лица. Законодателят е възприел, че обработването на лични данни на физически лица, следва да се извършва при наличието на поне едно от тези условия, което е предпоставка за законосъобразност на обработването.

В конкретния случай от събраните по административната преписка доказателства и изложените от страните твърдения безспорно се установи, че органите по приходите са извършили проверка на жалбоподателя за установяване на съответствие между имущественото и финансовото му състояние с получени доходи за периода 01.07.2007 г. – 31.12.2007 г., приключила с протокол № 1329949/15.11.2013 г. В резултат на констатираното несъответствие между имущественото и финансовото състояние и получените доходи на лицето е възложен извършването на ревизия, приключила с издаване на ревизионен доклад № 1402536/18.08.2014 г., връчен на г-н Н.Г.К. на 04.11.2014 г. и Ревизионен акт № Р-18-1304992-091-01/05.01.2014 г., връчен му на 13.01.2015 г.

Страните не спорят, че за целите на извършената проверка и ревизия, органа по приходите е изискал информация, сведения, документи и книжа от трети лица, като на същите е предоставена информация за адресата на проверката.

Предвид разпоредбите на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс и събраните по административната преписка доказателства, Комисията споделя изразеното от ответната страна становище за неоснователност на жалбата. Предоставянето на личните данни на жалбоподателя на трети лица за целите на извършваната спрямо него проверка като форма на обработване попада в хипотезата на чл. 4, ал. 1, т. 6 от ЗЗЛД, а именно обработването е необходимо за упражняване на правомощията, предоставени със закон на администратора на лични данни. Същото е в изпълнение на правомощията на органа по приходите вменени му с чл. 12, ал. 1 от ДОПК и застъпеното в закона служебно начало – чл. 37 от ДОПК, предвид което обработването е законосъобразно и не е налице нарушение на правата на жалбоподателя.

Налице е и разписаното в чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД условие за допустимост на обработването и обработването на лични данни на жалбоподателя е необходимо за реализиране на законните интереси на администратора на лични данни, които са преимуществени пред интересите на физическото лице, за което се отнасят данните.

В тази връзка и предвид обстоятелството, че условията посочени в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД са алтернативно изброени и за законосъобразността на обработване е необходимо наличието на поне едно от тези условия се налага извода, че дори да не е налице съгласие на жалбоподателя за обработване на личните му данни, то същото не е необходимо предвид наличието на друго от посочените чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД условия за допустимост на обработването.

С оглед гореизложеното и събраните по преписката доказателства се налага извода за законосъобразно обработване на личните данни на жалбоподателя от страна на органа по приходите във връзка с контролните му правомощия по ДОПК и осъществяваната спрямо жалбоподателя проверка и ревизия. Обработването е допустимо при наличие на условията посочени в чл. 4, ал. 1, т. 6 и 7 от ЗЗЛД, а личните данни на жалбоподателя са обработени в съответствие с принципите, визирани в чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД, събрани са за точно определени, конкретни и законни цели и няма данни да са обработени допълнително по начин несъвместим с тези цели.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 2, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

Остава без уважение жалба рег. № Ж-350/24.08.2015 г., подадена от Н.Г.К., като неоснователна.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-370/15 г.

София, 22.03.2016 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков, на открито заседание, проведено на 24.02.2016 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа жалба с рег. № Ж-370/04.09.2015 г., подадена от Р.С.Р. срещу „П.17” ЕООД.

Господин Р.С.Р. уведомява, че на 19.06.2015 г., след направена справка за неизплатено обезщетение за временна нетрудоспособност в НОИ, е разбрал, че за периода, за който е издаден болничния му лист е налично подадено уведомление по чл. 62, ал. 5 от Кодекса на труда (КТ) за сключване и прекратяване на допълнителен трудов договор между него и „П.17” ЕООД, представлявано от Б.М.А.

Жалбоподателят информира, че през 2010 г. е имал сключен договор с Б.М.А. и представляваното от него дружество „БНА П.” ЕООД, прекратен в същата година, поради неизплащане на трудовото му възнаграждение.

Господин Р.С.Р. информира, че от 2006 г. не е сменял личните си документи и тъй като не е сключвал въпросния договор с „П.17” ЕООД, е подал сигнал в 3-то РПУ, гр. София, както и в ИА „Главна инспекция по труда” – гр. София.

Р.С.Р. счита, че изложеното в жалбата му представлява злоупотреба с личните му данни и моли КЗЛД за компетентна намеса, прилага копие от Отговор на сигнал до ИА „Главна инспекция по труда” – гр. София и Декларация, в удостоверение на това, че не е предоставял личните си данни и не е подписвал никакви документи с представител на „П.17” ЕООД.

С писмо рег. № П-8935/27.10.2015 г. от „П.17” ЕООД е изискано писмено становище по случая, описан в жалбата на господин Р.С.Р., ведно с относимите доказателства.

От „П.17” ЕООД е депозирано становище рег. № С-902/30.11.2015 г., което уведомява, че господин Р.С.Р. е бил работник на дружество, на което Б.М.А. е бил управител, във връзка с което с него е сключен трудов договор, прекратен по-късно по надлежния ред.

Становището информира, че при търсене на служители за обект на „П.17” ЕООД, в дружеството е кандидатствало лице със сходни имена и при обработка на документите му, поради грешка в

счетоводството на фирмата, в трудовия договор на новоназначения са нанесени данните на бившия работник.

Уточнява се, че грешката е възникнала, защото счетоводството на двете дружества е едно и също, че е техническа по своя характер, че е констатирана непосредствено след сключване на договора и е отстранена своевременно.

От „П.17” ЕООД считат, че липсва неправомерно обработване на лични данни, а допуснатата грешка не е предизвикала вредни последици.

В чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушение на правата им по ЗЗЛД.

Жалбата, подадена от Р.С.Р. срещу „П.17” ЕООД отговаря на нормативно установените изисквания, поради което е редовна. Жалбата е подадена от физическо лице, при наличие на правен интерес и в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, поради което се явява допустима. Жалбата е насочена срещу „П.17” ЕООД, администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД.

На свое редовно заседание, проведено на 03.02.2016 г., КЗЛД приема за допустима жалба рег. № Ж-370/04.09.2015 г. и я определя за разглеждане в открито заседание, насрочено за 24.02.2016 г., на което страните – редовно уведомени, не се явяват и не се представляват.

Доказателствата, събрани по жалба рег. № Ж-370/04.09.2015 г., както и писмените становища, изразени в хода на административното производство сочат, че при кандидатстване за работа в „П.17” ЕООД на лице със сходни с тези на жалбоподателя имена, поради грешка в счетоводството на дружеството, в трудовия договор на новоназначения са нанесени данните на бившия работник на друго дружество - „БНА П.” ЕООД, обслужвано от същото счетоводство.

По жалбата не се спори, че между „П.17” ЕООД и господин Р.С.Р. липсват, каквито и да било взаимоотношения – минали или настоящи, обуславящи необходимостта личните данни на жалбоподателя да бъдат обект на обработване.

Сочи се извършване на техническа грешка, своевременно отстранена.

Независимо, че жалбоподателят е претърпял вреда и неудобство от неизплатеното му своевременно обезщетение за временна нетрудоспособност, разбирайки, че за периода на болничния му е налично подадено уведомление по чл. 62, ал. 5 от КТ за сключване и прекратяване на допълнителен трудов договор между него и „П.17” ЕООД, представлявано от Б.М.А., последният твърди, че допуснатата грешка не е довела до вредни последици, което виждане не следва да се кредитира от комисията.

Действително, в писмо изх. № 212037/03.09.2015 г., адресирано до господин Р.С.Р., Дирекция „Инспекция по труда” София го уведомява, че на 31.08.2015 г. и е била представена справка за приети и отхвърлени уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ с вх. № 22388153356436/31.08.2015 г. за заличаване на прекратяване на трудов договор между него и „П.17” ЕООД и справка за приети и отхвърлени уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ с вх. № 22388153356228/31.08.2015 г. за заличаване на регистриране на трудов договор между жалбоподателя и дружеството.

Със същото писмо Р.С.Р. е уведомен, че записите в ТД на НАП, за сключен и прекратен трудов договор между него и „П.17” ЕООД, са заличени.

Предвид горното, може да се заключи, че в резултат на непредприемане на необходимите технически и организационни мерки за защита на данните от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправомерен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване е допусната техническа грешка, вследствие на която администраторът на лични данни е обработил данните на жалбоподателя без правно основание.

Комисията за защита на личните данни като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесени в настоящето административно производство и на основание чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД,

РЕШИ:

1. Обявява жалба рег. № Ж-370/04.09.2015 г., подадена от Р.С.Р. срещу „П.17” ЕООД за основателна.

2. На основание чл. 42, ал. 9 от Закона за защита на личните данни налага на „П.17”, със седалище и адрес на управление ***, с ЕИК *****, административно наказание – имуществена санкция, в размер на 500 (петстотин) лева, за това че в качеството си на администратор на лични данни е обработило личните данни на Р.С.Р. в нарушение на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД.**

След влизане в сила на настоящето решение, сумата по наложеното наказание да бъде внесена в брой в касата на Комисията за защита на личните данни, гр. София, 1592, бул. “Проф. Цветан Лазаров”-№ 2 или преведена по банков път: Банка **БНБ- ЦУ IBAN: BG18BNBG96613000158601 BIC BNBGBGSD** - Комисия за защита на личните данни, Булстат 130961721.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-373/2015 г.

София, 22.03.2016 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 17.02.2016 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по същество жалба рег. № Ж-373/07.09.2015 г., подадена от В.Н.М.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от В.Н.М., в която са изложени твърдения за неправомерно обработване на личните му данни от директора на Основно училище (ОУ) „Христо Ботев“, с. Г.

Жалбоподателят информира, че г-жа Ю.М. е обжалвала пред Регионална здравна инспекция (РЗИ) - Плевен представени от него два болнични листа, като „в жалбите“ е използвала личните му данни неправомерно и в нарушение на чл. 5, ал. 1, т. 3 от ЗЗЛД, интересувайки се за здравословното му състояние, причинявайки му „нервно разстройство и психически тормоз“.

Към жалбата е приложено копие на жалба с вх. № 15-05675/10.06.2015 г. и жалба вх. № 15-04368/12.05.2015 г., по описа на РЗИ – Плевен.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните

факти от значение за случая, от Ю.М., в качеството ѝ на директор на ОУ „Христо Ботев“ с. Г., е изискано писмено становище.

В отговор е изразено становище за неоснователност и недоказаност на жалбата. Г-жа Ю.М. информира, че в качеството ѝ на директор на ОУ „Христо Ботев“ с. Г. и работодател на жалбоподателя на основание чл. 112, ал. 1, т. 1 от Закона за здравето е обжалвала представени от жалбоподателя болнични листове пред компетентните за това институции. Г-жа Ю.М. оспорва твърденията на жалбоподателя за неправомерно използване на личните му данни и допълва, че не е „проявявала интерес към здравословното състояние на същия“.

Към становището не са приложени доказателства.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на ЗЗЛД.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалба рег. № Ж-373/07.09.2015 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима, подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес. Същата има за предмет неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателя, съдържащи се в подадените в РЗИ - Плевен жалби № 15-05675/10.06.2015 г. и жалба вх. № 15-04368/12.05.2015 г. за целите на събиране на информация за здравословното му състояние. С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимост на жалбата. В конкретния случай жалбата е насочена срещу директора на ОУ „Христо Ботев“, с. Г.

От направена служебна справка в Електронния регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри се установи, че училището е изпълнило задължението си по чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД, подало е заявление за регистрация и е регистрирано като администратор на лични данни с идент. № 158283 и завени регистри „Ученици“ и „Персонал“.

На проведено на 20.01.2016 г. заседание на Комисията, жалбата е приета за процесуално допустима и като страни в производството са конституирани: жалбоподател - В.Н.М., ответни страни – Основно училище „Христо Ботев“, с. Г. и община Червен бряг и заинтересована страна – Регионална здравна инспекция – Плевен.

С оглед изясняване на случая от правна и фактическа страна от Регионална здравна инспекция – Плевен е изискано писмено становище, в отговор на което е изразено становище за неоснователност на жалбата, с приложени към него относими доказателства.

От община Червен бряг не ангажират становище по жалбата.

В хода на производството г-н В.Н.М. представя допълнителни доказателства касаещи трудовото му правоотношение с ОУ „Христо Ботев“, с. Г.

На проведено на 17.02.2016 г. заседание на Комисията, жалбата е разгледана по същество.

Страните – редовно уведомени, не се явяват, не се представляват.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти, имайки предвид събраните писмени доказателства и наведените от страните твърдения Комисията приема, че разгледана по същество жалба рег. № Ж-373/07.09.2015 г. е неоснователна.

Законът за защита на личните данни урежда защитата на правата на физическите лица при обработване на личните им данни. Целта на закона е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

В чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД са разписани условията, при наличието, на които е допустимо обработването на лични данни на физическите лица. Законодателят е възприел, че обработването на лични данни на физически лица, следва да се извършва при наличието на поне едно от тези условия, което е предпоставка за законосъобразност на обработването.

Жалбата има за предмет неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателя, съдържащи се в подадените в РЗИ - Плевен жалби № 15-05675/ 10.06.2015 г. и жалба вх. № 15-04368/12.05.2015 г. за целите на събиране на информация за здравословното му състояние от страна на директора на Основно училище „Христо Ботев“, с. Г.

Страните не спорят, а и видно от събраните по преписката доказателства, е че между жалбоподателят и Основно училище „Христо Ботев“, с. Г. са били налице трудово-правни отношения във връзка със сключен между същите трудов договор № 13/13.09.2013 г., който са прекратени със Заповед № РД-15-52/13.10.2015 г. на директора на Основно училище „Христо Ботев“, с. Г. Не е спорно, че по време на трудовото правоотношение г-н В.Н.М. е представил на работодателя си - Основно училище „Христо Ботев“ с. Г., издадени му болнични листове съответно с № Е20151770652 и № Е20151898498 от 07.05.2015 г., които са обжалвани от директора на училището пред Регионална здравна инспекция – Плевен на основание чл. 112, ал. 1, т.1 от Закона за здравето. Видно от съдържанието на жалбите е, че съдържат лични данни на жалбоподателя, но с оглед съдържанието им и предвид трудовото правоотношение между страните и предоставената със закон правна възможност на работодателя/осигурителя да обжалва представените от работника болнични листове се налага извода, че за администратора на лични данни, в качеството му на работодател и осигурител на г-н В.Н.М., е налице посоченото в чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД условие за допустимост на обработване, а именно обработването е необходимо за реализиране на законните интереси на администратора на лични данни, пред които интересите на физическото лице, за което се отнасят данните, нямат приоритет.

От събраните по административната преписка доказателства не се установи твърдяното от жалбоподателя незаконосъобразно обработване на личните му данни от директора на ОУ „Христо Ботев“, с. Г. за целите на събиране на информация за здравословното му състояние. Изложените от жалбоподателя твърдения в тази насока са оспорени от ответната страна и с оглед разпределяне на доказателствената тежест в процеса и липсата на доказателства в подкрепа на изложените твърдения налага извода, че същите са неоснователни и недоказани.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 2, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба рег. № Ж-373/07.09.2015 г., подадена от В.Н.М., като неоснователна.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-403/2015 г.
гр. София, 22.03.2016 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател – Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Мария Матева и Веселин Целков, на заседание, проведено на 09.03.2016 г., обективизирано в протокол № 11, на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разглежда жалба с рег. № Ж-403/23.09.2015 г., подадена от Г.Й.

В Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е постъпила жалба от Г.Й. Г-н Г.Й. твърди, че от „24 Трейд“ ЕООД му се обаждат регулярно през последната година и половина с предложения за инвестиции. Последно с него се свързали на 23.09.2015 г. Направили му предложение за инвестиция, но той отказал и заявил, че го тормозят и повече не желае да се свързват с него. Моли за съдействие и информация какво да предприеме. В свое писмо до Комисията за защита на личните данни, заведено с рег. № П-7779/23.09.2015 г. съобщава, че отново е получил обаждане от представител на „24 Трейд“ ЕООД, но този път му обяснили, че имали проблем с базите данни и нямало гаранция, че няма пак да му се обаждат. Жалбата на г-н Г.Й. е подадена посредством електронна поща и не е подписана.

С писмо изх. № П-8952/27.10.2015 г. на Председателя на КЗЛД, г-н Г.Й. е уведомен за компетентността на Комисията за защита на личните данни и начина на сезирането ѝ, за съдържанието на нормата на чл. 30, ал. 1 от ПДКЗЛДНА. Уведомен е за правото му, регламентирано в чл. 28а от ЗЗЛД да поиска от администратора на лични данни да заличи неговите лични данни и повече да не ги обработва. Информирани са и за предпоставките, за да осъществи това свое право. Предоставен е срок да отстрани нередовностите, като потвърди жалбата със собственоръчен или електронен подпис. Писмото е изпратено по електронна поща, защото е единственият известен адрес за кореспонденция. Отговор не е последвал.

Жалба с рег. № Ж-403/23.09.2015 г., не е съобразена с изискванията за редовност съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) и не съдържа необходимите нормативно определени реквизити. В противоречие е с чл. 30, ал. 1 от ПДКЗЛДНА. Жалба Ж-403/23.09.2015 г. не е подписана. Подписът е задължителен реквизит за редовност, съгласно чл. 30, ал. 1, т. 4 от ПДКЗЛДНА. Въпреки дадените указания, Г.Й. не потвърждава жалбата си. Съобщено е, че при неизпълнение на дадените указания административното производство ще бъде прекратено.

Във връзка с гореизложеното, и на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни, Комисията на защита на личните данни

РЕШИ:

На основание чл. 29, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 30, ал. 2 от АПК и чл. 30, ал. 1, т. 4 от ПДКЗЛДНА, поради неотстраняване на недостатъци в искането, а именно жалбата не е подписана оставя без разглеждане, като нередовна жалба с рег. № Ж-403/23.09.2015 г., подадена от Г.Й.

Решението на Комисията за защита на личните данни може да се обжалва пред Административен съд София – град в 14-дневен срок от съобщаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-478/2015 г.
София, 22.03.2016 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 17.02.2016 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, постави за разглеждане жалба рег. № Ж-478/03.11.2015 г., подадена от Е.Х.Т.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от Е.Х.Т., в която са изложени твърдения за неправомерно обработване на личните й данни от „М.“ ЕАД и предоставянето им на дружество за събиране на стари задължения на жалбоподателката към мобилния оператор.

Жалбоподателката информира, че през месец септември 2015 г., „след обаждане по телефона” установила, че личните й данни се обработват от мобилния оператор и са предоставени на „дружество, което няма право да оперира с тях“. Жалбоподателката твърди, че не е давала съгласието си за обработване на личните й данни за посочената цел и счита, че са нарушени правата й по Закона за защита на личните данни.

Към жалбата не са приложени доказателства.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от „М.“ ЕАД и „Ф.П.К.“ ООД са изискани писмени становища и представяне на относими доказателства.

В отговор на мобилния оператор изразяват становище за неоснователност на жалбата и молят Комисията да я остави без уважение. От дружеството твърдят, че жалбоподателката е страна по два договора за ползване на мобилни услуги, а именно договор № T0802889/16.05.2007 г. за ползване на мобилен номер **** и договор № T0929148/11.01.2008 г. за ползване на мобилен номер *****, по повод които има ликвидни и изискуеми задължения към дружеството. Сочат, че личните данни на жалбоподателката са предоставени на „Ф.П.К.“ ООД за събиране на задълженията й към мобилния оператор и допълват, че отношенията между дружествата са уредени с Договор сключен на 30.04.2013 г. и анекси към него, с предмет събиране на неизплатени суми от неизрядни абонати - длъжници на „М.“ ЕАД.

Към становището са приложени относими по случая доказателства.

От страна на „Ф.П.К.“ ООД е ангажирано становище за неоснователност на жалбата. От дружеството твърдят, че обработват личните данни на жалбоподателката законосъобразно в изпълнение на сключен с „М.“ ЕАД договор за събиране на вземания, въз основа на който личните данни на жалбоподателката, в качеството й на длъжник на мобилния оператор, са предоставени от „М.“ ЕАД на „Ф.П.К.“ ООД и се обработват от дружеството във връзка със събиране на задължението на г-жа Е.Х.Т. към мобилния оператор.

Към становището са приложени относими по случая доказателства.

В хода на административното производство жалбоподателката депозира заявление № П-10145/02.12.2015 г. за отказ от жалбата и прекратяване на производството.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработване на личните им данни, при осъществяване на достъп до тези данни, както и контрол по спазване на ЗЗЛД.

Съгласно чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, при нарушаване на правата му по този закон всяко физическо лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни. С оглед посочената разпоредба и чл. 24, ал. 1 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), по инициатива на Е.Х.Т. пред КЗЛД е образувано административно производство по жалба № Ж-478/03.11.2015 г., подадена от г-жа Е.Х.Т. срещу „М.“ ЕАД и „Ф.П.К.“ ООД, с твърдения за неправомерно обработване на личните й данни.

В хода на производството пред КЗЛД и в качеството си на страна, по чиято инициатива същото е образувано, жалбоподателката е упражнила правото си да поиска прекратяване на административно производство по жалба рег. № Ж-478/03.11.2015 г. Със заявление № 10145/02.12.2015 г. г-жа Е.Х.Т. уведомява КЗЛД, че оттегля жалбата си и желае образуваното по случая административно производство да бъде прекратено. Заявлението съдържа всички законово изискуеми реквизити, същото е надлежно подписано и в него жалбоподателката категорично и ясно е изразила волята си за десезиране на КЗЛД.

Предвид факта, че към датата на подаване на заявлението образуваното административно производство не е приключило и обстоятелството, че г-жа Е.Х.Т. е активно легитимирано лице по смисъла на чл. 56, ал. 1 от АПК, Комисията счита, че са налице визираните в разпоредбата предпоставки за прекратяване на административното производство по жалба Ж-478/03.11.2015 г. Съобразно цитираната разпоредба административният орган, пред който има висящо административно производство, следва да прекрати същото по искане на страната, по чиято инициатива то е започнало.

Водима от горното и на основание чл. 56, ал. 1 от АПК, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

Прекратява административното производство по жалба № Ж-478/03.11.2015 г., подадена от Е.Х.Т., поради оттегляне на жалбата.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-519/2015 г.

София, 22.03.2016 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков на заседание, проведено на 03.02.2016 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, постави за разглеждане жалба рег. № Ж-519/11.12.2015 г., подадена от Т.М.И.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от Т.М.И., в която са изложени твърдения за злоупотреба с личните й данни и използването им без нейно знание и съгласие за сключване на договори за кредит.

Жалбоподателката информира, че от направена справка в Централния кредитен регистър към Българска народна банка установила, че личните ѝ данни са използвани за сключени на 14.08.2015 г., 10.08.2015 г. и 17.08.2015 г. бързи кредити. Жалбоподателката е категорична, че не е предоставяла личните си данни и няма договорни отношения с дружествата отпуснали кредитите, както и че не е получавала отпуснатите парични средства. В допълнение г-жа Т.М.И. сочи, че за случая е подала жалба и в ОД на МВР гр. Варна.

Към жалбата е приложено копие на справка № БНБ-106068/23.11.2015 г. от Централния кредитен регистър към Българска народна банка и копие на подадена до ОД на МВР жалба с вх. № 365000-42037/03.12.2015 г.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от „Ф.Б.“ ЕООД, Н.К.“ ООД и „4Ф.“ ЕООД са изискани писмени становища и относими доказателства.

В отговор от „4Ф.“ ЕООД изразяват становище за неоснователност на жалбата. От дружеството информират, че на 17.08.2015 г. жалбоподателката е кандидатствала по електронен път чрез сайта vivus.bg за кредит в размер на 350 лв. и допълнителна сума от 150 лева заявена на 24.08.2015 г., същия с падеж 16.09.2015 г. Допълват, че номера на кредита е *****, а отпуснатата сума е преведена на посочена от жалбоподателката банкова сметка в „О.Б.Б.“ АД, а именно IBAN: ***, след проведено „идентификационно обаждане“ и проведен разговор на посочен от г-жа Т.М.И. телефонен номер *****.

Към становището са приложени относими доказателства.

От „Ф.Б.“ ЕООД е изразено становище за неоснователност с приложени към него относими доказателства.

От страна на „Н.К.“ ООД е изразено становище за неоснователност на жалбата. От дружеството информират, че между жалбоподателката и „Н.К.“ ООД са налице договорни отношения във връзка с отпуснат на г-жа Т.М.И. кредит в размер на 500 лв. по повод подадена от нея заявка № 278423/31.08.2015г. за потребителски кредит „До заплата“. Допълват, че сумата е преведена по банков път по сметка IBAN: ***** в „О.Б.Б.“ АД, но кредитът не е обслужван.

С оглед твърденията на страните, че за случая е сезирана и ОД на МВР гр. Варна от последната е изискана информация за образуването на производство по случая, както и данни за хода му.

В отговор от ОД на МВР – Варна уведомяват, че по повод подадена от г-жа Т.М.И. жалба касаеща извършено престъпление по чл. 248а, ал. 1 от Наказателния кодекс (НК) се извършва предварителна проверка с вх. № 365000-42037/2015 г., след приключване на която преписката ще бъде докладвана на компетентната прокуратура.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни.

Подадената от Т.М.И. жалба съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА), а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същата е редовна.

От изложените в жалбата твърдения и от приложените доказателства може да се приеме, че същата е допустима - подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, от физическо лице с правен интерес. Жалбата е насочена срещу администратори на лични данни, следователно е от компетентността на КЗЛД, в чиито правомощия по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД е да разглежда жалби срещу актове и действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата. Разглежданата жалба е подадена срещу „Ф.Б.“ ЕООД, Н.К.“ ООД и „4Ф.“ ЕООД, които безспорно притежават качеството на администратори на лични данни.

От направена служебна справка в Електронният регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри се установи, че дружествата са изпълнили задължението си по чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД, подали са заявление за регистрация и са регистрирани като администратори на лични данни съответно с идент. № 247990, № 296487 и № 371033.

Комисията счита, че са налице предпоставките на чл. 54, ал. 1, т. 3 от АПК за спиране на образуваното административно производство. Съгласно цитираната норма административният орган спира административното производство, когато в хода на производството се разкрият престъпни обстоятелства, чието установяване е от значение за издаване на акта.

От събраните по административната преписка доказателства безспорно се установи, че жалбоподателката е страна по сключени на 14.08.2015 г., 10.08.2015 г. и 17.08.2015 г. съответно с „Н.К.“ ООД, „Ф.Б.“ ЕООД и „4Ф.“ ЕООД потребителски кредити, които не са обслужвани. Г-жа Т.М.И. твърди, че личните ѝ данни са използвани за сключване на договорите без нейно знание и съгласие. Със случая е сезирана ОД на МВР гр. Варна където тече проверка относно извършено престъпление по чл. 248 а, ал. 1 от НК – престъпление против паричната и кредитната система. Към настоящия момент проверката не е приключила.

Установяването на факта има ли извършено престъпление, както и идентифицирането на престъпния деец са от значение за развитието на образуваното пред Комисията производството и в следствие за постановяването на административния акт. В зависимост от резултатите на предприетите следствени действия и установяването на инкриминираното деяние и извършителя му ще се установи дали обработването на свързаните с жалбоподателката лични данни може да се обвърже по категоричен начин с администратор на лични данни и да се ангажира административно-наказателната му отговорност по ЗЗЛД.

Водима от горното, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. Обявява жалба рег. № Ж-519/11.12.2015 г., подадена от Т.М.И. за допустима и конституира като страни в административното производство: жалбоподател - Т.М.И. и ответни страни – „Н.К.“ ООД, „Ф.Б.“ ЕООД и „4Ф.“ ЕООД, в качеството им на администратори на лични данни.

2. На основание чл. 54, ал. 1, т. 3 от АПК спира административното производство, до отпадане на основанията за спиране.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ П-8968/2015 г.
София, 22.03.2016 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков на заседание, проведено на 03.02.2016 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по същество жалба рег. № П-8968/28.10.2015 г., подадена от А.К.А. срещу „У.К.Б.“ АД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от А.К.А., в която са изложени твърдения за неправомерно обработване на личните му данни от „У.К.Б.“ АД, чрез действия по сканиране на личната му карта при извършване на касова операция - теглене на средства от банковата му сметка и закриване на сметката.

Жалбоподателят информира, че на 01.10.2015 г. посетил клон „Южен парк“ на „У.К.Б.“ АД и изтеглил всички средства по сметката си, същите в размер на 10,49 лв. (десет лева и четиридесет и девет стотинки), като за целта служител на банката поискал личната му карта, за да свери данните и да се увери в самоличността му. Господин А.К.А. твърди, че без да го уведоми или да изиска съгласието му служителя сканирал личната му карта. Жалбоподателят счита, че тези действия са в нарушение на правата му по ЗЗЛД и моли Комисията да санкционира дружеството. В допълнение моли Комисията за съдействие сканираните изображения на личната му карта да бъдат изтрети от информационните масиви на банката.

Към жалбата не са приложени доказателства.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от „У.К.Б.“ АД е изискано писмено становище и представяне на относими доказателства.

В отговор е изразено становище за неоснователност на жалбата, в което от дружеството информират, че в изпълнение на издадените от Комисията задължителни указания във всички филиали на „У.К.Б.“ АД са поставени писмени уведомления за ползваните устройства за проверка на клиентски документи относно използваната технология за автоматична проверка и верификация на личните документи. Допълват, че в „банката стриктно се спазват дадените от комисията задължителни предписания“ и всички служители на дружеството са уведомени за същите. От „У.К.Б.“ АД твърдят, че в „масивите на „У.К.Б.“ АД не се съхранява копие от личната карта на г-н А.К.А.“.

Към становището е приложено заверено копие на платежно нареждане разписка № 22ACOW6152740202/01.10.2015 г. и заверено копие на искане за закриване на банкова сметка от същата дата.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на ЗЗЛД.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалба рег. № П-8968/28.10.2015 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима, подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес. Същата има за предмет обработване на личните данни на жалбоподателя, съдържащи се в личната му карта, чрез действия по сканиране на документа за самоличност, без негово знание и съгласие, от „У.К.Б.“ АД при извършване на банкова операция. С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимост на жалбата. В конкретния случай жалбата е насочена срещу „У.К.Б.“ АД, което безспорно притежава качеството на администратор на лични данни.

От направена служебна справка в Електронния регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри се установи, че дружеството е изпълнило задължението си по чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД, подало е заявление за регистрация и е регистрирано като администратор на лични данни с идент. № 17830.

На проведено на 20.01.2016 г. заседание на Комисията, жалбата е приета за процесуално допустима и като страни в производството са конституирани: жалбоподател – А.К.А. и ответна страна – „У.К.Б.“ АД, в качеството му на администратор на лични данни.

С решение на Комисията към доказателствения материал по преписката служебно е приобщена Вътрешно банкова регулация UCB RET-445-2/06.11. 2014 г. относно приложение E-Z-client pass за сканиране на документи за самоличност и идентификация на български и чуждестранни лица, проверка и автоматично зареждане на наличните от документа клиентски данни в информационна система FlexCube, същите приложени от „У.К.Б.“ АД в производство пред КЗЛД по преписка Ж-1074/2014 г. и Констативен акт № 80/09.03.2015 г. от извършена последваща проверка на „У.К.Б.“ АД.

На проведено на 03.02.2016 г. заседание на Комисията, жалбата е разгледана по същество.

Жалбоподателят – редовно уведомен, явява се лично.

Ответната страна – редовно уведомена, представлява се от юрисконсулт И., която оспорва жалбата и моли Комисията да я остави без уважение, като неоснователна.

Господин А.К.А. поддържа жалбата, не сочи нови доказателства. Жалбоподателят моли Комисията да отложи разглеждането на жалбата по същество за следващо заседание на Комисията с твърдения, че не е редовно уведомен за заседанието. Предвид редовността на процедурата по уведомяване, Комисията оставя без уважение искането.

По отношение на направените от жалбоподателя доказателствени искания за проверка относно съхранението на копие от личната му карта в информационните масиви на банката и предвид обстоятелството, че такава проверка вече е извършвана и същата е отразена в приложен по преписката констативен акт, Комисията оставя искането без уважение, като неоснователно.

С аргументи, че представените по административната преписка доказателства са относими към съществуващото на спора и необходими за изясняване на случая от правна и фактическа страна, Комисията оставя без уважение, като неоснователно, искането на жалбоподателя за изключване от доказателствения материал по преписката на представени от ответната страна писмени доказателства - искане за закриване на банкова сметка и нареждане за теглене на парични средства.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти, имайки предвид събраните писмени доказателства и наведените от страните твърдения Комисията приема, че разгледана по същество жалба рег. № П-8968/28.10.2015 г. е неоснователна.

Законът за защита на личните данни урежда защитата на правата на физическите лица при

обработване на личните им данни. Целта на закона е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

В конкретния случай от събраните по административната преписка доказателства и изложените от страните твърдения безспорно се установи, че между жалбоподателя и банката са били налице договорни отношения във връзка с ползвана от жалбоподателя банкова сметка в „У.К.Б.“ АД с IBAN ****. Страните не спорят, че на 01.10.2015 г. личната карта на жалбоподателя е сканирана от служители на „У.К.Б.“ АД във връзка с извършена от г-н А.К.А. на същия ден банкова операция, а именно теглене на сума от банковата сметка и закриване на сметката. Документа за самоличност е сканиран чрез устройство с приложение „E-Z client pass за сканиране на документи за самоличност и идентификация на български и чуждестранни лица, проверка и автоматично зареждане на наличните от документа клиентски данни в информационна система FlexCube“, където данните се съхраняват в 30-дневен срок, след което автоматично се изтриват съгласно въведената от банката Вътрешно банкова регулация UCB RET-445-2/06.11.2014 г.

Предвид обема от лични данни съдържащи се в личната карта се налага извода, че сканирането на личната карта е действие по обработване на съдържащите се в нея лични данни и същото следва да се осъществява в съответствие с разпоредбите на ЗЗЛД.

В чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД са разписани условията, при наличието, на които е допустимо обработването на лични данни на физическите лица. Законодателят е възприел, че обработването на лични данни на физически лица, следва да се извършва при наличието на поне едно от тези условия, което е предпоставка за законосъобразност на обработването.

Обработването на личните данни на жалбоподателя чрез действия по сканиране на личната му карта за целите на проверка на автентичността и валидността на документа по повод използвана от него банкова услуга, е законосъобразно, при наличие на разписаното в чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД условие за допустимост на обработването, а именно нормативно установено задължение на „У.К.Б.“ АД, в качеството му на кредитна институция и задължено лице по Закона за мерките срещу изпирането на пари да идентифицира клиентите си и да проверява тяхната идентичност, като мярка за превенция на използване на финансовата система за целите на изпиране на пари, а също и като мярка за защита на интересите на клиентите от неоторизиран достъп.

Комисията намира за неоснователни и недоказани твърденията на жалбоподателя, че личната му карта е сканирана без преди това да бъде информиран и без негово изрично и предварително изразено съгласие. Същите са оспорени от ответната страна, която ангажира доказателства в обратна насока в това число и писмени уведомления поставени във всички клонове на банката и качени на сайта на дружеството за функционирането на използваните устройства, с които уведомления е изпълнила дадените от КЗЛД задължителни указания своевременно да уведомява своите клиенти и контрагенти относно технологичния процес за извършване на проверка на автентичността и валидността на документите им за самоличност преди започване на процедурата.

Предвид съдържанието на уведомленията се налага извода, че жалбоподателя, както и всички клиенти на банката, са предварително информирани за използваната от банката технология за автоматична проверка на автентичността и валидността на документите им за самоличност. В тази връзка конклюдентните действия на клиентите по използване на предлаганите от банката услуги следва да се възприема като съгласие - свободно изразено, конкретно, информирано и недвусмислено волеизявление по смисъла на § 1, т. 13 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, с въведения процес по обработване на данните, което е самостоятелно условие за допустимост на обработването на личните данни по аргумент на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД.

С оглед гореизложеното се налага извода за законосъобразно обработване на личните данни на жалбоподателя от страна на „У.К.Б.“ АД, при наличие на условията за допустимост на обработването посочени в чл. 4, ал. 1, т. 1 и 2 от ЗЗЛД. Личните данни на жалбоподателя са обработени в съответствие с принципите, визирани в чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД, събрани са за точно определени, конкретни и законни

цели и няма данни да са обработени допълнително по начин несъвместим с тези цели.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 2, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

Остава без уважение жалба рег. № П-8968/28.10.2015 г., подадена от А.К.А. срещу „У.К.Б.“ АД, като неоснователна.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-27/2016 г.

гр. София, 05.04.2016 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 16.03.2016 г., обективизирано в протокол № 13, на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разглежда жалба с рег. № Ж-27/ 21.01.2016 г., подадена от Т.Б.К.

В Комисията за защита на личните данни е постъпила жалба, подадена от Т.Б.К., препратена по компетентност от Комисия за защита на потребителите и Комисията за регулиране на съобщенията. Жалбоподателката излага твърдения, че през месец май 2012 г. сключила договор с БТК ЕАД, като получила две СИМ карти, едната, от които предоставила на свой познат. Преди година започнала да получава покани за доброволно изпълнение от колекторски фирми. Установила, че на нейно име има сключени договори, които не са подписани от нея. Въпреки нейните констатации, от БТК ЕАД не пожелали да предоставят договорите, по които тя е страна. Надява се на съдействие от институциите, за да докаже, че договорите не са подписани от нея и е извършена злоупотреба с личните ѝ данни. Жалбата е препратена до Омбудсмана на Република България, Комисия за защита на потребителите и Районна прокуратура – Несебър. Към жалбата има приложени копия на касови бележки, покана за погасяване на просрочени задължения от БТК ЕАД, писмо от БТК ЕАД и покани за доброволно изпълнение от „Ф.П.К.“ ООД и „Ф.И.С.“ ЕООД.

С писмо изх. № П-1095/15.02.2016 г. на Председателя на КЗЛД, г-жа Т.Б.К. е информирана, че по повод жалбата ѝ е образувано административно производство. Уведомена е за приложението на ЗЗЛД. Информирана е, че ако има образувано производство от разследващи органи производството по жалбата ще бъде спряно до произнасянето им.

С писмо изх. № П-1096/15.02.2016 г. на Председателя на КЗЛД, Районна прокуратура-Несебър е информирана за образуваното административно производство. С оглед изясняване на факти и обстоятелства по жалбата са помолени да предоставят информация за образувано производство.

В Комисията за защита на личните данни е постъпило писмо с рег. П-1415/ 26.02.2015 г. от Районна прокуратура-Несебър. Информират, че по повод на подадената жалба от Т.Б.К. на 29.05.2015 г.

в РП-Несебър е образувано ДП № 304-521/15 г. по описа на РУП-Несебър и с вх. № 258/15 г. по описа на Районна прокуратура-Несебър. Досъдебното производство е образувано за престъпление по чл. 316 във връзка с чл. 308, ал. 1 от НК.

Жалбата, подадена от Т.Б.К. е съобразена в цялост с изискванията на КЗЛД, съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и съдържа необходимите нормативно определени реквизити за редовност.

Чл. 30, ал. 1 от ПДКЗЛДНА регламентира минималното необходимо съдържание, което трябва да съдържа искането, за да отговаря на условията за редовност. Трябва да са посочени необходимите данни за искателя, естеството на искането, други документи, когато това е предвидено в закон или в ПДКЗЛДНА, дата и подпис. Жалба с рег. № Ж-27/ 21.01.2016 г. отговаря в цялост на тези условия.

В Комисията за защита на личните данни е постъпило писмо от Районна прокуратура - Несебър, с което ни уведомяват, че по повод жалбата на Т.Б.К., е образувано досъдебно производство с вх. № 258/15 г. по описа на РП-Несебър за престъпление по чл. 316 във връзка с чл. 308, ал. 1 от НК

Във връзка с гореизложеното, и на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни, Комисията на защита на личните данни

РЕШИ:

1. На основание чл. 54, ал. 1 т. 5 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) спира административното производство, заради образувано досъдебно производство пред Районна прокуратура- Несебър. От Районна прокуратура - Несебър са уведомили КЗЛД, че по жалба на Т.Б.К. е образувано досъдебно производство с № 258/15 г. по описа на Районна прокуратура-Несебър за престъпление по чл. 316 във връзка с чл. 308, ал. 1 от НК.

Решението на Комисията за защита на личните данни може да се обжалва пред Административен съд София – град в 14-дневен срок от съобщаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-466/2015 г.

гр. София, 05.04.2016 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 16.03.2016 г., обективизирано в протокол № 13, на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа жалба с рег. № Ж-466/28.10.2015 г. подадена от Е.В.В.

В Комисията за защита на личните данни е постъпила жалба с рег. № Ж-466/ 28.10.2015 г. препратена по компетентност от Комисия за регулиране на съобщенията. Жалбоподателят Е.В.В. излага факти, че е абонат на БТК ЕАД от 8 години, но през месец септември получил фактура за ползваните услуги през предходния месец и установил, че тя е завишена. След като разгледал справка за ползваните услуги установил, че е изпращал съобщение с добавена стойност. Жалбоподателят посетил офиси на БТК ЕАД, събирал информация от интернет, като се опитал да установи, как са изпращани и кой е действителният им подател. Смята, че случаят не е единичен, а казусът му засяга

злоупотреба с лични данни, доверието на клиенти и участие в измами и зловредни практики. Към жалбата са приложени: копие от негова жалба до БТК ЕАД от 16.09.2015 г., отговор на служителя на БТК ЕАД, информация публикувана в интернет, електронна справка от профила му в системата на БТК, електронна справка от БТК ЕАД.

С писмо изх. № П-9354/09.11.2015 г. на Председателя на КЗЛД, г-н Е.В.В. е информиран, че Комисията за защита на личните данни разглежда жалби от физически лица, с които са нарушени правата им по ЗЗЛД от администратори на лични данни. От жалбата му не може да се установи срещу действията или бездействията на кой администратор на лични данни е насочена. Информирани са за легалното определение на понятието лични данни. Посочено му е, че ако поддържа жалбата следва да посочи кои негови лични данни счита за нарушени и от кой администратор.

Жалбата, подадена от Е.В.В. е съобразена в цялост с изискванията на КЗЛД, съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и съдържа необходимите нормативно определени реквизити за редовност.

Чл. 30, ал. 1 от ПДКЗЛДНА регламентира минималното необходимо съдържание, което трябва да съдържа искането, за да отговаря на условията за редовност. Трябва да са посочени необходимите данни за искателя, естеството на искането, други документи, когато това е предвидено в закон или в ПДКЗЛДНА, дата и подпис. Жалба с рег. № Ж-466/28.10.2015 г. отговаря в цялост на тези условия.

Съгласно чл. 38, ал. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) при нарушаване на правата му по ЗЗЛД, всяко физическо лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни в едногодишен срок от узнаване на нарушението, но не по-късно от пет години от извършването му. От жалбата на г-н Е.В.В., установяваме, че за твърдяното нарушение жалбоподателят е узнал с получаване на фактурата за ползваните услуги през месец август 2015 г. Това е моментът на узнаване на твърдяното нарушение, че с личните му данни е извършена злоупотреба. Жалбата е подадена в срока на чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД и е допустима.

В чл. 27, ал. 2 от АПК законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от Закона. Въпреки полученото от жалбоподателя писмо с дадени указания от Комисията, жалбоподателят не сочи жалбата му срещу кой администратор на лични данни е насочена, съответно кои негови лични данни са били обект на твърдяното нарушение. Не е посочена ответна страна – администратор на лични данни.

Във връзка с гореизложеното, и на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни, Комисията на защита на личните данни

РЕШИ:

Остава без разглеждане жалба с рег. № Ж-466/28.10.2015 г. подадена от Е.В.В. като недопустима, поради липса на ответна страна.

Решението на Комисията за защита на личните данни може да се обжалва пред Административен съд София – град в 14-дневен срок от съобщаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-467/2015 г.
гр. София, 05.04.2016 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 16.03.2016 г., обективизирано в протокол № 13, на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа жалба с рег. № Ж-467/29.10.2015 г. подадена от К.Д.К.

В Комисията за защита на личните данни е постъпила жалба с рег. № Ж-467/ 29.10.2015 г. подадена от К.Д.К. Жалбоподателят сочи, че сезира Комисията във връзка със злоупотреба с личните данни на неговия баща – Д.К.К. Споделя, че през август 2015 г. баща му получил писмо от фирма за събиране на вземания, от което узнал, че дължи на „Т.Б.” ЕАД сума в размер на 147,42 лв за ползвани телекомуникационни услуги. Сигурен е, че баща му не е подписвал такъв договор, нито е бил абонат на дружеството. Тъй като баща му е възрастен, със задачата да сезира компетентните институции се заел той, като е упълномощен от баща си. Към жалбата прилага копие от полученото уведомление, договорът за ползваните услуги представен от „Т.Б.” ЕАД и нотариално заверено пълномощно.

С писмо изх. № П-10577/11.12.2015 г. на Председателя на КЗЛД, г-н К.Д.К. е информиран за дейността и правомощията на Комисията за защита на личните данни, за минималното необходимо съдържание на жалбите, което е регламентирано в чл. 30, ал. 1 от ПДКЗЛДНА, начинът на сезиране на Комисията. Уведомен е, че пълномощното, което представя макар и с нотариално заверено, съгласно изискването на чл. 18, ал. 1 от АПК не е издадено за откриване на административно производство пред КЗЛД, а единствено пред изчерпателно посочените органи и дружества. Информирани са за приложението на ЗЗЛД и възможността да сезира прокуратурата и разследващите органи. Предоставена е възможност, в срок да потвърди жалбата, като я подпише със собственоръчен или електронен подпис по реда на ЗЕДЕП.

В Комисията за защита на личните данни е постъпило писмо с по-ранна дата от жалба Ж-467/29.10.2015 г. Видно от писмото с рег. № П-6637/10.08.2015 г., то е подадено по електронна поща от Д.К.К., касае същия случай, но не е подписано и е препратено до КЗЛД, КЗП, „Т.Б.” ЕАД и „К.Б.” ЕАД.

Жалба с рег. № Ж-467/29.10.2015 г., не е съобразена с изискванията за редовност съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) и не съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Жалба Ж-467/29.10.2015 г. не е подписана. Подписът е задължителен реквизит за редовност, съгласно чл. 30, ал. 1, т. 4. Въпреки дадените указания, К.Д.К. не потвърждава жалбата си. Съобщено е, че при неизпълнение на дадените указания административното производство ще бъде прекратено. Освен основанията за нередовност на искането, самата жалба е подадена и от ненадлежна страна, без правен интерес. С представеното пълномощно Д.К.К. упълномощава своя син К.Д.К. да извършва всички правни и фактически действия пред „Т.Б.” ЕАД, „К.Б.” ЕООД, съдебните власти и полицията. Във всички неописани в пълномощното случаи, то да се тълкува разширително, в негова полза пред гореспоменатите дружества и институции, сред които не се споменава Комисията за защита на личните данни. К.Д.К. е упълномощен пред изчерпателно изброени дружества и институции. Жалбата е подадена от ненадлежна страна. Това е самостоятелно основание за недопустимост.

Във връзка с гореизложеното, и на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни, Комисията на защита на личните данни

РЕШИ:

На основание чл. 29, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 30, ал. 2 от АПК и чл. 30, ал. 1, т. 4 от ПДКЗЛДНА, поради неотстраняване на недостатъци в искането, а именно жалбата не е подписана оставя без разглеждане, като нередовна жалба с рег. № Ж-467/ 29.10.2015 г. подадена от К.Д.К.

Решението на Комисията за защита на личните данни може да се обжалва пред Административен съд София – град в 14-дневен срок от съобщаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-499/2015 г.

гр. София, 05.04.2016 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 16.03.2016 г., обективизирано в протокол № 13, на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа жалба с рег. № Ж-499/ 23.11.2015 г. подадена от Г.П.Г.

В Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е постъпила жалба от Г.П.Г., който сочи, че на 16.11.2015 г. получил извънсъдебна покана от „Ф.П.К.” ООД, в което го информирали, че има задължение към „М.” ЕАД. Посетил офис на „М.” ЕАД и му показали договор на негово име, съдържащ личните му данни. Твърди, че договорът не е подписан от него и е извършена злоупотреба с личните му данни. Жалбата е адресирана до „М.” ЕАД и началника на ОДМВР-Плевен. Прилага и извънсъдебната покана, получена от „Ф.П.К.” ООД. Жалбата е изпратена по електронна поща и не е подписана.

С писмо изх. № П-10929/22.12.2015 г. на Председателя на КЗЛД, г-н Г.П.Г. е уведомен за дейността и правомощията на Комисията за защита на личните данни и приложението на Закона за защита на личните данни, съдържанието на нормата на чл. 30, ал. 1 от ПДКЗЛДНА. Посочен му е начинът за сезиране на Комисията. Предоставен е срок да отстрани нередовностите, като потвърди жалбата. Писмото е изпратено на електронната поща, от която е получено. Отговор не е последвал

Жалба с рег. № Ж-499/23.11.2015 г., не е съобразена с изискванията за редовност съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) и не съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Жалба Ж-499/23.11.2015 г. не е подписана. Подписът е задължителен реквизит за редовност, съгласно чл. 30, ал. 1, т. 4. Въпреки дадените указания, Г.П.Г. не потвърждава жалбата си. Съобщено е, че при неизпълнение на дадените указания административното производство ще бъде прекратено.

Във връзка с гореизложеното, и на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни, Комисията на защита на личните данни

РЕШИ:

На основание чл. 29, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 30, ал. 2 от АПК и чл. 30, ал. 1, т. 4 от ПДКЗЛДНА, поради неотстраняване на недостатъци в искането, а именно жалбата не е подписана, оставя без разглеждане, като нередовна жалба с рег. № Ж-499/23.11.2015 г. подадена от Г.П.Г.

Решението на Комисията за защита на личните данни може да се обжалва пред Административен съд София – град в 14-дневен срок от съобщаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-514/2015 г.

гр. София, 05.04.2016 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 16.03.2016 г., обективизирано в протокол № 13, на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа жалба с рег. № Ж-514/ 04.12.2015 г. подадена от М.П.Й.

В Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е постъпила жалба от М.П.Й. с разнообразни твърдения. Жалбоподателката сигнализира за злоупотреба с лични данни, както и за фалшифициране на подпис. През месец юли откраднали мобилния ѝ телефон, а до скоро нямала достъп на електронната си поща. Има съмнения за неправомерен достъп до нея. Тъй като била управител на дружество, а преди месец откраднали личната ѝ карта, също така стават странни неща с банковата ѝ карат моли за съдействие.

С писмо изх. № П-10606/11.12.2015 г. на Председателя на КЗЛД, госпожа М.П.Й. е уведомена за дейността и правомощията на Комисията за защита на личните данни, за съдържанието на разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от ПДКЗЛДНА. Оказан и е начинът за сезиране на Комисията. Предоставен е срок да отстрани нередовностите, да потвърди жалбата си, да индивидуализира искането, да даде адрес за кореспонденция, както и да индивидуализира конкретен администратор на лични данни. Писмото е изпратено на електронната поща, от която е получено. Отговор не е последвал.

Жалба с рег. № Ж-514/11.12.2015 г., не е съобразена с изискванията за редовност съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) и не съдържа необходимите нормативно определени реквизити. В противоречие е с чл. 30, ал. 1 от ПДКЗЛДНА. Жалба Ж-514/ 11.12.2015 г. не е подписана. Подписът е задължителен реквизит за редовност, съгласно чл. 30, ал. 1, т. 4. Не са посочени в необходимата степен данни за жалбоподателя, което е в противоречие с чл. 30, ал. 1, т. 1 от ПДКЗЛДНА. Жалбата не съдържа естеството на искането и така е в нарушение на чл. 29, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 30, ал. 1, т. 2 от ПДКЗЛДНА. Не е изяснен администратор на лични данни, срещу чиито действия или бездействия са насочени оплакванията на жалбоподателката. Въпреки дадените указания, М.П.Й. не потвърждава жалбата си, не индивидуализира искането, не информира за своите данни- адрес, телефон за връзка,

не посочва конкретен администратор на лични данни, срещу чиито действия е насочена. Съобщено е, че при неизпълнение на дадените указания административното производство ще бъде прекратено.

Във връзка с гореизложеното, и на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни, Комисията на защита на личните данни

РЕШИ:

На основание чл. 29, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 30, ал. 2 от АПК и чл. 30, ал. 1, т. 1, 2 и 4 от ПДКЗЛДНА, поради неотстраняване на недостатъци в искането, а именно жалбата не е подписана, не са установени достатъчно данни за жалбоподателя и не съдържа естеството на искането оставя без разглеждане, като нередовна жалба с рег. № Ж-514/04.12.2015 г. подадена от М.П.Й.

Решението на Комисията за защита на личните данни може да се обжалва пред Административен съд София – град в 14-дневен срок от съобщаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-521/2015 г.

София, 05.04.2016 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков, на открито заседание, проведено на 16.03.2016 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разглежда жалба с рег. № Ж-521/11.12.2015 г., подадена от М.Р.М. срещу „Софийска вода” АД.

Госпожа М.Р.М. уведомява, че през месец ноември 2015 г. е получила – на постоянния си и настоящ адрес, съдебни книжа от Софийски районен съд, адресирани до нея – с нейното име и с нейното ЕГН.

Жалбоподателката сочи, че книгата са съдържали заповед за изпълнение на парично задължение (приложена), издадена по реда на чл. 410 от ГПК по гр. дело № 22727/2015 г. за сумата 1565,27 лева, със законна лихва 236,80 и 335,04 лева разноски по делото на основание, подадено заявление от „Софийска вода” АД за неплатени задължения относно жилище, находящо се в *****.

Госпожа М.Р.М. твърди, че не е клиент на „Софийска вода” АД, че няма и никога не е имала открита партида в дружеството, че живее и винаги е живяла, на адрес в кв. „Надежда” и никога и по никакъв повод не е прекъсвала адресната си регистрация, а титуляр на партидата към „Софийска вода” АД, за адреса в кв. „Надежда” е нейната майка.

Жалбоподателката описва, че с оглед препятстване влизането в сила на издадената заповед е подала възражение срещу нея по чл. 414 от ГПК, както и жалба до „Софийска вода” АД (приложени) в информационен център в кв. „Надежда”. При подаване на жалбата е информирана, че жилището в кв. „Слатина” е общинско, както и че задълженията за общинските жилища към „Софийска вода” АД се подават от съответната община.

При справка, извършена в район „Слатина” се установява, че действително жилището в ****

е общинска собственост и отскоро в него има настанен нов наемател, но в предишен период от време е издадена настанителна заповед за същото жилище на лице с имена М.Р.М., но с различно от това на жалбоподателката ЕГН.

Госпожа М.Р.М. информира, че по жалбата си е получила писмо-отговор от дружеството за предприети действия по прекратяване на съдебното производство срещу нея. Полученият отговор не е съдържал обяснения относно това как тя се е оказала длъжник на „Софийска вода” АД, за имот - общинска собственост, как и от кого е използвано ЕГН-то ѝ и как се е стигнало до съотнасянето му към М.Р.М. – лице носещо същите имена, но различно от нея.

С писмо рег. № П-237/13.01.2016 г. от „Софийска вода” АД е изискано писмено становище по случая, ведно с относимите доказателства.

В становището си, депозирано в КЗЛД под рег. № П-500/22.01.2016 г. „Софийска вода” АД сочи, че на основание Заповед за настаняване № 1342/25.06.1980 г. (приложена), издадена от „Главна дирекция за изграждане на София” към Софийски общински народен съвет, намираща се в базата-данни на ВиК оператора, като титуляр на жилището на посочения адрес е вписана госпожа М.Р.М.

„Софийска вода” АД уведомява за извършена обстойна проверка по случая, в резултат на която се установява допусната техническа неточност, изразяваща се в съвпадение на трите имена на титуляра на партидата с тези на жалбоподателката.

Дружеството информира за предприети действия по прекратяване гражданското дело и съдебното търсене спрямо госпожа М.Р.М., за което тя е надлежно уведомена с писма, в които са и поднесени и извинения за създалата се ситуация.

В чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушение на правата им по ЗЗЛД.

Жалбата, подадена от М.Р.М. срещу „Софийска вода” АД отговаря на нормативно установените изисквания, поради което е редовна. Жалбата е подадена от физическо лице, при наличие на правен интерес и в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, поради което се явява допустима. Жалбата е насочена срещу „Софийска вода” АД - администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД.

На свое редовно заседание, проведено на 17.02.2016 г., КЗЛД приема за допустима жалба рег. № Ж-521/11.12.2015 г., конституира „Софийска вода” АД като ответна страна в производството. Комисията определя жалбата за разглеждане в открито заседание, насрочено за 16.03.2016 г., на което страните – редовно уведомени не се явяват и не изпращат представител.

Доказателствата, събрани по жалба рег. № Ж-521/11.12.2015 г., както и изразените писмени становища, не съдържат информация, от която да може да се направи извод, че госпожа М.Р.М. е, или в определен момент от времето, е била клиент на „Софийска вода” АД.

При изискването ѝ, „Софийска вода” АД предоставя информация, свидетелстваща според дружеството, за допусната техническа неточност, изразяваща се в съвпадение на трите имена на титуляра на партидата – наемател на общинско жилище според Заповед за настаняване № 1342/25.06.1980 г., издадена от „Главна дирекция за изграждане на София” към Софийски общински народен съвет, с тези на жалбоподателката.

Материалите, депозираны по административната преписка сочат, че М.Р.М. не е клиент на дружеството, включително и по отношение на имота, находящ се в град София, *****. Госпожа М.Р.М. не е собственик/ползвател, респективно няма качеството „абонат/потребител на ВиК услуги” за описания имот, тоест независимо, че дружеството доставя ВиК услуги за този имот, между жалбоподателката и „Софийска вода” АД не се установява съществуване на облигационни отношения.

Същевременно, освен, че липсват облигационни отношения между госпожа М.Р.М. и „Софийска вода” АД, в хода на административното производство не се установява обработването на данните на

жалбоподателката да е осъществено от администратора на лични данни в съответствие с което и да е от останалите условия за допустимост на обработването, изброени в чл. 4, ал. 1, т. 1 до т. 7 от ЗЗЛД.

Комисията за защита на личните данни като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесени в настоящето административно производство и на основание чл. 38, ал.2 от Закона за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. Обявява жалба рег. № Ж-521/11.12.2015 г., подадена от М.Р.М. срещу „Софийска вода” АД за основателна.

2. На основание чл. 42, ал. 1 от Закона за защита на личните данни налага на „Софийска вода” АД, със седалище и адрес на управление гр. София, 1715, район „Младост”, ж.к. „Младост” 4, „Бизнес парк” 1, бл. 2А, с ЕИК 130175000, административно наказание – имуществена санкция, в размер на 10 000 (десет хиляди) лева, за това че в качеството си на администратор на лични данни е обработило личните данни на М.Р.М. в нарушение на чл. 4 ал. 1, т. 1 до т. 7 от ЗЗЛД.

След влизане в сила на настоящето решение, сумата по наложеното наказание да бъде преведена по банков път: Банка **БНБ- ЦУ IBAN: BG18BNBG96613000158601 BIC BNBGBGSD** - Комисия за защита на личните данни, Булстат 130961721.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-205/2015 г.

София, .06.04.2016 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков, на открито заседание, проведено на 16.03.2016 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разглежда жалба с рег. № Ж-205/05.06.2015 г., подадена от К.Ц.Ц. срещу „О.М.” АД.

Господин К.Ц.Ц. уведомява, че работи в „О.М.” АД, Сервизен център № 20 в гр. София и му е наложено дисциплинарно наказание, а в Заповед № ОМ-ЗИ-2/20.05.2015 г. за налагането му, са посочени неговите три имена, ЕГН, длъжност и месторабота.

Жалбоподателят съобщава, че Заповед № ОМ-ЗИ-2/20.05.2015 г съществува и в електронен вид с видимост към сервизните центрове в цялата страна и счита, че даването на подобна публичност на ЕГН-то му - в над 10 града, не е необходимо.

Господин К.Ц.Ц. прилага копие на Заповед № ОМ-ЗИ-2/20.05.2015 г. и моли КЗЛД да предприеме необходимите действия за отстраняване на описаното нарушение.

С писмо рег. № П-7494/11.09.2015 г. от „О.М.” АД е изискано писмено становище по случая, описан в жалбата, ведно с относимите доказателства.

От „О.М.” АД депозират становище рег. № П-7857/28.09.2015 г., в което сочат, че със Заповед № ОМ-ЗИ-2/20.05.2015 г., на основание чл. 195 от КТ, на К.Ц.Ц. е наложено дисциплинарно наказание – „Предупреждение за уволнение”, поради извършено нарушение на трудовата дисциплина. Същият не е използвал осигуреното му работно облекло и лични предпазни средства по време на работа и по този начин е нарушил задълженията си, вменени му по силата на КТ и ЗЗБУТ и изискванията на вътрешнофирмения документ „Правила за безопасна работа”, утвърден от Изпълнителния директор на „О.М.” АД. В цитираната заповед за налагане на дисциплинарно наказание са упоменати лични данни на жалбоподателя – три имена, ЕГН, заемана длъжност, работно място и във връзка с образуването и приключването на дисциплинарното производство срещу К.Ц.Ц., в електронната деловодна система на дружеството е образувана преписка. Сочи се, че същата е водена в съответствие с действащите вътрешни правила – „Инструкция за организация на документооборота” (приложена).

В становището се подчертава, че електронната деловодна система, използвана в системата на „О.”, е затворен софтуерен продукт и достъпът на външни лица до въведените в нея документи, е изключен.

Дружеството обръща внимание, че е обработило личните данни на К.Ц.Ц. правомерно – в рамките на възникнали трудови правоотношения и в хипотезата на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД – при изрично съгласие на физическото лице, за което те се отнасят. С подписване на трудовия си договор К.Ц.Ц. е дал съгласието си личните му данни да се обработват от дружеството с цел управлението на индивидуалното му трудово правоотношение. Тези данни „О.М.” АД е обработило в съответствие с изискванията на ЗЗЛД и своите вътрешнофирмени документи – Инструкцията за механизма на обработване на лични данни в регистрите, водени от дружествата в системата на „О.М.” АД и защитата им от незаконни форми на обработване” (приложена).

Твърди се, че в конкретния случай личните данни на К.Ц.Ц. са използвани именно по повод управление на неговото трудово правоотношение – с оглед налагане на дисциплинарно наказание.

Според становището, следва да се има предвид, че обработката на данните на жалбоподателя се явява правомерна и на още едно основание от ЗЗЛД – чл. 4, ал. 1, т. 1, според която обработването на лични данни е допустимо, когато е необходимо за нормативно установено задължение на администратора на лични данни.

Сочи се, че по силата на императивните разпоредби на чл. 275 от КТ и чл. 4 от ЗЗБУТ всеки работодател е длъжен не само да осигурява защитата на работниците и служителите от професионални рискове, но и да прилага мерки по превенция на тяхното възникване.

Според „О.М.” АД оповестяването на заповедта за налагане на дисциплинарно наказание на К.Ц.Ц. на вниманието на работниците и служителите в сервизните центрове на дружеството се явява проявление именно на това задължение и е извършено с превантивно-превъзпитателна цел спрямо целия трудов колектив в това звено.

В чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушение на правата им по ЗЗЛД.

Жалбата, подадена от К.Ц.Ц. срещу „О.М.” АД отговаря на нормативно установените изисквания, поради което е редовна. Жалбата е подадена от физическо лице, при наличие на правен интерес и в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, поради което се явява допустима. Жалбата е насочена срещу „О.М.” АД, администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД

На свое редовно заседание, проведено на 03.02.2015 г. КЗЛД приема жалба рег. № Ж-205/05.06.2015 г., подадена от К.Ц.Ц. срещу „О.М.” АД за допустима. На основание чл. 38, ал. 3 от ПДКЗЛДНА комисията конституира „О.М.” АД като ответна страна в производството и изисква

от дружеството да представи доказателства, че при сключване на трудовия му договор или в течение на осъществяване на трудовото му правоотношение, К.Ц.Ц. е бил надлежно запознат с „Инструкция за организация на документооборота” и с Инструкцията за механизма на обработване на лични данни в регистрите, водени от дружествата в системата на „О.М.” АД и защитата им от незаконни форми на обработване” и се е задължил със спазването на същите.

С писмо рег. № П-1372/25.02.2015 г. „О.М.” АД уведомяват, че К.Ц.Ц. е сключил Трудов договор № 83/27.04.2005 г. с преобразуването се търговско дружество „С.” ЕАД с ново наименование „О.М.” АД (приложен) и изрично е декларирал, че е съгласен дружеството да използва доброволно предоставените от него лични данни за реализиране на правата и задълженията по трудовото му правоотношение, видно от текста на приложената Декларация от К.Ц.Ц. от 03.05.2005 г.

Подчертава се, че дружеството е обработило личните данни на жалбоподателя правомерно - в рамките на възникналото трудово правоотношение и при изричното писмено съгласие на физическото лице, за което те се отнасят.

Сочи се, че към момента на постъпване на работа на К.Ц.Ц. електронната деловодна система е била въведена в експлоатация и достъп до нея му е осигурен на 15.06.2005 г., чрез създаване на уникален потребителски профил.

Обръща се внимание, че съгласно чл. 126, т. 10 от КТ, К.Ц.Ц., в качеството му на служител, е длъжен да спазва вътрешните правила в предприятието и с подписването на трудовия си договор се е задължил да изпълнява задълженията си в съответствие с правилника за вътрешния трудов ред, още повече, че е преминал и първоначален инструктаж в предприятието на работодателя, видно от Служебна бележка № 84/03.05.2005 г. (приложена).

Изтъква се, че съгласно чл. 4, т. 2 от действащия към момента Правилник за вътрешния трудов ред, приложим в структурата на „О.М.” АД, всички работници и служители са длъжни да познават и спазват утвърдените в дружеството инструкции и документи на работодателя, достъпът до които, вкл. до цитираните инструкции, се осъществява чрез електронната деловодна система, от секция Система за управление на качеството, приложима и достъпна за всички служители с потребителски профил, попадащи в холдинговата структура на „О.И.” АД, включително и за жалбоподателя. Цитираните документи са на свободно разположение на работниците и служителите от деня на тяхното публикуване по електронен път, от който момент се считат уведомени и длъжни да ги спазват.

„Инструкция за организация на документооборота” и с Инструкцията за механизма на обработване на лични данни в регистрите, водени от дружествата в системата на „О.М.” АД и защитата им от незаконни форми на обработване” са утвърдени и публикувани съответно на 18.05.2009 г. и на 10.09.2009 г. в СУК с предоставен достъп за четене и до структурата на отдела „Сервизен център 20 София”.

Жалба рег. № Ж-205/05.06.2015 г. е определена за разглеждане в открито заседание на комисията, насрочено за 16.03.2016 г., на което страните – редовно уведомени, не се явяват и не изпращат представител.

Доказателствените материали, събрани по жалба рег. № Ж-205/05.06.2015 г., както и изразените в хода на административното производство писмени становища свидетелстват за наличие на трудовоправни отношения между господин К.Ц.Ц. и „О.М.” АД, уредени от сключения помежду им Трудов договор № 83/27.04.2005 г.

Видно от приложените Трудов договор и Служебна бележка, подписани от жалбоподателя, последният се е ангажирал с изпълнение на трудовите си задължения съобразно разпоредбите на Правилника за вътрешния трудов ред и при виновното им неизпълнение носи дисциплинарна и имуществена отговорност по реда на КТ и Правилника за вътрешния трудов ред.

С оглед наличието на действаща електронна деловодна система към момента на постъпване на работа на К.Ц.Ц. и осигурения му - чрез уникален потребителски профил, достъп до нея, може

да се заключи, че той е бил длъжен да познава и спазва утвърдените в дружеството инструкции и документи на работодателя.

По административната преписка не са ангажирани доказателства, че вътрешния трудов ред в „О.М.” АД предвижда публикуване в електронната деловодна система на дружеството на документи, представляващи част от кадровите досиета на работниците и служителите.

Не следва да бъде споделено виждането, че с публикуване в деловодната система на дружеството на Заповед № ОМ-ЗИ-2/20.05.2015 г., администраторът на лични данни е обработил данните на жалбоподателя в съответствие с чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД, изпълнявайки свое нормативно установено задължение.

Постановяването на Заповед № ОМ-ЗИ-2/20.05.2015 г. представлява обработване на личните данни на К.Ц.Ц. по повод управление на трудовото му правоотношение и самото ѝ издаване представлява изпълнение на задължението на работодателя не само да осигурява защитата на работниците и служителите от професионални рискове, но и да прилага мерки по превенция на тяхното възникване.

Същевременно, публикуването на заповедта в деловодната система на дружеството се явява обработване на данните на жалбоподателя, извършено в противоречие с чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД, още повече, че и според т. 5 от Инструкцията за организация на документооборота, действаща в „О.М.” АД, сред документите, посочени като неподлежащи на регистрация в деловодството са служебните и кадрови досиета, част от които безспорно се явява заповедта за налагане на дисциплинарно наказание „Предупреждение за уволнение”.

Може да се заключи, че разгледана по същество жалба рег. № Ж-205/05.06.2015 г. е основателна, тъй като събраните по административната преписка доказателства сочат, че лични данни са обработени от администратор на лични данни, в нарушение на задълженията, вменени му от чл. 23 от ЗЗЛД – без да са предприети необходимите технически и организационни мерки, за да бъдат защитени данните от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправилен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване.

Член 1, ал. 2 от ЗЗЛД гарантира неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправилен обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл. 2, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно.

Разпространяването на лични данни представлява обработване на лични данни, съгласно легалната дефиниция, дадена в § 1 от ДР на ЗЗЛД. Разпространявайки личните данни на жалбоподателя публикувайки Заповед № ОМ-ЗИ-2/20.05.2015 г. в деловодната система на дружеството, „О.М.” АД е нарушило изискването на чл. 23 за предприемане на необходимите технически и организационни мерки, за защита на данните.

Комисията за защита на личните данни като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесени в настоящето административно производство и на основание чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД,

РЕШИ:

1. Обявява жалба рег. № Ж-205/05.06.2015 г., подадена от К.Ц.Ц. срещу „О.М.” АД, за основателна.

2. На основание чл. 38, ал. 2 и чл. 42, ал. 9 от Закона за защита на личните данни налага на „О.М.” АД, със седалище и адрес на управление **, с ЕИК ****, административно наказание – имуществена санкция, в размер на 500 (петстотин) лева, за това че в качеството си на администратор на лични данни е обработило личните данни на К.Ц.Ц. в нарушение на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД.**

След влизане в сила на настоящето решение, сумата по наложеното наказание да бъде внесена в брой в касата на Комисията за защита на личните данни, гр. София, бул. "Проф. Цветан Лазаров"-№ 2 или преведена по банков път: Банка **БНБ- ЦУ IBAN:** BG18BNBG96613000158601 **BIC** BNBGBGSD - Комисия за защита на личните данни, Булстат 130961721.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-3/2016 г.

гр. София, 19.04.2016 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Мария Матева на заседание, проведено на 30.03.2016 г., обективизирано в протокол № 15, на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разглежда жалба с рег. № Ж-3/07.01.2016 г. подадена от Т.П.Р.

В КЗЛД е постъпила жалба от Т.П.Р., с вх. № Ж-3/07.01.2016 г. Жалбоподателката се оплаква, че до профила ѝ във фейсбук се осъществява неправомерен достъп. Непознато за нея лице използва профила ѝ в социалната мрежа, чете и разпространява лична кореспонденция. Жалбоподателката сочи конкретни IP адреси, които смята, че се ползват от лицето осъществяващ достъп до нейния профил в сочената социална мрежа.

С писмо изх. № П-581/26.01.2015 г. на Председателя на КЗЛД, г-жа Т.П.Р. е информирана за същността и дейността на Комисията за защита на личните данни. Информирана е, че КЗЛД разглежда жалби срещу лица, притежаващи качеството администратори на лични данни. IP адресите, които посочва представляват трафични данни по смисъла на ЗЕС. Комисията за защита на личните данни не е компетентен орган и не може да извършва справки. Предоставен е срок да индивидуализира администратор на лични данни.

Жалбата, подадена от Т.П.Р. е съобразена в цялост с изискванията за редовност на КЗЛД, съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и съдържа необходимите нормативно определени реквизити.

Госпожа Т.П.Р. излага твърдения, касаещи не злоупотреба с личните ѝ данни от страна на администратор на лични данни, а неправомерен достъп до профила ѝ в социална мрежа. Изясняването на обективната истина изисква достъп до трафични данни по смисъла на ЗЕС. Този достъп се осъществява от органи, имащи компетентност по закона. Комисията за защита на личните данни няма право да изисква справка за тези данни. Въпреки че е информирана, че следва да индивидуализира администратор на лични данни, жалбоподателката Т.П.Р. не сочи такъв. Комисията за защита на личните данни няма правомощия по Закона за електронните съобщения (ЗЕС) и няма право на иска извършване на справка за данните по чл. 251 б от ЗЕС.

Във връзка с гореизложеното, и на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни, Комисията на защита на личните данни

РЕШИ:

Оставя без разглеждане жалба с рег. № Ж-3/07.01.2016 г. подадена от Т.П.Р. като недопустима.

Решението на Комисията за защита на личните данни може да се обжалва пред Административен съд София – град в 14-дневен срок от съобщаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-336/15 г.

София, 19.04.2016 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков, на открито заседание, проведено на 24.02.2016 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа жалба с рег. № Ж-336/24.08.2015 г., идентична с жалба с рег. № Ж-349/24.08.2015 г., подадена от Н.В.Д. срещу „ЦКБ” АД и ЧСИ М.М.

Госпожа Н.В.Д. уведомява, че през месец април 2015 г. е открита – без знанието и съгласието ѝ, от ЧСИ М.М., сметка на нейно име, като за целта на банката са предоставени личните ѝ данни.

Жалбоподателката сочи, че сумата, внесена по откритата сметка, към момента на депозирането ѝ, е представлявала предмет на съдебен спор между нея и лицето М.М.

Н.В.Д. твърди, че чрез превеждане на суми в откритата на нейно име сметка, М.М. се е сдобила с изпълнителен лист и същите суми са станали обект на изпълнително производство, по което тя е придобила качеството длъжник, а М.М. – вискател.

Според жалбоподателката никой не я е уведомил за откритата на нейно име сметка, за постъпилите по нея суми и за обработването на личните ѝ данни, което възприема като отнемане на правото ѝ да възрази срещу предварителното изпълнение, предприето спрямо нея, нанесло ѝ вреди и причинило ѝ допълнителни разноски.

Жалбоподателката счита недопустима опцията банки да откриват сметки на лица, без знанието им, след което постъпилите суми да се изискват чрез съдебен изпълнител и счита подобни действия за нарушение на чл. 4 и чл. 20 от ЗЗЛД.

Към жалбата липсват приложени доказателствени материали.

С писма рег. № П-7505 и П-7509/11.09.2015 г., както и с писмо рег. № П-8431/ 15.10.2015 г. от ЧСИ М.М. и „ЦКБ” АД са изискани писмени становища по случая, описан в жалбата на госпожа Н.В.Д., ведно с относимите доказателства.

ЧСИ М.М. депозира становище рег. № С-694/24.09.2015 г., в което отбелязва, че жалбата на Н.В.Д. е бланкетна, а изложените твърдения за нарушение на сочените норми на ЗЗЛД са изцяло несъстоятелни.

Според М.М., изложените твърдения противоречат на фактическата обстановка, тъй като описаното изпълнително производство касае задължение на жалбоподателката, определено с влезли в сила съдебни решения, без да е налице идентичност на престациите.

В становището си ЧСИ не оспорва, че в „ЦКБ” АД е открита сметка на името на жалбоподателката, по която е преведена сума в размер, определен със съдебно решение № 427/03.04.2015 г. на Русенския районен съд по гр. дело 1623/2014 г., по предявени иски от Н.В.Д. за заплащане на неизплатени трудови възнаграждения за положен извънреден труд и за обезщетение по чл. 224, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ).

Според чл. 242, ал. 1 от ГПК съдът постановява предварително изпълнение на решението, когато присъжда издръжка, възнаграждение и обезщетение за работа.

Изтъква се, че с оглед характера на производството пред Русенския районен съд, постановеното решение подлежи на предварително изпълнение и за госпожа М.М. възниква правен интерес да заплати дължимото – в най-кратък срок, с цел избягване увеличаване на присъдената сума от лихвите за забава и разноските, които се следват за принудително изпълнение на съдебно решение.

Предвид посочените аргументи, твърдението на жалбоподателката, че не е било налице влязло в сила решение и знание у същата за откриване на сметка на нейно име, ЧСИ счита за невярно, тъй като по делото са представени доказателства, както и молба, с която М.М. е уведомила съда за открита банкова сметка и е представила доказателства за извършване на съответните процесуални действия.

Невярно, според госпожа М.М. е и твърдението, че „чрез превеждане на тези суми в сметка на мое име, лицето М.М. се е сдобила с изпълнителен лист и към настоящия момент същите тези суми са предмет на изпълнително производство, по което аз станах длъжник, а М.М. – взыскател”, тъй като изпълнителното производство е образувано въз основа изпълнителен лист за присъдени в полза на ЧСИ разноси в първоинстанционното и въззивното производство – в гр. дело № 534/2015 г. на Русенския окръжен съд, Решение № 378/23.07.2015 г.

Със становището, като несъстоятелни се определят и твърденията за нанесени вреди на жалбоподателката, тъй като всички действия са извършени в нейна полза. Като такова се възприема и твърдението ѝ, че би възразила срещу предварителното изпълнение, тъй като същото е уредено в закона – чл. 242/ГПК и липсва законова забрана ЧСИ да предприеме действия за защита на правата си и да намали вредите, изпълнявайки решение, което подлежи на предварително изпълнение.

В становището си госпожа М.М. сочи, че в производствата пред РРС - по гр. дело 1623/2014 г. и пред РОС - по гр. дело 534/2015 г., е страна (ответник/взыскател) в качеството си на ЧСИ – работодател и като такъв има и качеството на администратор на лични данни, както и на задължено лице по смисъла на закона, с оглед постановения съдебен акт в първоинстанционното производство, подлежащ на предварително изпълнение.

Изтъква се, че именно като задължено лице и администратор на лични данни М.М. е открила сметка на жалбоподателката, по която е изплатено присъденото обезщетение, в съответствие с чл. 4, ал. 1 и т. 7 от ЗЗЛД, поради което съгласието на физическото лице, за което данните се отнасят не е било необходимо. Нещо повече, жалбоподателката е предоставила личните си данни на ЧСИ доброволно – при сключване на трудов договор помежду им, а впоследствие и с предявяване на исковата си молба по трудовоправния спор помежду им.

ЧСИ М.М. моли при разглеждане на жалбата да се вземе под внимание разпоредбата на чл. 97 от ЗЗД, с която норма законодателят предвижда, че длъжник в забава може да се освободи от задължението си, като предаде дължимото за пазене в подходящо място, определено от районния съд по местоизпълнението, а за пари, ценни книжа и ценности могат да се оставят за пазене в банка по местоизпълнението и без разрешение от съда.

Подчертава се, че за откриване на банкова сметка са необходими личните данни на съответното лице и липсата на информация води до невъзможност за откриването ѝ от банката.

Към становището са приложени както следва:

1. Решение по гр. дело № 1623/2014 г. на РРС; 2. Решение по гр. дело № 534/2015 г. на РОС; Договор за откриване на безсрочен депозит в полза на трето лице от 06.04.2015 г.; 4. Молба вх. № 14773/06.04.2015 г. до РРС с вносна бележка за сумата от 178, 44 лв. в полза на Н.В.Д.; 5. Молба вх. № 32657/24.07.2015 г. до РРС с вносна бележка за сумата от 102, 56 лв. в полза на Н.В.Д. и за 85 лева в полза на РРС; 6. Искова молба от Н.В.Д.; 7. Трудов договор № 19/27.10.2010 г.; 8. ИЛ от 28.07.2015 г. и молба за образуване на изпълнително дело вх. № 33825/03.08.2015 г. на РРС.

От „ЦКБ” АД депозират становище рег. № П-7997/02.10.2015 г., в което цитират множество законови разпоредби, които сочат като относими към описания случай и които считат, че следва да бъдат взети предвид от КЗЛД при постановяване на административния акт по жалбата на госпожа Н.В.Д.

Според банката, видно от изложената правна уредба, законът изрично дава възможност да се договаря в полза на трето лице, при което самото естество на действието предполага индивидуализиране на лицето (разкриване на определен набор лични данни); дава възможност да бъде откривана платежна сметка на трето лице; изисква при откриване на сметката да бъде извършвана идентификация на всеки титуляр на платежна сметка.

От „ЦКБ” АД считат, че са налице основания за допустимост на обработване на лични данни по чл. 4, ал. 1, т. 1 и т. 5 от ЗЗЛД, съответно налице е хипотезата на чл. 20, ал. 3, т. 2 от ЗЗЛД, поради което не е допуснато нарушение на закона.

Към становището, с писмо рег. № 8872/23.10.2015 г. са приложени заверени копия от Искане за откриване на банкова (платежна) сметка от 06.04.2015 г. и Договор за откриване на безсрочен депозит в полза на трето лице от същата дата, сключен между „ЦКБ” АД и М.М.

В чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушение на правата им по ЗЗЛД.

Жалбата, подадена от Н.В.Д. срещу ЧСИ М.М. и „ЦКБ” АД отговаря на нормативно установените изисквания, поради което е редовна. Жалбата е подадена от физическо лице, при наличие на правен интерес и в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, поради което се явява допустима. Жалбата е насочена срещу ЧСИ М.М. и „ЦКБ” АД – администратори на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД.

На свое редовно заседание, проведено на 03.02.2016 г., КЗЛД приема за допустима жалба рег. № Ж-336/17.08.2015 г., идентична с жалба с рег. № Ж-349/24.08.2015 г. и я определя за разглеждане в открито заседание, насрочено за 24.02.2016 г., на което се явява адв. Г.Х., процесуален представител на ЧСИ М.М.

Адвокат Г.Х. счита жалбата, подадена от госпожа Н.В.Д. за неоснователна, оспорва я и моли КЗЛД да я остави без уважение. Процесуалният представител на госпожа М.М. представя, сключен с нея Договор за правна защита и съдействие и претендира направените в административното производство разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 650 (шестотин и петдесет) лева.

Събраните по преписката доказателствени материали, както и писмените становища, изразени в хода на административното производство сочат, че до голяма степен твърденията на жалбоподателката противоречат на описаната действителна фактическа обстановка.

Не е спорно, че в „ЦКБ” АД е открита сметка на името на жалбоподателката, по която е преведена сума в размер, определен със съдебно решение № 427/03.04.2015 г. на Русенския районен съд по гр. дело 1623/2014 г. по предявени от нея самата искове срещу работодателя ѝ – ЧСИ М.М., за заплащане на неизплатени трудови възнаграждения за положен извънреден труд и за обезщетение по чл. 224, ал. 1 от КТ.

Безспорно е и, че в съответствие с чл. 242, ал. 1 от ГПК и с оглед характера на производството пред Русенския районен съд, постановеното решение подлежи на предварително изпълнение и за госпожа М.М. възниква правен интерес да заплати дължимото – в най-кратък срок.

В случая, наличието или липсата на влязло в сила съдебно решение се оказва без значение, с оглед предоставената от закона възможност за предварително изпълнение.

Предвид приложените материали не следва да се кредитира твърдението на жалбоподателката, че не е била уведомена и не е знаела за откриване на сметка на нейно име, тъй като по делото са представени доказателства, удостоверяващи знанието ѝ, в това число и молба от ЧСИ, с която съдът е уведомен за откриване на банкова сметка и извършване на съответните процесуални действия.

Същевременно, изпълнителното производство, образувано срещу госпожа Н.В.Д., се основава на издаден срещу нея изпълнителен лист за присъдени - в полза на ЧСИ М.М., разноски в първоинстанционното и въззивното производство – в гр. дело № 534/2015 г. на Русенския окръжен съд, Решение № 378/23.07.2015 г.

Тоест, твърденията на жалбоподателката, че чрез превеждане на суми в откритата на нейно име сметка, М.М. се е сдобила с изпълнителен лист и същите суми са станали обект на изпълнително производство, по което тя е придобила качеството длъжник, а М.М. – вискател, не отговарят на действителната ситуация. Описаното от Н.В.Д. изпълнително производство касае задължение на жалбоподателката, определено с влезли в сила съдебни решения, без да е налице идентичност на престациите.

При сключване на договор между ЧСИ М.М. и „ЦКБ” АД за откриване на безсрочен депозит в полза на трето лице, са използвани личните данни на госпожа Н.В.Д., съдържащи се в исковете, предявени от нея срещу работодателя ѝ за заплащане на неизплатени трудови възнаграждения за положен извънреден труд и за обезщетение по чл. 224, ал. 1 от КТ.

Откриването на въпросния безсрочен депозит е направено в съответствие с това, че решението, постановено по трудовоправния спор подлежи на предварително изпълнение.

С оглед горното може да се приеме, че за ЧСИ М.М. са били налице основанията за обработване личните данни на госпожа Н.В.Д., съдържащи се в чл. 4, ал. 1, т. 1 и т. 7 от ЗЗЛД. В случая, данните на жалбоподателката са предоставени на „ЦКБ” АД и договорът в нейна полза е сключен, в изпълнение на нормативно установено право и задължение на администратора на лични данни и за реализиране на неговите законни интереси.

При обработване личните данни на жалбоподателката са спазени и изискванията на чл. 2, т. 2 от ЗЗЛД и те са обработени добросъвестно, за точно определена цел – изпълнение нормативно установено задължение след влязъл в сила съдебен акт, без да надхвърлят условията за постигане на тази цел. Обстоятелството, че данните са обработени без съгласието на лицето, за което се отнасят също не налага извод за незаконосъобразни действия на администратора. Изричното съгласие представлява само едно от условията за допустимост за обработване на личните данни на физическото лице. Същевременно, наличието само на едно от изброените в текста на чл. 4, ал. 1, т. 1 до т. 7 от ЗЗЛД условия, е достатъчно за обосноваване допустимостта на обработването на лични данни.

На проведеното на 24.02.2016 г. открито заседание на КЗЛД, ответната страна – ЧСИ М.М. не се явява лично, но изпраща на заседанието свой процесуален представител. Тоест, в административното производство пред КЗЛД, ответната страна се представлява от надлежно упълномощен адвокат, поради което са налице законовите предпоставки на чл. 47, ал. 2, изр. 2 от АПК за признаване от административния орган на разходите за адвокатско възнаграждение в минимален размер, съгласно чл. 7, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения, направени от тази ответна страна.

Комисията за защита на личните данни като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесени в настоящето административно производство и на основание чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД,

РЕШИ:

1. Остава без уважение, като неоснователна, жалба с рег. № Ж-336/17.08.2015 г., идентична с жалба с рег. № Ж-349/24.08.2015 г., подадена от Н.В.Д. срещу „ЦКБ” АД и ЧСИ М.М.

2. На основание чл. 47, ал. 2, изр. 2 от АПК във връзка с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения, уважава искането на ЧСИ М.М. за направени разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 300 (триста) лева, които следва да се платят на ЧСИ от страна на жалбоподателя – Н.В.Д.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-367/2015 г.

София, 19.04.2016 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 23.03.2016 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разглежда по същество жалба рег. № Ж-367/04.09.2015 г., подадена от А.А.С.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от А.А.С., в която са изложени твърдения за неправомерно обработване на личните й данни във връзка със сключен с „Българска телекомуникационна компания“ (БТК) ЕАД договор за мобилни услуги.

Жалбоподателката информира, че е имала договорни отношения с БТК ЕАД, но без нейно знание и съгласие договорът е „променен“ от друго лице и са натрупани задължения в размер на 159 лв., във връзка с които личните й данни са предоставени от БТК ЕАД на „Агенция за събиране на вземанията“ АД.

Към жалбата е приложено копие на писмо – уведомление от „Агенция за събиране на вземания“ АД с дата 14.08.2015 г.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от БТК ЕАД е изискано писмено становище и представяне на относими доказателства.

В отговор от дружеството изразяват становище за неоснователност на жалбата и молят

Комисията да я остави без уважение. Информират, че жалбоподателката е страна по сключен с БТК ЕАД договор № 840401637026042011-21838576/26.11.2011 г. и допълват, че на 02.07.2012 г. между жалбоподателката и БТК ЕАД е сключено допълнително споразумение за удължаване на срока на договора с 12 месеца. От дружеството сочат, че във връзка с договора г-жа А.А.С. има ликвидни и изискуеми задължения към дружеството в размер на 159.18 лв. (сто петдесет и девет лева и осемнадесет стотинки) и допълват, че на 25.09.2014 г. вземането на дружеството е прехвърлено с договор на цесия на „Агенция за събиране на вземанията“ АД и на последното са предоставени личните данни на жалбоподателката и документите удостоверяващи вземането, като отношенията между дружествата са уредени с договор за цесия № 35909/01.09.2014 г.

Към становището са приложени относими доказателства, в това число и допълнително споразумение вх. № 20120702152924-25174611 от дата 02.07.2012 г.

С оглед изложените в жалбата твърдения от жалбоподателката е изискана информация сезирала ли е органите на прокуратурата за случая, в отговор на което г-жа А.А.С. сочи, че не е подавала жалба до органите на прокуратурата и прилага копие на допълнително споразумение с вх. № 20120702152924-25174611 от дата 02.07.2012 г.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на ЗЗЛД.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалба рег. № Ж- 367/04.09.2015 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същата е редовна.

От събраните по преписката доказателства се налага извода, че жалбата е процесуално допустима, подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес. Същата има за предмет обработване на личните данни на жалбоподателката, чрез действия по предоставянето им от БТК ЕАД на „Агенция за събиране на вземанията“ АД и обработването им от последното за целите на събиране на задължения на жалбоподателката към мобилния оператор във връзка със сключен между страните договор за мобилни услуги. С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимост на жалбата. В конкретния случай жалбата е насочена срещу БТК ЕАД и „Агенция за събиране на вземанията“ АД, същите администратори на лични данни по отношение на обработването на личните данни на жалбоподателката.

От направена служебна справка в Електронния регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри се установи, че дружествата са изпълнили задължението си по чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД и са регистрирани като администратори на лични данни съответно с идент. № 14414 и № 295458.

На проведено на 17.02.2016 г. заседание на Комисията, жалбата е приета за процесуално допустима и като страни в производството са конституирани: жалбоподател - А.А.С. и ответни страни – БТК ЕАД и „Агенция за събиране на вземанията“ АД.

С оглед изясняване на случая от правна и фактическа страна, от „Агенция за събиране на вземанията“ АД е изискано становище и относими по случая доказателства, в отговор на което е ангажирано становище за неоснователност на жалбата. От дружеството уведомяват, че обработват личните данни на жалбоподателката на основание сключен с БТК ЕАД договор за цесия по силата на

който вземането на мобилния оператор към г-жа А.А.С., произтичащо от договор за предоставяне на мобилни услуги, е цедирано от БТК ЕАД на „Агенция за събиране на вземанията“ АД и на последното са предоставени личните данни на жалбоподателката и всички документи удостоверяващи вземането. Твърдят, че за дружеството са налице три от предвидените в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД предпоставки за допустимост на обработването на личните данни на г-жа А.А.С., а именно т. 2, т. 3 и т. 7 от цитираната разпоредба и допълват, че личните данни на жалбоподателката се обработват в съответствие с принципите посочени в чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД събрани са за точно определени, конкретни и законни цели и не са обработвани по начин несъвместим с тези цели.

Към становището са приложени относими към случая доказателства.

На проведено на 23.03.2016 г. заседание на Комисията, жалбата е разгледана по същество.

Жалбоподателката - редовно уведомена, не се явява, не се представлява.

БТК ЕАД – редовно уведомено, представлява се от юрисконсулт П., която оспорва жалбата и моли Комисията да я остави без уважение, като неоснователна.

„Агенция за събиране на вземания“ АД – редовно уведомено, представлява се от юрисконсулт К. Процесуалния представител на дружеството поддържа изразеното в производството писмено становище за неоснователност на жалбата и моли Комисията да я остави без уважение.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти, имайки предвид събраните писмени доказателства и наведените от страните твърдения Комисията приема, че разгледана по същество жалба рег. № Ж-367/04.09.2015 г. е неоснователна.

Законът за защита на личните данни урежда защитата на правата на физическите лица при обработване на личните им данни. Целта на закона е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

В чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД са разписани условията, при наличието, на които е допустимо обработването на лични данни. Законодателят е възприел, че обработването на лични данни на физически лица, следва да се извършва при наличието на поне едно от тези условия, което е предпоставка за законосъобразност на обработването.

От събраните по административната преписка доказателства безспорно се установи, че жалбоподателката е страна по сключен с БТК ЕАД договор за ползване на мобилни услуги – допълнително споразумение вх. № 20120702152924-25174611 от дата 02.07.2012 г., във връзка с които има ликвидни и изискуеми задължения към дружеството. Твърденията на жалбоподателката, че не е сключвала допълнително споразумение и същото е сключено и подписано от трето лице са оспорени от ответната страна, която представя допълнително споразумение вх. № 20120702152924-25174611 от дата 02.07.2012 г., подписано от г-жа А.А.С. Въпреки предоставената на жалбоподателката правна възможност същата не е оспорила представеното от БТК ЕАД допълнително споразумение вх. № 20120702152924-25174611 от дата 02.07.2012 г. Жалбоподателката е уведомена и за възможността да сезира органите на прокуратурата, ако счита че е налице документо престъпление, но видно от събраните доказателства г-жа А.А.С. не е предприела такива действия. В конкретния случай г-жа А.А.С. не е оспорила истинността на представения от БТК ЕАД документ от което следва извода, че същия е годно доказателство за договорните отношения между страните и произтичащите от тях права и задължения.

Допълнителното споразумение съдържа лични данни на жалбоподателката – три имена, адрес и единен граждански номер, доброволно предоставени от г-жа А.А.С. на мобилния оператор за целите на сключеното споразумение.

Наличието на договорни отношения между администратора на лични данни – БТК ЕАД и

физическото лице, чиито лични данни се обработват за целите на договора е условие за допустимост при обработването на личните данни на физическото лице по основание от чл. 4, ал. 1, ал. 3 от ЗЗЛД. Обработването е необходимо за изпълнение на задължение по договор, по който физическото лице за което се отнасят данните е страна.

Страните не спорят, че личните данни на жалбоподателката са предоставени от БТК ЕАД на „Агенция за събиране на вземания“ АД, във връзка със сключен между страните договор за цесия, по силата на който вземането на мобилния оператор към жалбоподателката е прехвърлено на „Агенция за събиране на вземания“ АД, ведно с всички документи удостоверяващи прехвърленото вземане.

Обработването на личните данни на жалбоподателката, чрез действия по предоставянето им от БТК ЕАД на „Агенция за събиране на вземания“ АД и обработването им от последното за целите на събиране на задължения на г-жа А.А.С. произтичащи от сключения с мобилния оператор договор, е законосъобразно, при наличие на хипотезата на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД, а именно изразено от г-жа А.А.С. изрично съгласие личните й данни да бъдат предоставяни на трети лица за събиране на неизплатени задължения по договора. Съгласието е обективизирано в допълнително споразумение вх. № 20120702152924-25174611 от дата 02.07.2012 г., сключено между жалбоподателката и БТК ЕАД, което съдържа клауза, че с подписване му абонатът декларира, че е предоставил личните си данни доброволно и дава съгласието си те да бъдат предоставяни от БТК ЕАД на трети лица - в това число и агенции за събиране на вземания, когато това е необходимо за събиране на неизплатени задължения по договора и реализиране на законните права и интереси на дружеството.

С оглед гореизложеното и събраните в административното производство доказателства се налага извода, че личните данни на жалбоподателката, в качеството й на страна по сключен с БТК ЕАД договор за предоставяне на услуги са обработени от БТК ЕАД и „Агенция за събиране на вземанията“ АД законосъобразно, при наличие на условията за допустимост на обработването посочени в чл. 4, ал. 1, т. 2 и т. 3 от ЗЗЛД и при спазване на принципите разписани в чл. 2, ал. 2 от закона. Личните данни са събрани за конкретни, точно определени и законни цели и няма данни да са обработени допълнително по начин несъвместим с тези цели.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 2, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба рег. № Ж-367/04.09.2015 г., подадена от А.А.С., като неоснователна.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-400/2015 г.
гр. София, 19.04.2016 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател – Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Мария Матева и Веселин Целков, на заседание, проведено на 09.03.2016 г., обективизирано в протокол № 11, на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разглежда жалба с рег. № Ж-400/23.09.2015 г., подадена от Ц.Х.Д.

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба от Ц.Х.Д. Твърди, че е получила извънсъдебна покана от „Ф.П.К.“ ООД за задължения, които има към „М.“ ЕАД на основание сключен договор през 2007 г. Излага факти, че до този момент не е знаела, че личните ѝ данни са предоставени на колекторската фирма, а от април месец насам има две извънсъдебни покани. Декларира, че не е давала съгласие личните ѝ данни да бъдат предоставяни на трети лица. Счита, че са нарушени правата ѝ, гарантирани със ЗЗЛД. Към жалбата прилага нейна жалба изпратена до „М.“ ЕАД.

С писмо № П-8931/27.10.2015 г. на Председателя на КЗЛД, г-жа Ц.Х.Д. е уведомена, че по повод на подадената от нея жалба е образувано административно производство. С оглед изясняване на факти и обстоятелства по жалбата може да представи и други доказателства.

С писмо № П-8928/27.10.2015 г. на Председателя на КЗЛД, г-н М.З., представител на „М.“ ЕАД е уведомен на основание чл. 26 от АПК за образуваното административно производство. На основание чл. 36 от АПК им е предоставен 7-дневен срок за писмено становище и относими доказателства.

С писмо № П-8953/27.10.2015 г. на Председателя на КЗЛД, г-жа С.Ц., управител на „Ф.П.К.“ ООД е уведомена на основание чл. 26 от АПК за образуваното административно производство. На основание чл. 36 от АПК е предоставен 7-дневен срок за писмено становище и относими доказателства.

В Комисията за защита на личните данни е постъпило становище ведно с приложения от „М.“ ЕАД, заведено под рег. № С-823/03.11.2015 г. Относно жалба Ж-400/23.09.2015 г. излагат факти, че жалбоподателката Ц.Х.Д. е сключила договор с „М.“ ЕАД на 23.09.2007 г. Налице са нейни задължения. Чрез подписване на индивидуалния си договор жалбоподателката е дала съгласие да предоставят личните ѝ данни на трети лица с цел събиране на вземания. Към становището прилагат заверени копия от пълномощно, договор с № Д1118043 от 28.09.2007 г., копия от фактури, заверено копие от „Ф.П.К.“ ООД от 30.04.2013 г. и последващи анекси към него, копие от приемо-предавателен протокол, общи условия за взаимоотношенията между „М.“ ЕАД и абонатите и потребителите на обществени мобилни наземни мрежи на „М.“ ЕАД по стандарти GSM и UMTS.

В КЗЛД е постъпило писмо от жалбоподателката Ц.Х.Д., ведно с приложения. Изпраща заверени копия на налични документи относими по жалбата ѝ, а именно: договор с „М.“ ЕАД от 28.09.2007 г., извънсъдебна покана от „Ф.П.К.“ ООД, получена през април, жалба до „М.“ ЕАД и отговор от дружеството.

В Комисията за защита на личните данни е постъпило становище от адв. В.Г. пълномощник на „Ф.П.К.“ ООД. Навежда твърдения, че представляваното от нея дружество е регистриран администратор на лични данни и се явява в качеството на обработващ лични данни, който действа след възлагане от страна на „М.“ ЕАД. Към становището прилага пълномощно и договор между „М.“ ЕАД и „Ф.П.К.“ ООД.

С оглед задължението на административния орган за установяване на предпоставките за допустимост на искането, регламентирано в разпоредбата на чл. 27, ал. 2 от АПК, както и на основание чл. 38, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, Комисията се е произнесла с решение от 10.02.2016 г., с което е обявила жалба Ж-400/23.09.2015 г. за допустима, предвид съображенията за надлежност на страните, компетентност на КЗЛД, наличие на правен интерес на жалбоподателя, спазване на установения в чл. 38, ал. 1 от

ЗЗЛД срок. Като страни в административния процес са конституирани жалбоподателката Ц.Х.Д., а ответни страни - „М.” ЕАД и „Ф.П.К.” ООД.

С писмо изх. № П-1145/16.02.2016 г. на Председателя на КЗЛД, г-жа Ц.Х.Д. е уведомена, че подадената от нея жалба ще бъде разгледана на открито заседание на административния орган на 02.03.2015 г.

С писмо изх. № П-1144/16.02.2016 г. на Председателя на КЗЛД, г-жа С.Ц., в качеството ѝ на управител на „Ф.П.К.” ООД е уведомена, че жалбата подадена от Ц.Х.Д. ще се разгледа на открито заседание на административния орган на 02.03.2015 г.

С писмо изх. № П-1143/16.02.2016 г. на Председателя на КЗЛД г-н М.З., представител на „М.” ЕАД е уведомен, че жалбата подадена от Ц.Х.Д. ще се разгледа на открито заседание на административния орган на 02.03.2016 г.

Поради служебна ангажираност на административния орган, е взето решение жалба Ж-400/23.09.2015 г. да бъде пренасрочена за разглеждане на 09.03.2015 г. от 13.00 часа в сградата на КЗЛД. За датата на заседанието страните са редовно уведомени, чрез писма изх. № П-1400/25.02.2016 г., П-1401/25.02.2016 г. и П-1402/25.02.2016 г. Страните са редовно уведомени

На проведеното заседание на Комисията за защита на личните данни на 09.03.2015 г. страните редовно уведомени, не се явяват и не се представляват.

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба съдържаща твърдения за неправомерно предоставяне на личните данни на жалбоподателката Ц.Х.Д. от страна на „М.” ЕАД на „Ф.П.К.” ООД. Отношенията между „М.” ЕАД и „Ф.П.К.” ООД са уредени като възлагащ и обработващ лични данни на основание чл. 24, ал. 1 от ЗЗЛД. На основание чл. 24, ал. 4 от ЗЗЛД между страните е подписан договор от 30.04.2013 г., заедно с Анекси към него от 27.11.2014 г. и 20.07.2015 г. Личните данни на лицата със задължения към „М.” ЕАД са прехвърлени на обработващия личните данни за срок от 6 месеца. Данните им са прехвърлени на 27.01.2015 г., видно от представения Приемо-предавателен протокол съставен при предаването им между дружествата.

Индивидуалният договор между Ц.Х.Д. и „М.” ЕАД е предоставен от жалбоподателката и от „М.” ЕАД. Съгласно чл. 5.5 от същия, Ц.Х.Д. се е съгласила „М.” ЕАД да предоставят личните ѝ данни на трети лица, администратори на лични данни, с цел събиране на вземания. Налице е „съгласие на физическото лице” съобразно легалното определение, съдържащо се в т. 13 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД. „Ф.П.К.” ООД са уведомили г-жа Ц.Х.Д., че обработват личните ѝ данни. Самата жалбоподателка съобщава в жалбата си, че неколкратно е получавала такива покани за доброволно изпълнение, като в свое писмо с наш вх. № П-9286/06.11.2015 г. е представила получено от нея писмо от колекторската фирма. Обработването на личните ѝ данни е законосъобразно на основание чл. 4, ал. 1, т. 2 и т. 3 от ЗЗЛД.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Остава без уважение жалба с рег. № Ж-400/23.09.2015 г. подадена от Ц.Х.Д. като неоснователна по отношение на администраторите „М.” ЕАД и „Ф.П.К.” ООД

Настоящото решение може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-459/2015 г.
София, 19.04.2016 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 23.03.2016 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по същество жалба рег. № Ж-459/26.10.2015 г., подадена от Е.И.К.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от Е.И.К., в която са изложени твърдения за злоупотреба с личните му данни и изготвяне на документ с невярно съдържание, касаещ промяна на изчисления от него универсален пенсионен фонд управляван от „П.О.К.Д.“ АД.

Жалбоподателят информира, че е клиент на „П.О.К.Д.“ АД и от получено писмо, с приложено към него заявление установил, че личните му данни са използвани за промяна на пенсионния му фонд и прехвърляне на натрупаните в него средствата от „П.О.К.Д.“ АД в „ЦКБ С.“ АД. Жалбоподателят твърди, че е налице злоупотреба с личните му данни и средства и допълва, че подписът под заявлението за промяна не е положен от него.

Към жалбата не са приложени доказателства.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от „П.О.К.Д.“ АД е изискано писмено становище.

В отговор е изразено становище с приложени относими доказателства. От дружеството информират, че на 02.10.2015 г. получили от „Пенсионно-осигурително акционерно дружество „ЦКБ С.“ АД заявление, подадено от името на жалбоподателя, за промяна на участието и за прехвърляне на средства от Универсален пенсионен фонд „Д.“ в Универсален пенсионен фонд „ЦКБ С.“. Допълват, че в съответствие с изискванията на Наредба № 3/24.09.2003 г. на Комисията за финансов надзор дружеството е разгледало заявлението на г-н Е.И.К. и доколкото то от формална гледна точка отговаря на предвидените в Наредбата условия дружеството е дало съгласие за промяна на участието на г-н Е.И.К. и до жалбоподателя е изпратено писмо с приложено към него копие на подаденото заявление.

От дружеството информират, че в последствие г-н Е.И.К. е подал до „Пенсионно-осигурително акционерно дружество „ЦКБ С.“ АД искане за оттегляне на подаденото заявление за промяна и съгласно изискванията на Наредба № 3/24.09.2003 г. на Комисията за финансов надзор процедурата по промяна е прекратена и г-н Е.И.К. е продължил да се осигурява в Универсален пенсионен фонд „Д.“.

Предвид твърденията на жалбоподателя за извършено документно престъпление, от Районна прокуратура – Плевен е изискана информация за образувано производство по случая, както и данни за хода му.

В отговор от прокуратурата уведомяват, че г-н Е.И.К. е подал жалба по повод която е образувана е пр. пр. № В-5758/2015 г., по описа на Районна прокуратура – Плевен. Допълват, че в хода на извършена проверка са снети писмени обясненията от г-н Е.И.К., „който заявил, че на 22.10.2015 г. е намерил оригинала на заявлението за промяна на пенсионния си фонд и е установил, че наистина по негово собствено желание е променил пенсионния си фонд от ПОК Д. на ЦКБ Сила и лично е положил подписа си върху заверени от кмета на село П., обл. Плевен, документ.“ От прокуратурата информират, че проверката е приключила с постановление за отказ от образуване на досъдебно производство, копие от което прилагат.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на ЗЗЛД.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалба рег. № Ж-459/26.10.2015 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което жалбата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима, подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес. Същата има за предмет неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателя, съдържащи се в заявление за промяна на участие и прехвърляне на средства от Универсален пенсионен фонд „Д.“ в Универсален пенсионен фонд „ЦКБ С.“. С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимост на жалбата. Предвид събраните по преписката доказателства и изложените твърдения ответни страни в производството са „Пенсионно осигурителна компания Д.“ АД и „Пенсионно осигурително акционерно дружество „ЦКБ С.“ АД, в качеството им на администратори на лични данни.

От направена служебна справка в Електронния регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри се установи, че дружествата са изпълнили задължението си по чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД, подали са заявления за регистрация и са регистрирани като администратори на лични данни с идент. № 22874 и № 22871.

Предвид събраните по преписката доказателства, Комисията счита, че не са налице основания за спиране на производството.

На проведено 17.02.2016 г. заседание на Комисията, жалбата е приета за процесуално допустима и като страни в производството са конституирани: жалбоподател – Е.И.К. и ответни страни – „П.О.К.Д.“ АД и „Пенсионно-осигурително акционерно дружество „ЦКБ С.“ АД, в качеството им на администратори на лични данни.

С оглед изясняване на случая от правна и фактическа страна от „Пенсионно-осигурително акционерно дружество „ЦКБ С.“ АД е изискано становище по жалбата, в отговор на което от дружеството изразяват писмено становище, ведно с приложения към него относими доказателства. От дружеството информират, че на 16.09.2015 г. е получено Заявление за промяна на участие с вх. № 711471-214/16.09.2015 г., подадено от Е.И.К. с нотариална заверка на подписа на г-н Е.И.К. от кмета на село П., обл. Плевен и допълват, че дружеството се е произнесло със съгласие за промяна на участието. Сочат, че в следствие на 04.11.2015 г. дружеството е получило подадено от г-н Е.И.К. искане за оттегляне на заявлението за промяна и с оглед обстоятелството, че същото отговаря на изискванията на Наредба № 3/24.09.2003 г. на Комисията за финансов надзор е прекратена процедурата за промяна на участието на осигуреното лице.

На проведено на 23.03.2016 г. заседание на Комисията, жалбата е разгледана по същество.

Жалбоподателят - редовно уведомен, не се явява, не се представлява.

„П.О.К.Д.“ АД и „Пенсионно-осигурително акционерно дружество „ЦКБ С.“ АД - редовно уведомени, не се представляват.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване

истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти, имайки предвид събраните писмени доказателства и наведените от страните твърдения Комисията приема, че разгледана по същество жалба рег. № Ж-459/26.10.2015 г. е неоснователна.

От събраните по преписката доказателства се установи, че жалбоподателят се е осигурявал в Универсален пенсионен фонд „Д.“, управляван от „П.О.К.Д.“ АД. Със Заявление за промяна на участие с вх. № 711471-214/16.09.2015 г., по описа „Пенсионно-осигурително акционерно дружество „ЦКБ С.“ АД жалбоподателят е заявил промяна на участието и прехвърляне на натрупаните суми в индивидуалната си партида от Универсален пенсионен фонд „Д.“ в Универсален пенсионен фонд „ЦКБ С.“. В последствие и след подадено на 04.11.2015 г. от г-н Е.И.К. искане за оттегляне на заявлението за промяна на участие е прекратена процедурата за промяна на участие на осигуреното лице и г-н Е.И.К. е продължил да се осигурява в Универсален пенсионен фонд „Д.“.

Безспорно е, че г-н Е.И.К. е подал жалба за случая в Районна прокуратура – Плевен, с твърденията за извършено документно престъпление във връзка с участието му в пенсионен фонд „Д.“ и е образувана е пр. пр. № В-5758/2015 г. В хода на извършена проверка са снети писмени обясненията от г-н Е.И.К., „който заявил, че на 22.10.2015 г. е намерил оригинала на заявлението за промяна на пенсионния си фонд и е установил, че наистина по негово собствено желание е променил пенсионния си фонд от ПОК Д. на ЦКБ С. и лично е положил подписа си върху заверени от кмета на село П., обл. Плевен, документ.“ С постановление от 07.12.2015 г. на РП-Плевен е постановен отказ от образуване на досъдебно производство по случая.

С оглед събраните по преписката доказателства и в частност волеизявлението на жалбоподателя пред органите на МВР се налага извода, че не е налице злоупотреба с личните му данни предвид обстоятелството, че същия сам и доброволно е предоставил личните си данни във връзка със заявлението за промяна на участието си в Универсален пенсионен фонд „Д.“.

Законът за защита на личните данни урежда защитата на правата на физическите лица при обработване на личните им данни. Целта на закона е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

В чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД са определени условията, при наличието, на които е допустимо обработването на лични данни. Законодателят е възприел, че обработването на лични данни на физически лица, следва да се извършва при наличието на поне едно от тези условия, което е предпоставка за законосъобразност на обработването.

Съгласно §1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД употребата на лични данни е действие по обработването им и следва да се осъществява съобразно разпоредбите на ЗЗЛД, при наличие на условията за допустимост посочени в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД и спазване на принципите на чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД.

Обработването на личните данни на жалбоподателя във връзка със заявлението за промяна на участие и прехвърляне на средства от Универсален пенсионен фонд „Д.“ в Универсален пенсионен фонд „ЦКБ С.“ е законосъобразно, при наличие на условието за допустимост на обработването визирано в чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД, а именно изразено от жалбоподателя изрично съгласие обективизирано в заявление с вх. № 711471-214/16.09.2015 г., по описа на „Пенсионно-осигурително акционерно дружество „ЦКБ С.“ АД. Личните данни са събрани за конкретни, точно определени и законни цели и няма данни да са обработени допълнително по начин несъвместим с тези цели.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 2, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба рег. № Ж-459/26.10.2015 г., подадена от Е.И.К., като неоснователна.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

**№ Ж-480/2015 г.
София, 19.04.2016 г.**

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Мария Матева на заседание, проведено на 30.03.2016 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по същество жалба рег. № Ж-480/04.11.2015 г., подадена от Р.С.П.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от Р.С.П., в която са изложени твърдения за неправомерно обработване на личните ѝ данни.

Жалбоподателката твърди, че д-р Е.Б.М., в качеството ѝ на директор на Регионална здравна инспекция (РЗИ) – М., „е разгласила и допуснала разгласяването и узнаването от неоправомощени за това лица на фактите, сведенията, документите и личните данни“ от служебното ѝ досие на държавен служител в РЗИ – М. Изложени са и твърдения за нарушение на Закона за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси и Закона за държавния служител.

Към жалбата не са приложени доказателства.

С оглед преценка наличието на предпоставки за допустимост на жалбата и конституиране на ответни страни в производството от жалбоподателката е изискано да конкретизира жалбата, в отговор на което г-жа Р.С.П. е депозирала писмо рег. № П-10147/02.12.2016 г. Жалбоподателката сочи, че всяка година е декларирала пред органа по назначаването си своето имотно състояние, както и получените през предходната календарна година възнаграждения, свързани с полагане на труд извън служебното правоотношение, основанията за тяхното получаване, както и работодателя, който ги е изплатил. Г-жа Р.С.П. допълва, че тези декларации се събират и съхраняват в служебното ѝ досие в РЗИ – М. и твърди, че „директорът на РЗИ – М. – д-р Е.Б.М. се е запознала подробно“, без нейно знание и съгласие, с декларираната от нея информация, която е „разпространявала и продължава да разпространява“ пред всички служители на РЗИ – М., а „вероятно и сред други нейни колеги“ с цел да ѝ навреди и да я злепостави.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните

факти от значение за случая, от РЗИ – М. е изискано писмено становище и представяне на относими доказателства.

В отговор и с писмо П-1262/22.02.2016 г. д-р Е.Б.М. – Директор на РЗИ – М. оспорва изложените от жалбоподателката твърдения и допълва, че за допускане на поведение в разрез с Етичния кодекс на държавния служител, за уронване на престижа на Инспекцията, на лицето Р.С.П. е наложено дисциплинарно наказание – уволнение.

Към становището не са приложени доказателства.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на ЗЗЛД.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалба рег. № Ж-480/04.11.2015 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателката, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което е редовна.

Жалбата е процесуално допустима, подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес. Същата има за предмет обработване в хипотезата на разпространяване на лични данни от служебното досие на жалбоподателката. С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата. В конкретния случай администратор на лични данни е РЗИ – М. самостоятелно юридическо лице на бюджетна издръжка по смисъла на чл. 8 от Закона за здравето и чл. 3 от Устройствения правилник на регионалните здравни инспекции.

От направена служебна справка в Електронния регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри се установи, че РЗИ – М. е изпълнила задължението си по чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД, подала е заявление за регистрация и е регистрирана като администратор на лични данни с идент. № 309733 и заявени десет броя регистри.

На проведено на 09.03.2016 г. заседание на Комисията, жалбата е приета за процесуално допустима и като страни в производството са конституирани: жалбоподател – Р.С.П. и ответна страна – Регионална здравна инспекция - М.

С оглед изясняване на случая от правна и фактическа страна и разпределянето на доказателствената тежест в процеса, от жалбоподателката са изискани доказателства в подкрепа на изложените в жалбата твърдения, но такива не са ангажирани.

На проведено на 30.03.2016 г. заседание на Комисията, жалбата е разгледана по същество.

Жалбоподателката - редовно уведомена, не се явява, не се представлява.

Регионална здравна инспекция – М. - редовно уведомена, не се представлява.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти, имайки предвид събраните писмени доказателства и наведените от страните твърдения Комисията приема, че разгледана по същество жалба рег. № Ж-480/04.11.2015 г. е неоснователна.

Съгласно разпоредбата на § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД разпространението на лични данни са действия по обработването им и следва да се извършва съобразно с разпоредбите на ЗЗЛД.

РЕШЕНИЯ НА КЗЛД

Страните не спорят, че между същите е било налице служебно правоотношение, което е прекратено със Заповед № РД-19-19/13.01.2016 г., на Директора на РЗИ – М. за наложено на г-жа Р.С.П. дисциплинарно наказание.

От събраните по административната преписка доказателства не се установи обработване на личните данни на жалбоподателката, чрез действия по разпространение на лични данни от служебното ѝ досие в РЗИ – М. до служители на инспекцията и „други колеги“ на жалбоподателката.

Изложените от жалбоподателката твърдения за неправомерно обработване на личните ѝ данни са оспорени от ответната страна. Същите са недоказани от г-жа Р.С.П. и въпреки предоставената на жалбоподателката правна възможност да представи доказателства в подкрепа на твърденията си и указанията, дадени в тази насока, такива не са ангажирани. В тази връзка и съобразно разпределяне на доказателствената тежест в процеса се налага извода за недоказаност и неоснователност на жалбата.

За пълнота и с оглед съдържанието на жалбата и изложени в нея твърдения за нарушение на Закона за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси и Закона за държавния служител, следва да се отбележи, че същите са извън приложното поле на ЗЗЛД и извън компетентността на Комисията и не са предмет на настоящето производство, чийто предмет са твърденията за незаконосъобразно обработване на личните данни на жалбоподателката, а именно обработване в хипотезата на разпространяване на лични данни от служебното ѝ досие.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 2, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба рег. № Ж-480/04.11.2015 г., подадена от Р.С.П., като неоснователна и недоказана.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-786/2014 г.

София, 19.04.2016 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 16.03.2016 г., на основание чл. 184, ал. 2 от Данъчно-осигурителният процесуален кодекс (ДОПК) разгледа молба № П-160/11.01.2016 г., подадена от „С.Г.Г.“ ООД, ответна страна по жалба рег. № Ж-786/17.06.2014 г., по описа на Комисията за защита на личните данни.

Административното производство е по реда на чл. 183 и следващите от ДОПК.

В резултат на образувано пред Комисията за защита на личните данни административно производство по жалба рег. № Ж-786/17.06.2014 г., подадена от К.К.М., Комисията е постановила Решение № Ж-786/2014 г., с което на „С.Г.Г.“ ООД е наложено административно наказание в размер

на 5 000 лв. (пет хиляди лева), за нарушение на разпоредбата на чл. 20, ал. 1 от Закона за защита на личните данни.

Решението на Комисията е обжалвано пред Административен съд – София – град (АССГ) и с Определение № 1722/31.03.2015 г., постановено по адм. дело № 606/2015 г., по описа на АССГ подадената от „С.Г.Г.“ ООД жалба е оставена без разглеждане, като просрочена и производството по делото е прекратено. Определението е обжалвано пред Върховен административен съд (ВАС), който с Определение № 5754/20.05.2015 г., постановено по адм. дело № 5684/2015 г., по описа на ВАС, Пето отделение оставя в сила определението на първоинстанционния съд.

Предвид обстоятелството, че постановеното от ВАС определение е окончателно, до „С.Г.Г.“ ООД е изпратена покана за доброволно изпълнение. В отговор на поканата дружеството е депозирало молба с рег. № П-160/11.01.2016 г. за допускане на разсрочване на задължението и заплащането му на две равни вноски.

По повод молбата за разсрочено плащане до „С.Г.Г.“ ООД е изпратено писмо изх. № П-422/20.01.2016 г., по описа на КЗЛД, с което на дружеството е указана необходимостта да представи доказателства, нормативно определени в чл. 183, ал. 8 и чл. 186, ал. 4 от ДОПК, налагащи разсрочване на задължението.

Видно от известие за доставка AR 5100016023433, писмото е получено на 25.01.2016 г., но в посоченият 7-дневен срок и към момента на вземане на решението указанията не са изпълнени и не са представени аргументи и доказателства, налагащи разсрочване на задължението.

Процедурата по разсрочване на публични задължения е правно регламентирана в ДОПК, глава XXII, раздел I „Отсрочване и разсрочване на публични задължения.

Разрешението, съответно отказа от издаване на разрешение, за разсрочване на задължение в размер до 30 000 лв. (тридесет хиляди лева) се издава от органа установил задължението (чл. 184, ал. 2 от ДОПК), в конкретния случай КЗЛД, която по смисъла на цитираната разпоредба е компетентния орган да разгледа и да се произнесе по искането.

Съгласно чл. 183 от ДОПК по искане на длъжника, подадено до компетентния орган, последния може да разреши плащането на дължимите суми да се извърши на части, съгласно одобрен погасителен план и при наличие на следните условия: 1. задължението, за което се иска отсрочване или разсрочване, не може да се погаси изцяло с наличните парични средства към датата на подаване на искането и текущите парични постъпления за период от три месеца след тази дата, намалени с необходимите текущи парични плащания за период от три месеца от същата дата и гарантиращи продължаването на стопанската дейност, като към наличните парични средства се прибавят и сумите, които биха постъпили при: а) осребряване на активите по балансова стойност към датата на подаване на искането, с изключение на тези, без които е невъзможно осъществяването на извършваната стопанска дейност; б) събиране на изискуемите към датата на подаването на искането вземания на длъжника от трети лица; 3. коефициентите за рентабилност и финансова автономност за предходните две години на годината, в която е подадено искането, и за периода, за който се иска отсрочване или разсрочване, въз основа на доказателствата за бъдещо развитие са определени по методи и са в границите на стойности, установени с наредбата на Министерски съвет; 4. минималният размер на предоставеното обезпечение покрива размера на главницата и лихвите на задължението за периода на действие на разрешението.

Към искането длъжникът следва да приложи доказателства за: финансово-икономическото си състояние; всички други публични задължения, включително лихвите по тях, както и за всички задължения към частни кредитори и лихвите по тях; коефициентите за рентабилност, ефективност и финансова автономност за предходните две години на годината, в която е подадено искането, и за периода, за който се иска отсрочване или разсрочване (чл. 183, ал. 8 от ДОПК). Компетентният орган се произнася по искането, като вземе предвид представените доказателства.

В тежест на длъжникът е да докаже наличието на материалноправните предпоставки за допускане на разсрочване на задължението му, но „С.Г.Г.“ ООД не е ангажирало доказателства в тази

насока, въпреки указанията дадени на КЗЛД, с оглед което се налага извода, че такива не са налице.

С оглед гореизложеното и събраните по административната преписка доказателства и в частност липсата на представени от длъжника доказателства нормативно установени в чл. 183, ал. 8 от ДОПК Комисията счита, че не са налице предвидените от законодателя предпоставки/условия по чл. 183, ал. 2 от ДОПК за разсрочване на публичното задължение.

Водима от горното и на основание чл. 185, ал. 5 във връзка с чл. 183, ал. 2 от ДОПК, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

Оставя без уважение подадената от „С.Г.Г.“ ООД молба № М-160/11.01.2016 г. и отказва разсрочване на публично вземане в размер на 5 000 лв., установено във връзка с жалба рег. № Ж-786/17.06.2014 г., по описа на КЗЛД.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

След влизане в сила на решението, сумата по установеното публично вземане следва да бъде внесена в брой в касата на Комисията за защита на личните данни, находяща се в гр. София, бул. „Проф. Цветан Лазаров“ № 2 или преведена по банков път:

Банка БНБ – ЦУ, IBAN: BG18BNBG96613000158601, BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, БУЛСТАТ 130961721

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-28/2016 г.

София, 21.04.2016 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Мария Матева на заседание, проведено на 30.03.2015 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по същество жалба рег. № Ж-28/22.01.2016 г., подадена от Т.Й.Н. срещу „М.“ ЕАД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от Т.Й.Н., в която са изложени твърдения за неправомерно обработване на личните й данни от „М.“ ЕАД.

Жалбоподателката информира, че на 18.06.2015 г. в офис на мобилния оператор находящ се в гр. София, бул. „Черни връх“ сключила договор за промяна на тарифния й план. Допълва, че на същата дата без нейно знание и съгласие личните й данни са използвани от дружеството и на нейно име е „активиран номер *****“, който е деактивиран на 09.07.2015 г.“

Жалбоподателката счита, че е налице злоупотреба с личните й данни и моли Комисията за съдействие.

Към жалбата са приложни относими по случая доказателства.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от „М.“ ЕАД е изискано писмено становище и представяне на относими доказателства.

В отговор от мобилния оператор изразяват становище за неоснователност на жалбата и молят Комисията да я остави без уважение. Информират, че жалбоподателката е страна по сключен с „М.“ ЕАД договор № 502743726/18.06.2015 г. за предоставяне на електронни съобщителни услуги на мобилни номера ***** и ***** с наименование на услугата „Домашен телефон“, във връзка с който дружеството законосъобразно обработва личните ѝ данни. Допълват, че „считано от 18.06.2015 г. към горепосочения договор № 502743726/18.06.2015 г., поради допусната техническа грешка на служител на дружеството, е била активирана SIM карта с номер ***, която след установяване на допуснатата грешка, служебно е била деактивирана, респективно договорът за нея е бил прекратен на 09.07.2015 г.“

От дружеството сочат, че „личните данни на г-жа Т.Й.Н. не са предоставяни на трети лица, нито са били обработвани и използвани за цели различни от тези за предоставяне на електронни съобщителни услуги“ и в тази връзка считат, че твърденията на жалбоподателката за злоупотреба с личните ѝ данни са неоснователни и недоказани.

Към жалбата са приложени относими доказателства и заверено копие на пълномощно.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на ЗЗЛД.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалба рег. № Ж-28/22.01.2016 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателката, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима, подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес. Същата има за предмет обработване на личните данни на жалбоподателката от „М.“ ЕАД относно предоставяне на услуги за мобилен номер ****. С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимост на жалбата. В конкретния случай администратор на лични данни е „М.“ ЕАД.

От направена служебна справка в Електронния регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри се установи, че дружеството е изпълнило задължението си по чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД, подало е заявление за регистрация и е регистрирано като администратор на лични данни с идент. № 50151 и заявени пет броя регистри.

На проведено на 09.03.2016 г. заседание на Комисията, жалбата е приета за процесуално допустима и като страни в производството са конституирани: жалбоподател – Т.Й.Н. и ответна страна – „М.“ ЕАД, в качеството му на администратор на лични данни. Страните са редовно уведомени за насроченото за 30.03.2016 г. заседание на Комисията за разглеждане на жалбата по същество.

С оглед изясняване на случая от правна и фактическа страна от мобилния оператор са изискани доказателства в подкрепа на твърденията, че на 09.07.2015 г. договорът за SIM карта с номер ***** е прекратен и същата „служебно е била деактивирана“, както и копие от договора за предоставяне на услуги за номер *****.

В отговор и с допълнително становище от дружеството твърдят, че „към договор № 502743726/18.06.2015 г. поради допусната техническа на служител на дружеството, е била активирана SIM карта с номер *****“, която е служебно деактивирана на 09.07.2016 г. Допълват, че дружеството не е извършило злоупотреба с личните данни на жалбоподателката, тъй като картата е активирана към вече сключен договор, по силата на който дружеството има право да обработва личните данни на г-жа Т.Й.Н. за предоставяне на електронни съобщителни услуги.

Към становището са приложени относими по случая доказателства.

В хода на производството жалбоподателката представя допълнителни доказателства, в това число и копие на сключения с мобилния оператор договор и водена с Комисията за регулиране на съобщенията кореспонденция по случая.

На проведено на 30.03.2016 г. заседание на КЗЛД, жалбата е разгледана по същество.

Жалбоподателката – редовно уведомена, явява се лично и поддържа жалбата. Моли Комисията да ангажира административно-наказателната отговорност на дружеството за нарушение на правата ѝ по ЗЗЛД.

„М.“ ЕАД - редовно уведомено, не се представлява.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти, имайки предвид събраните писмени доказателства и наведените от страните твърдения Комисията приема, че разгледана по същество жалба рег. № Ж-28/22.01.2016 г. е основателна.

От събраните по административната преписка доказателства безспорно се установи, че жалбоподателката е страна по сключен с „М.“ ЕАД договор № 502743726/18.06.2015 г. за предоставяне на електронни съобщителни услуги за мобилни номера ***** и ***** с наименование на услугата „Домашен телефон“, във връзка с който дружеството законосъобразно обработва личните ѝ данни. Страните не спорят, че на 18.06.2015 г. към договора е била активирана и SIM карта с номер *****, която след установяване на допуснатата грешка, служебно е била деактивирана на 09.07.2015 г.

Видно от представените доказателства и в частност екранна разпечатка представена от „М.“ ЕАД по отношение на SIM карта с номер *** дружеството в периода от 18.06.2015 г. до 09.07.2015 г. е обработвало данни за жалбоподателката в обем три имена и единен граждански номер и същата е отразена в електронната система на дружеството като абонат за номер ***.

Законът за защита на личните данни урежда защитата на правата на физическите лица при обработване на личните им данни. Целта на закона е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Съгласно легалното определение на чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД трите имена и единен граждански номер на физическото лице безспорно имат качеството на лични данни, а употребата им е действие по обработване на личните данни.

От събраните по административната преписка доказателства безспорно се установи, че „М.“ ЕАД е обработвало лични данни на жалбоподателката в обем от три имена и единен граждански номер във връзка със регистриране на мобилна услуга и активиране на SIM карта с номер ***, без да е налице сключен между страните договор за предоставяне на услугата и без съгласие на жалбоподателката. В тази връзка се налага извода, че обработването на личните данни на жалбоподателката и регистрирането и като абонат на дружеството относно SIM карта с номер *** е неправомерно и в нарушение на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД.

Видно от събраните доказателства дружеството не е предприело необходимите технически и организационни мерки за защита на личните данни на жалбоподателката от неправомерно обработване, а предприетите такива са явно недостатъчни и неефективни, с оглед факта, че личните данни са неправомерно употребени за регистриране на жалбоподателката като абонат относно SIM

карта с номер ***, услуга която не е предоставена от дружеството и не е заявена от жалбоподателката.

Комисията намира за неоснователно твърдението на ответната страна, че макар да е налице допуснатата техническа грешка, дружеството не е извършено нарушение на ЗЗЛД при обработване на личните данни на жалбоподателката. Обратно на тезата на дружеството счита, че обработването на личните данни на жалбоподателката, чрез действия по обработване на личните данни на жалбоподателката от „М.“ ЕАД относно предоставяне на услуги за мобилен номер ***, е незаконосъобразно, без наличие на предпоставки за допустимост на обработването и в противоречие на принципите на които същото следва да се осъществява. Допускането на тази ситуация ясно показва, че дружеството не е изпълнило задължението си по чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД, а именно да предприеме съответните технически и организационни мерки за защита на личните данни на жалбоподателката от незаконни форми на обработване, в резултат на което са нарушени правата на физическото лице, сезирало КЗЛД.

В рамките на оперативната си самостоятелност Комисията счита, че с оглед характера на констатираното нарушение налагането на принудителни административни мерки (задължително предписание или определяне на срок за отстраняване на нарушението) е нецелесъобразно и мерките са неприложими в случая, и в тази връзка налага на „М.“ ЕАД административно наказание за нарушение на разпоредбите на ЗЗЛД, като счита, че същото ще има възпитателно въздействие и ще допринесе за спазване от страна на дружеството на установения правен ред.

При определяне размера на административното наказание Комисията съобрази, че нарушението не е първо за администратора на лични данни. С Решение Ж-824/2014 г. от 03.02.2015 г., влязло в сила на 19.02.2015 г., на дружеството е наложена санкция в размер на 700 лв. за нарушение на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД от което следва извода, че констатираното в настоящето производство нарушение е повторно по смисъла на §1, т. 9 от ЗЗЛД и по аргумент от чл. 42 а от ЗЗЛД санкцията следва да е в двоен размер на първоначално наложената.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 2, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. Обявява жалба рег. № Ж-28/22.01.2016 г., подадена от Т.Й.Н. срещу „М.“ ЕАД, за основателна.

2. На основание чл. 42, ал. 9 от ЗЗЛД налага на „М.“ ЕАД с ЕИК **, със седалище и адрес на управление гр. София *****, административно наказание – имуществена санкция в размер на 1 400 лв. (хиляда и четиристотин лева) за нарушение на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД.**

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

След влизане в сила на решението, сумата по наложеното наказание да бъде внесена в брой в касата на Комисията за защита на личните данни, находяща се в гр. София, бул. „Проф. Цветан Лазаров“ № 2 или преведена по банков път:

Банка БНБ - ЦУ

IBAN: BG18BNBG96613000158601

BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, БУЛСТАТ 130961721

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-50/2015 г.
София, 21.04.2016 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател Венцислав Караджов и членове: Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 16.03.2016 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по допустимост жалба рег. № Ж-50/16.02.2015 г., подадена от С.Н.Н.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от С.Н.Н., в която са изложени твърдения за злоупотреба с личните ѝ данни и използването им без нейно знание и съгласие за регистрирането ѝ като член на секционна изборителна комисия (СИК) № 254613065. Жалбоподателката информира, че при справка в интернет по трите ѝ имена, от публикувано Решение № 109-НС София, 03.10.2014 г. на Районна изборителна комисия (РИК) 25, установила, че е избрана за член на СИК. Жалбоподателката е категорична, че не е кандидатствала за член на такава комисия и не е предоставяла личните си данни за тази цел.

Жалбоподателката счита, че е налице злоупотреба с личните ѝ данни „от РИК 25 , София“ и моли Комисията за съдействие.

Към жалбата е приложено копие на Решение № 109-НС София, 03.10.2014 г. на РИК 25 .

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от Централната изборителна комисия (ЦИК) изискано писмено становище и представяне на относими доказателства.

В отговор от ЦИК уведомяват, че редът и условия за назначаване на секционните изборителни комисии в страната е определен в чл. 91 и 92 от Изборния кодекс и допълват, че съгласно разпоредбите на ИК всички книжа и материали по назначаването, съответно освобождаването на членовете на СИК от РИК 25 се намират в архив на РИК 25 , който архив съгласно разпоредбите на чл. 296 от ИК се предават в областната администрация, на чиято територия е разположена комисията.

От Столична община, район „Надежда“ е изискано становище, в отговор е изразено становище за неоснователност на изложените в жалбата твърдения. Информират, че жалбоподателката е включена в състава на СИК 65 на основание подадено от Й.К., в качеството му на упълномощен представител на ПП ДПС, писмо с вх. № РД-5500-54/02.10.2014 г., по описа на СО район „Надежда“ и допълват, че видно от протокола от работата на СИК жалбоподателката е участвала като член на СИК, за което е получила и възнаграждение.

Към становището са приложени относими по случая доказателства, в това число заявление до РИК 25 за замяна на членове на СИК 65, подадено от ПП ДПС и протокол от СИК в изборителна секция № 254613065, същия от дата 05.10.2014 г.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на ЗЗЛД.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалба рег. № Ж-50/16.02.2015 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателката, естеството на искането,

дата и подпис, с оглед което същата е редовна.

Жалбата е процесуално недопустима. Предмет на същата е обработването на личните данни (три имена и единен граждански номер) на жалбоподателката от РИК 25, София за регистрирането ѝ без нейно знание и съгласие, като член на секционна избирателна комисия относно проведените на 05.10.2014 г. избори за народни представители.

Съгласно чл. 27, ал. 2 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), административният орган проверява предпоставките за допустимостта на искането, с което е сезиран. Предпоставките са кумулативно изброени, наличието на предпоставка от категорията на отрицателните или липсата на положителна/и такава е условие за недопустимост на искането. Законодателят обвързва преценката на допустимостта на искането с наличие на специални изисквания, установени със закон, за които съответният административен орган следва да следи служебно (чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК).

Приложимостта на ЗЗЛД е свързана със защита на физическите лица във връзка с обработването на личните им данни от лица, имащи качество на администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от закона. Наличието на администратор на лични данни, като ответна страна в производството развиващо се по реда на ЗЗЛД пред КЗЛД е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на съответната жалба.

В конкретния случай и предвид разпоредбите на Изборния кодекс се налага извода, че жалбата е процесуално недопустима поради липса на пасивно легитимирана страна – администратор на лични данни предвид обстоятелството, че жалбата е насочена към РИК, който администратор на лични данни е назначен и функционира само за срока на произвеждане на съответните избори и с обявяването на техните резултати неговата дейност се прекратява ex lege, по силата на закона.

За пълното и в допълнение следва да се отбележи, че Решение № 109-НС София, 03.10.2014 г. на РИК 25 за назначаване на членове на СИК № 254613065 е влязло в законна сила предвид обстоятелството, че не е обжалвано в предвидения в Изборния кодекс срок.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД и чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

Остава без разглеждане жалба рег. № Ж-50/16.02.2015 г., подадена от С.Н.Н., като процесуално недопустима, поради липса на пасивно легитимирана страна – администратор на лични данни.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-375/15 г.
София, 21.04.2016 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Мария Матева и Веселин Целков, на открито заседание, проведено на 23.03.2016 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разглежда жалба с рег. № Ж-375/07.09.2015 г., подадена от Ц.К.К. срещу АСП и „Н.М.Г.” АД.

Господин Ц.К.К. информира, че е клошар и бездомник, живеещ на улицата до кофи за боклук, без постоянен адрес на територията на Република България и уведомява, че на 22.06.2015 г. е подал жалба с приложено влязло в сила съдебно решение на АССГ от 19.06.2014 г. по електронната поща до електронния адрес на Министерство на труда и социалната политика и АСП.

На електронния си адрес Ц.К.К. получава два отговора – от АСП София Град и от АСП, с които е уведомен, че жалбите му са препратени в дирекция „Социални дейности” на Столична община.

С изумление, на 23.07.2015 г., жалбоподателят установява, че във вестник „Уикенд” е публикувана статия с фотокопия на двете му жалби до АСП – Централно управление и Министерство на труда и социалната политика, което според него доказва изнасяне на служебни документи с негови лични данни от АСП и от териториалното ѝ подразделение ДСП „Красно село”.

Господин Ц.К.К. декларира, че не е давал интервюта, не е говорил с журналисти и не е изразявал съгласие данните му да бъдат публикувани в печатното издание и твърди извършване на незаконосъобразни действия, довели до публикуване на личните му данни – три имена, адрес по лична карта и адрес на електронната му поща в посочения вестник, заедно със заснемането му полугол и публикуването на тази снимка във вестник „Уикенд”.

Жалбоподателят протестира срещу предаването на негови лични биографични данни, данни за здравословното му състояние и за трудовия му статус на „жълтия”, според него, вестник.

С писмо рег. № П-8960/28.10.2015 г. от АСП е изискано писмено становище по описания случай, ведно с относимите доказателства.

В становището си, депозирано в КЗЛД под рег. № С-831/11.11.2015 г., АСП сочи, че от наведените в жалбата оплаквания не може да се обоснове извод за нанадлежно съхранение на документи от Дирекция „Социално подпомагане” - Красно село, съдържащи лични данни на жалбоподателя.

Според АСП, от приложеното към жалбата ксерокопие на страница от вестник „Уикенд”, е видно, че в долната част на същата е публикуван нечетим текст, за който се твърди, че представлява служебен документ. Според агенцията, от изложеното в жалбата и приложеното към нея ксерокопие, не става ясно дали изобщо се касае за документ (официален или частен), неговия вид и съдържание, дали в него се съдържат лични данни на жалбоподателя, от кого изхожда, до кого е адресиран и кой го е предоставил за публикуване на вестник „Уикенд”.

АСП счита оплакванията на жалбоподателя, касаещи твърдяни „незаконосъобразни действия, довели до публикуване” на личните му данни, а именно: три имена, адрес по лична карта, адрес на електронната поща, данни за кожно заболяване и др., за бланкетни и недоказани.

От наведените в жалбата твърдения, за агенцията не става ясно как жалбоподателят е достигнал до извода, че именно служител на АСП е предоставил негови лични данни на вестник „Уикенд”.

Становището информира, че по повод оплакванията на господин Ц.К.К. е извършена проверка в ДСП „Красно село”, във връзка с което е получен писмен отговор от РДСП София – град, констатиращ, че в двора на ДСП, обитаван от жалбоподателя, е разпръсната документация – жалби и

друга кореспонденция на Ц.К.К. с държавни ведомства, която е снимана от журналисти на вестника или им е предадена от жалбоподателя доброволно.

Твърди се, че в рамките на своята дейност АСП е процедираа при строго спазване на нормативните изисквания на ЗЗЛД и не е допуснала нерегламентирано разгласяване на лични данни на Ц.К.К. на трети лица, в това число и публикуването им във вестник „Уикенд“.

След изискването му с нарочно писмо, становище по случая – под рег. № П-9251/05.11.2015 г., депозира и „Н.М.Г.“ АД. В него се сочи, че публикуваната информация и писмени документи, изходящи от жалбоподателя – господин Ц.К.К. са предоставени на автора на публикацията – госпожа Л.П., от госпожа Н.С., в качеството ѝ на директор на ДСП „Красно село“.

Изтъква се, че публикацията е имала за цел да бъде информирано обществото за неразрешения с години социален проблем на жалбоподателя и чрез обществената реакция да му се съдейства за настаняване в общинско жилище.

Според дружеството публикацията е съобразена с разпоредбата на чл. 4, ал. 2 от ЗЗЛД и е в изпълнение на конституционно гарантираното право на всеки да получава информация, като идеята е да се сведе до знанието на обществото информация за съществуващ тежък социален проблем.

В становището се подчертава, че „Н.М.Г.“ АД е търговско дружество, осъществяващо издателска дейност и като медия има право, съгласно разпоредбата на чл. 4, ал. 2 от ЗЗЛД, да публикува лични данни, когато това се извършва за целите на журналистическата дейност.

С писмо рег. № П-505/22.01.2016 г. от „Н.М.Г.“ АД, поради нечетимост на приложеното копие е изискан екземпляр от брой 29, 25-31.07.2015 г. от вестник „Уикенд“, съдържащ описаната публикация, който е предоставен с писмо рег. № П-760/03.02.2016 г.

В чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушение на правата им по ЗЗЛД.

Жалбата, подадена от Ц.К.К. срещу АСП и „Н.М.Г.“ АД отговаря на нормативно установените изисквания, поради което е редовна. Жалбата е подадена от физическо лице, при наличие на правен интерес и в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, поради което се явява допустима. Жалбата е насочена срещу АСП и „Н.М.Г.“ АД - администратори на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД.

На свое редовно заседание, проведено на 24.02.2016 г. КЗЛД приема жалба рег. № Ж-375/07.09.2015 г., подадена от Ц.К.К. за допустима. На основание чл. 38, ал. 3 от ПДКЗЛДНА комисията конституира „Н.М.Г.“ АД и АСП като ответни страни в производството и определя жалбата за разглеждане по същество в открито заседание, насрочено за 23.03.2016 г., на което се явява адвокат П.С., процесуален представител на АСП.

Доказателствата, събрани по жалба рег. № Ж-375/07.09.2015 г., както и писмените становища, изразени в хода на административното производство сочат, че данни на господин Ц.К.К., а именно негова снимка, адрес по лична карата, имейл и телефонен номер са разпространени и в този смисъл обработени от „Н.М.Г.“ АД, чрез публикуването им във вестник „Уикенд“.

В случая, показването на външния вид на Ц.К.К., заедно с придружаващата го допълнителна информация, при публикуване на факсимилета от писма, съдържащи трите имена, адреса по лична карта, мейла и телефона му, макар и със заличаване на неговото ЕГН, правят възможна идентификацията на жалбоподателя.

Същевременно, публикацията във вестник „Уикенд“ цели информиране за неразрешен с години социален проблем и съдействие за настаняване на жалбоподателя в общинско жилище и може да се приеме, че в случая личните данни на Ц.К.К. са обработени от „Н.М.Г.“ АД в съответствие с разпоредбата на чл. 4, ал. 2 от ЗЗЛД – за целите на журналистическата дейност.

Установява се, че писмените документи, изходящи от жалбоподателя, чийто копия са

публикувани като „забавни факсимилета от кореспонденцията на несретника със социалната служба” са предоставени на автора на публикацията от госпожа Н.С., в качеството ѝ на директор на ДСП „Красно село”.

Макар и да отричат предоставянето им, от АСП не оспорват, че въпросните документи са официални и че са заведени в тяхната деловодна система.

Именно предоставянето на документите, съдържащи лични данни на Ц.К.К. от АСП на „Н.М.Г.” АД, съставлява неправомерно обработване на данните на жалбоподателя, осъществено в противоречие с чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД, без АСП – като администратор на лични данни, да е предприела необходимите технически и организационни мерки, за да защити данните от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправомерен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване.

В хода на откритото заседание на КЗЛД, госпожа Мария Матева – член на КЗЛД изразява становище, че жалба рег. № Ж-375/07.09.2015 г., на основание чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД, следва да бъде уважена и по отношение на „Н.М.Г.” АД - в хипотезата на неправомерно разпространение на лични данни, поради което гласува „против” приемането на жалбата за неоснователна спрямо дружеството.

Комисията за защита на личните данни като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесени в настоящето административно производство и на основание чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД,

РЕШИ:

1. Обявява жалба рег. № Ж-375/07.09.2015 г., подадена от Ц.К.К. срещу АСП и „Н.М.Г.” АД за неоснователна по отношение на „Н.М.Г.” АД и я оставя без уважение.

2. Обявява жалба рег. № Ж-375/07.09.2015 г., подадена от Ц.К.К. срещу АСП и „Н.М.Г.” АД , за основателна по отношение на АСП .

3. На основание чл. 38, ал. 2 и чл. 42, ал. 9 от Закона за защита на личните данни налага на АСП, със седалище и адрес на управление **, с БУЛСТАТ ****, административно наказание – имуществена санкция, в размер на 500 (петстотин) лева, за това че в качеството си на администратор на лични данни е обработила личните данни на Ц.К.К. в нарушение на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД.**

След влизане в сила на настоящето решение, сумата по наложеното наказание да бъде внесена в брой в касата на Комисията за защита на личните данни, гр. София, бул. “Акад. Иван Гешов”-№ 15 или преведена по банков път: Банка **БНБ- ЦУ IBAN:** BG18BNBG96613000158601 **BIC** BNBGBGSD - Комисия за защита на личните данни, Булстат 130961721.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-456/2015 г.
София, 21.04.2016 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 06.04.2015 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разгледа жалба с рег. № Ж-456/26.10.2015 г., подадена от В.Т.Т. срещу лицата В.А.Г., Х.Г.Г. и И.Х.М.

В жалбата си госпожа В.Т.Т. излага твърдения за порочно използване на лични данни, предоставени на посочените лица в качеството им на организатори на конкурса „Големите малки”.

Според жалбоподателката, лицата - издатели на вестниците „Труд” и „24 часа” подло са я подвели да участва в нагласения им конкурс и за реклама „Големите малки” и в награждаването в София, както и да предостави лична информация (контакти и номер на лична карта), фирмени контакти и технически характеристики на интернет продукта ѝ за бизнеса it-farmer.bg с индивидуален мейл ****.

Госпожа В.Т.Т. прилага копия на мейли от „Медийна група България – холдинг” ООД, отправени до ****, съдържащи покана за участие, изисквания към участниците във връзка с достъпа до събитието и благодарности за участието в първия национален конкурс „Големите малки”. организиран от „Медийна група България”, но споделя, че се чувства излъгана, че е взела участие в конкурса.

В.Т.Т. твърди, че посочените лица са използвали порочно предоставения от нея номер на личната ѝ карта, за да разгласят порочно придобитата информация от архива на МВР в тяхната и в свързани медии, като „вмъкната реклама”, която предлагат срещу +25 % от рекламната им тарифа, за да я дискриминират и унижат пред институции, клиенти и партньори и да я изтласкат от пазара на реклама.

Жалбоподателката моли комисията да защити личните ѝ данни от изброените лица, които да ги заличат от своите бази-данни и да не ги използват за лична облага или да ги предоставят на свързани с тях лица, в нейна вреда.

Жалба рег. № Ж-456/26.10.2015 г. е постъпила в КЗЛД по електронната поща, но не е подписана с електронен подпис и до госпожа В.Т.Т. е отправено писмо рег. № П-10931/23.12.2015 г., с което ѝ е посочено, че като физическо лице, за което се отнасят данните, е дала изрично своето съгласие за обработването им, което според чл. 4, ал. 1, т. 2 от Закона за защита на личните данни представлява условие за допустимост на обработването им.

Указано е, че според чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА) жалбата трябва да съдържа изрично посочени реквизити, които в нейната липсват.

В.Т.Т. е информирана, че съгласно чл. 29, ал. 2 от ПДКЗЛДНА писмените искания се подават в деловодството на КЗЛД с писмо, по факса или по електронен път. В случай, че са подадени по електронен път е необходимо подателят да притежава електронен подпис (в съответствие със Закона за електронния документ и електронния подпис) и че с оглед предприемане на действия по изясняване на описаните факти, следва да потвърди искането си със собственоръчен или електронен подпис.

Жалбоподателката е уведомена, че при неизпълнение на дадените ѝ указания - в срок, на основание чл. 30, ал. 3 от ПДКЗЛДНА, административното производство, образувано по жалбата ѝ ще бъде прекратено.

С писмото, госпожа В.Т.Т. е запозната, че по отношение на лицата, имащи качеството „администратор на лични данни”, разполага с право на достъп до отнасящите се до нея лични данни

и че при упражняване правото си на достъп може по всяко време да поиска от администратора на лични данни информация за това дали се обработват нейни лични данни, по какъв начин и с каква цел. Посочено е, че текстът на чл. 28а от ЗЗЛД ѝ предоставя възможност по всяко време да поиска от администратора да заличи, коригира или блокира нейни лични данни, обработването на които не отговаря на изискванията по този закон. Член 29 от ЗЗЛД регламентира, че правото на достъп по чл. 26 и правата по чл. 28а се осъществяват с изрично заявление на физическото лице до администратора на лични данни.

Писмо рег. № П-10931/23.12.2015 г. не е получено от адресата си и се връща в цялост в КЗЛД, с отбелязване „непотърсено” в известието за доставяне, след което, на 12.02.2016 г., е изпратено на електронния адрес, предоставен от жалбоподателката за контакт. Въпреки това, госпожа В.Т.Т. не отстранява нередовността на жалбата си и не я потвърждава със собственоръчен или електронен подпис.

Комисията за защита на личните данни като взе предвид горното и на основание чл. 30, ал. 1 от АПК, във връзка с чл. 30, ал. 3 от ПДКЗЛДНА, и чл. 38, ал. 1 от ПДКЗЛДНА,

РЕШИ:

Оставя без разглеждане – като нередовна, жалба рег. № Ж-456/26.10.2015 г., подадена от В.Т.Т. и прекратява, образуваното по нея административно производство.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-486/15 г.

София, 21.04.2016 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Мария Матева и Веселин Целков, на открито заседание, проведено на 23.03.2016 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разглежда жалба с рег. № Ж-486/09.11.2015 г., подадена от Г.С.С. срещу „ЦКБ” АД.

Госпожа Г.С.С. сигнализира за осъществена, според нея, злоупотреба с лични данни от „ЦКБ” АД, при съставяне на вносните бележки към банката.

Жалбоподателката прилага заверено копие на вносна бележка УРН 81203 В-АД-4620/04.11.2015 г., издадена от „ЦКБ” АД – офис Козлодуй, съдържаща всички лични данни на вносителя, изнесени по думите ѝ „на показ”. Госпожа Г.С.С. сочи, че нито една друга банка не си позволява да изписва номера на личната карта, а да не говорим за адреса на вносителя.

С писмо рег. № П-10882/21.12.2015 г. от „ЦКБ” АД е изискано писмено становище по описания случай, ведно с относимите доказателства.

В становището си, депозирано в КЗЛД под рег. № С-39/18.01.2016 г. „ЦКБ” АД сочи, че госпожа Г.С.С. е внесла сумата от 226,50 лева по водена от „ЦКБ” АД сметка на „Водоснабдяване и канализация” ООД с вносна бележка УРН 81203 В-АД-4620/04.11.2015 г., в която са попълнени нейните лични данни с цел извършване на идентификация на вносителя, съгласно изискванията на Регламент/ЕО/1781/2006.

Подчертава се, че „ЦКБ” АД е администратор на лични данни и доставчик на платежни услуги, като в това си качество е длъжно да спазва и прилага определени изисквания на законодателя, насочени към събиране и проверка на личните данни на лицата, ползващи платежни услуги.

Обърнато е внимание, че редица нормативни актове задължават доставчиците на платежни услуги да събират информация за платеца при извършване на еднократни платежни операции, с цел предотвратяване, разследване и откриване пране на пари и финансиране на тероризъм. Преди приемане на нареждане за извършване на паричен превод от клиент, служителят на банката е длъжен да установи в какво качество действа лицето-вносител, изискване, което се явява в съответствие и с разпоредбата на чл. 5 от ЗМИП

Посочено е, че съгласно чл. 6 от ЗМИП задълженията на доставчиците на платежни услуги за идентифициране на клиентите и проверка на тяхната идентификация се извършват, за физически лица, чрез представяне на официален документ за самоличност и регистриране на неговия вид, номер, издател, както и на името, адреса и единния граждански номер на съответното лице.

Съгласно изискванията на Регламент/ЕО/1781/2006, доставчиците на платежни услуги в Общността са длъжни при налични преводи да осигурят и придружават тези преводи с информация за платеца, която включва т.нар. Уникален идентификатор, позволяващ проследяване на трансакцията обратно до платеца. УИН се генерира автоматично от информационната система на банката, при въвеждане на данни в поле „вносител”. „ЦКБ” АД борава с пълната информация за платеца при формиране на УИН и съответно изисква получаване на същата информация от другите доставчици, прилагайки ефективни процедури за контрол относно наличието на необходимата информация за платеца.

В становището си „ЦКБ” АД се позовава на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД, в който са посочени условията за допустимост на обработване на личните данни, подчертавайки, че в случая, освен на основание чл. 4, ал. 1, т. 1, обработването на личните данни е извършено и при наличие на условието за допустимост на обработването, посочено в чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД, предвид подписването от жалбоподателката на приложената към жалбата й, вносна бележка.

От „ЦКБ” АД уведомяват, че на 09.11.2015 г. е постъпила жалба с вх. № 147627 от госпожа Г.С.С., на която дружеството е отговорило в законово установения срок, чрез писмо изх. № 154394/23.11.2015 г. (приложено), което е върнато на 07.01.16 г. с основание „непотърсен от получателя”.

В чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушение на правата им по ЗЗЛД.

Жалбата, подадена от Г.С.С. срещу „ЦКБ” АД отговаря на нормативно установените изисквания, поради което е редовна. Жалбата е подадена от физическо лице, при наличие на правен интерес и в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, поради което се явява допустима. Жалбата е насочена срещу „ЦКБ” АД - администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД.

На свое редовно заседание, проведено на 17.02.2016 г. КЗЛД приема жалба рег. № Ж-486/09.11.2015 г., подадена от Г.С.С. срещу „ЦКБ” АД за допустима. На основание чл. 38, ал. 3 от ПДКЗЛДНА комисията конституира „ЦКБ” АД като ответна в производството и определя жалбата за разглеждане по същество в открито заседание, насрочено за 23.03.2016 г.

Доказателствата, събрани по жалба рег. № Ж-486/09.11.2015 г., както и писмените становища, изразени в хода на административното производство сочат, че при превод на средства по сметка

на „Водоснабдяване и канализация” ООД личните данни на госпожа Г.С.С. са обработени от администратора на лични данни и доставчик на платежни услуги - „ЦКБ” АД, чрез вписването им във вносна бележка УРН 81203 В-АД-4620/04.11.15 г. В документа са попълнени личните данни на жалбоподателката, с цел идентификацията ѝ като вносител, съгласно изискванията на Регламент/ЕО/1781/2006.

Според чл. 6 от ЗМИП задълженията на доставчиците на платежни услуги за идентифициране на клиентите и проверка на тяхната идентификация се извършват, за физически лица, чрез представяне на официален документ за самоличност и регистриране на неговия вид, номер, издател, както и на името, адреса и единния граждански номер на съответното лице.

В допълнение, следва да се посочи, че платежният документ, съдържащ личните данни на госпожа Г.С.С. е изготвен от „ЦКБ” АД при спазване изискванията на Наредба № 3 за условията и реда за изпълнение на платежни операции и използване на платежни инструменти, издадена от Българска народна банка и включените в него реквизити съответстват на реквизитите, предвидени в Указание 03-2014 на БНБ за съставяне на платежни документи.

Предвид горното, може да се заключи, че данните, вписани при превода, във вносна бележка УРН 81203 В-АД-4620/04.11.2015 г. са именно изискваните от закона за осъществяване задължението на доставчика на платежни услуги за идентификация на клиента и проверка на идентификацията му.

Същевременно, с полагането на подписа си върху описаната вносна бележка, госпожа Г.С.С. несъмнено е изразила съгласие с начина на обработване на личните ѝ данни от администратора „ЦКБ” АД.

Налага се изводът, че „ЦКБ” АД е обработило личните данни на госпожа Г.С.С. правомерно, в съответствие с изискванията на чл. 4, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗЗЛД. При обработване на данните на жалбоподателката, администраторът е следвало да изпълни свое нормативно установено задължение – за идентификация и проверка на идентификацията на жалбоподателката, тя от своя страна, като физическо лице, за което се отнасят данните, чрез подписа си, е дала своето изрично съгласие за обработване на данните ѝ по посочения начин.

Комисията за защита на личните данни като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесени в настоящето административно производство и на основание чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД,

РЕШИ:

Остава без уважение, като неоснователна, жалба с рег. № Ж-486/09.11.2015 г., подадена от Г.С.С. срещу „ЦКБ” АД.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-503/15 г.
София, 21.04.2016 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Мария Матева, на открито заседание, проведено на 30.03.2016 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа жалба с рег. № Ж-503/25.11.2015 г., подадена от С.Н.С. срещу Дирекция „Национален парк Централен Балкан”.

Жалбоподателят информира, че на 23.11.2015 г., в проведеното в Районен съд Казанлък заседание по спора, адвокатът на работодателя му е представил списък, съдържащ личните данни на господин С.Н.С. и на още 18 лица.

Представянето на въпросния списък от адвоката на ответното дружество, С.Н.С. възприема като нарушение на закона за предоставяне на лични данни на трети лица.

Към жалбата е приложена Молба от Дирекция „Национален парк Централен Балкан” по гр. дело № 1934/2015 г., адресирана до Районен съд Казанлък, с която, във връзка с дадени указания на съда, се предоставят писмени доказателства в изискания обем.

С писмо рег. № П-231/13.01.2016 г. от Дирекция „Национален парк Централен Балкан” е изискано писмено становище по описания случай, ведно с относимите доказателства.

В становището си, депозирано в КЗЛД под рег. № С-56/25.01.2016 г. Дирекция „Национален парк Централен Балкан” сочи, че направеното в жалбата оплакване е за предоставянето на съда на документи, съдържащи личните данни на жалбоподателя, по дело, по което страни са именно той и администраторът на лични данни - Дирекция „Национален парк Централен Балкан”.

Изяснява се, че С.Н.С. се е намирал в трудовоправни договорни отношения с дирекцията до 01.06.2015 г., от която дата трудовият му договор е прекратен със Заповед № 6/29.05.2015 г. Въз основа на искова молба вх. № 8766/30.07.2015 г. по описа на РС-Казанлък, подадена от С.Н.С. против дирекцията, е образувано гр. д. № 1934/2015 г. по описа на същия съд.

Обръща се внимание, че процесуалното представителство на дирекцията е възложено на „П.Ц.А.М. - адвокатско дружество” – обработващ лични данни. Отношенията между дирекцията – администратор на лични данни и адвокатското дружество – обработващ лични данни, са уредени съобразно разпоредбата на чл. 24, ал. 4 от ЗЗЛД, а именно с договор за правна защита и съдействие от 28.10.2015 г. с рег. индекс № 9700-34 от същата дата, с предмет: процесуално представителство по гр. дело 1934/15 г.

С Определение № 2197/03.11.2015 г. при доклад по делото РС-Казанлък, съгласно чл. 146, ал. 1, т. 5/ ГПК, е указал разпределението на доказателствената тежест за подлежащите на доказване факти: в тежест на работодателя е възложено да установи, при условията на пълно и главно доказване фактите, обосноваващи законосъобразността на уволнението по чл. 328, ал. 1, т. 2, предложение второ от КТ.

С последващо Определение № 2220/06.11.2015 г. РС-Казанлък е допълнил предходното, като е взел предвид постъпилия междувременно отговор на исковата молба, подаден от името на дирекцията. В този съдебен акт отново е указано, че в тежест на дирекцията е да установи както законосъобразността на уволнението, така и твърдените факти, на които основава възраженията си.

След получаване на посочените определения, адв. Й.Ц. е изпратила по пощата до РС-Казанлък молба по гр. дело № 1934/2015 г. за приемане на писмени доказателства, подробно описани в същата.

Сочи се, че в съдебното заседание, провело се на 23.11.2015 г., адв. Й.Ц. не е представяла нито по делото, нито лично на жалбоподателя нарочен списък с лични данни на 19 служители. Видно от протокола на съдебното заседание, провело се на 23.11.2015 г., е, че по делото са приети като

доказателства, описаните в молбата 20 броя документи и съдът е връчил на ищеца, в качеството му на страна по делото, препис от същите.

В становището се изтъква, че личността на ищеца - жалбоподател в настоящото производство, е била еднозначно разкрита пред РС-Казанлък от самия него, преди съдебното заседание, проведено на 23.11.2015 г.

В съответствие с изискванията на чл. 127, ал. 1, т. 2 ГПК в исковата молба е посочен единният граждански номер на ищеца, с което същият еднозначно се е идентифицирал пред съда. Към исковата молба са приложени доказателства – цитираната по-горе заповед за прекратяване на трудовото правоотношение, както и експертно решение на ТЕЛК, в които също фигурира ЕГН-то на ищеца.

Подчертава се, че в случая личните данни на жалбоподателя са обработени законосъобразно в съответствие с условията за допустимост на обработването, посочени в чл. 4, ал. 1, т. 1, т. 6 и т. 7 от ЗЗЛД, доколкото обработването им е извършено за целите на доказване законосъобразността на уволнението на жалбоподателя.

Разпоредбата на чл. 154/ГПК задължава всяка от страните по делото да установи фактите, на които основава своите възражения, тоест в конкретния случай предоставянето на документи на съда, съдържащи лични данни на жалбоподателя, се явява необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни, както и за защита на законния му интерес – да докаже законосъобразността на проведения подбор, съответно на уволнението (хипотезите на чл. 4, ал. 1, т. 1 и т. 7 от ЗЗЛД).

Същевременно, съгласно чл. 357, ал. 1 КТ спорът по гр. дело № 1934/2015 г. по описа на РС-Казанлък е трудов. По аргумент от чл. 114/ГПК трудовите дела са подведомствени на съда и са подсъдни на районните съдилища - като първа инстанция, според чл. 103 във връзка с чл. 104 от ГПК (хипотезата на чл. 4, ал. 1, т. 6 от ЗЗЛД).

Според Дирекция „Национален парк Централен Балкан” оттук се извежда правомощието на РС-Казанлък да реши възникналия трудов спор и съдът се явява трето лице по смисъла на § 1, т. 11 от ДР на ЗЗЛД, на което се разкриват данните на жалбоподателя, с оглед упражняване на правомощието му за решаване на делото.

В чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушение на правата им по ЗЗЛД.

Жалбата, подадена от С.Н.С. срещу Дирекция „Национален парк Централен Балкан” отговаря на нормативно установените изисквания, поради което е редовна. Жалбата е подадена от физическо лице, при наличие на правен интерес и в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, поради което се явява допустима. Жалбата е насочена срещу Дирекция „Национален парк Централен Балкан” - администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД.

На свое редовно заседание, проведено на 24.02.2016 г., КЗЛД приема за допустима жалба рег. № Ж-503/25.11.2015 г., подадена от С.Н.С., конституира Дирекция „Национален парк Централен Балкан” като ответна страна в производството и определя жалбата за разглеждане в открито заседание, насрочено за 30.03.2016 г.

Доказателствата, събрани по жалба рег. № Ж-503/25.11.2015 г., както и изразените писмени становища сочат, че жалбоподателят в настоящото производство се явява ищец по трудовоправен спор с Дирекция „Национален парк Централен Балкан”.

В рамките на образуваното гр. д. № 1934/2015 г., жалбоподателят, в съответствие с изискването на чл. 127, ал. 1, т. 2 от ГПК, сам разкрива личността си, тъй като е длъжен, подавайки исковата си молба да посочи имената, адреса и единния си граждански номер, с които еднозначно да се идентифицира пред съда.

Същевременно, разпоредбата на чл. 154/ГПК задължава всяка от страните по делото да установи фактите, на които основава своите възражения, тоест в конкретния случай предоставянето на

документи на съда, съдържащи лични данни на жалбоподателя, се явява необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни, както и за защита на законния му интерес – да докаже законосъобразността на проведения подбор, съответно законосъобразността на уволнението.

Според чл. 329 от КТ при закриване на част от предприятието, както и при съкращаване в щата или намаляване на обема на работата, работодателят има право на подбор и може в интерес на производството или службата да уволни работници и служители, длъжностите на които не се съкращават, за да останат на работа тези, които имат по-висока квалификация и работят по-добре.

Тоест, за установяване обективното съответствие на оценката, дадена на жалбоподателя по образование и допълнителна квалификация, с документите, които са взети предвид, дирекцията е следвало да ги представи като доказателства по делото.

В горния смисъл се произнася и РС-Казанлък, който съгласно чл. 146, ал. 1, т. 5 от ГПК указва разпределението на доказателствената тежест за подлежащите на доказване факти. В тежест на работодателя е възложено да установи – при условията на пълно и главно доказване, фактите, обосноваващи законосъобразността на уволнението по чл. 328, ал. 1, т. 2, предл. второ КТ, както и фактите, на които основава възраженията си срещу исковата молба на С.Н.С.

Спорът по гр. д. № 1934/2015 г. по описа на РС-Казанлък между жалбоподателят и Дирекция „Национален парк Централен Балкан” е трудов, подведомствен на съда и подсъден на съответния районен съд като първа инстанция.

В случая, правомощие да реши трудовия спор има РС-Казанлък и той се явява трето лице по смисъла на § 1, т. 11 от ДР на ЗЗЛД, на което се разкриват данните на жалбоподателя, с оглед упражняване правомощието му по решаване на делото.

С оглед възлагане процесуалното представителство на дирекцията на „П.Ц.А.М.-адвокатско дружество”, което се явява обработващ лични данни, налице е договор за правна защита и съдействие от 28.10.2015 г. с рег. индекс № 9700-34 от същата дата, с предмет: процесуално представителство по гр. дело 1934/2015 г., свидетелстващ че отношенията между дирекцията – администратор на лични данни и адвокатското дружество – обработващ лични данни, са уредени съобразно разпоредбата на чл. 24, ал. 4 от ЗЗЛД.

Може да се направи извод, че Дирекция „Национален парк Централен Балкан” е обработило личните данни на господин С.Н.С. в съответствие с принципите, закрепени в чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД и при наличие на условията за допустимост на обработване на данните, посочени в чл. 4, ал. 1, т. 1, т. 2, т. 6 и т. 7 от ЗЗЛД.

Комисията за защита на личните данни като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесени в настоящето административно производство и на основание чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД,

РЕШИ:

Остава без уважение, като неоснователна, жалба с рег. № Ж-503/25.11.2015 г., подадена от С.Н.С. срещу Дирекция „Национален парк Централен Балкан”.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

СТАНОВИЩА НА КЗЛД

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ рег. № П-1425/2016 г.

ОТНОСНО: *Искане с вх. № П-1425/26.02.2016 год. от д-р Глинка Комитов – управител на Националната здравноосигурителна каса, по въпроси, касаещи създаването и използването на Уникален идентификационен номер на здравноосигурените лица.*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Мария Матева и Веселин Целков, на заседание, проведено на 11.03.2016 г., разгледа искане с вх. № П-1425/26.02.2016 год. от д-р Глинка Комитов – в качеството на управител на Националната здравноосигурителна каса (НЗОК).

В искането си до КЗЛД, д-р Комитов отбелязва, че съгласно чл. 63, ал. 1, т. 1 от Закона за здравното осигуряване (ЗЗО), НЗОК изгражда информационна система, съдържаща съответни регистри, един от които е регистърът на здравноосигурените лица. Този регистър има нормативно определено съдържание (чл. 63, ал. 1, т. 1 от ЗЗО): паспортни данни; уникален идентификационен номер (УИН); основание за осигуряване по чл. 33 от ЗЗО; заплатени вноски; основание за заплащане от НЗОК на оказаната медицинска помощ на осигурените лица в друга държава членка, в съответствие с правилата за координация на системата за социална сигурност.

Управителят на НЗОК посочва, че към настоящия момент регистърът по чл. 63, ал. 1, т. 1 от ЗЗО е изграден, функционира и съдържа всички изискуеми реквизити, с изключение на УИН на здравноосигурените лица. Във връзка с това (изграждане на регистъра по чл. 63, ал. 1, т. 1 от ЗЗО в пълнота и генериране на УИН за всяко осигурено лице), НЗОК е предприела действия по изграждане на „Регистрационна система за здравноосигурителни събития при изпълнители на медицинска помощ чрез биометрични идентификатори на пациентите“ (регистрационна система) на НЗОК.

Основната цел на въвеждане на посочената система е доказване по безспорен начин, чрез физическото присъствие в лечебните заведения на пациентите, на ползваната от тях медицинска помощ, заплащана от системата на задължителното здравно осигуряване, респективно при получаване на лекарствени продукти (ЛП), медицински изделия (МИ) и диетични храни за специални медицински цели (ДХ) за домашно лечение, заплащани напълно или частично от НЗОК. **Генералната цел, посредством системата, е законосъобразното разходване на публични средства от бюджета на НЗОК, чрез осъществяването на контрол върху изпълнителите на медицинска помощ (ИМП) и превенцията на злоупотреби от тяхна страна, при които се отчита неизвършена медицинска дейност.** Естествен резултат от прилагане на този оптимизиран механизъм за разходване на бюджетните средства на НЗОК е осигуряването на достъп до медицинска помощ на по-широк кръг от здравноосигурени лица (ЗОЛ).

Чрез въвеждането на системата ще се осигури възможност на ЗОЛ/приносител да удостовери реалното си физическо присъствие в лечебното заведение/аптеката, както и оказаната му медицинска помощ, респективно получените и отпуснати му ЛП, МИ и ДХ. Въвеждането на системата ще осигури и на ЗОЛ възможност да упражняват постоянен мониторинг и контрол за вида и обема на медицинската помощ, която обективно им е оказана от ИМП и заплатена от касата.

Управителят на НЗОК, в забележка към искането, уточнява кои са изпълнителите на медицинска помощ по смисъла на чл. 58 от ЗЗО, а именно: лечебни заведения или техни обединения по Закона за лечебните заведения и национални центрове по проблемите на общественото здраве по Закона за

здравето. В допълнение се посочва, че класификацията на видовете лечебни заведения е установена в чл. 8-10 от Закона за лечебните заведения (ЗЛЗ). Лечебните заведения по чл. 8-10 от ЗЛЗ, с изключение на център за спешна медицинска помощ, център за трансфузионна хематология, дом за медико-социални грижи, център за комплексно обслужване на деца с увреждания и хронични заболявания и тъканна банка, са изпълнители на медицинска помощ по договори с НЗОК по чл. 59, ал. 1 от ЗЗО.

С оглед необходимостта да бъдат анализирани всички факти и обстоятелства относно въвеждането на описаната по-горе регистрационна система, КЗЛД на заседание, проведено на 29.02.2016 г. в състав Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков, взе решение да изиска допълнителна информация от НЗОК и покани на среща представители на НЗОК, на която да бъдат обсъдени следните въпроси:

1. Разясняване на процеса на последващи регистрации, след първоначалната регистрация на ЗОЛ/приносителя;
2. Разясняване на необходимостта от сканиране на произволни точки от пръст на ръка на приносителя/представителя и регистрацията им в системата, при условие че тези лица на практика не се явяват потребители на здравни услуги в конкретния случай, а само съдействат на здравноосигурено лице да получи полагащите му се по рецепта медикаменти;
3. Разясняване на термина „невъзможност за обратно възстановяване на отпечатъка на сканирания пръст“ и начина, по който ще се реализира тази невъзможност;
4. Предоставяне на информация относно алгоритъма за формиране на уникалния код, който се генерира въз основа на сканиране на произволно избрани точки от пръст на ръка;
5. Предоставяне на разяснение дали създадената „Регистрационна система за здравноосигурителни събития при изпълнители на медицинска помощ чрез биометрични идентификатори на пациентите“ ще се използва и съответно ще предоставя информация от нея на други институции, като например МВР, разследващи органи и др.;
6. Предоставяне на информация относно периода от време, в който ще се съхраняват събраните от НЗОК данни във връзка с регистрацията, а също къде и по какъв начин ще се съхраняват;
7. Разясняване на начина, по който лицата, чиито данни са били обработени във връзка със създаването на горепосочената регистрационна система, ще могат да упражнят правото си на достъп, коригиране и заличаване, гарантирано им от Закона за защита на личните данни.

Описание на механизма за изграждане на „Регистрационна система за здравноосигурителни събития при изпълнители на медицинска помощ чрез биометрични идентификатори на пациентите“ (регистрационна система) на НЗОК

Съгласно допълнително предоставената информация от НЗОК по време на работна среща между КЗЛД и представители на НЗОК, проведена на 09.03.2016 г. и подробно описана в писмо от управителя на НЗОК, рег. № П-1744/11.03.2016 г., регистрационната система ще се изгражда при спазване на следния механизъм:

1. За въвеждане на системата е предвиден механизъм за генериране на **уникален идентификационен номер чрез сканиране на произволно избрани точки от пръст на ръка на ЗОЛ/приносителя**. Предвижда се да се използва алгоритъм за генерираните биометрични кодове, базиран на утвърдени стандарти от типа на ISO 19794-2/2005 или ANSI 378.

Алгоритъмът е еднопосочен, т. е. от получения код не може да бъде възстановен отпечатъкът на сканирания пръст. Съгласно допълнително предоставената информация пръстовият отпечатък представлява „рисунок“ на епидермиса на пръста. Пръстовите отпечатъци представляват отпечатък на уникалните извивки, форма и размер на хребетите и долините на върха на всеки пръст. Повърхността на кожата на пръстите е покрита със специфични концентрични

структури (шарки, шаблони). При анализ на отпечатъка се наблюдават линии или три вида микро-образувания *whorl* (окончание), *loop* (контур) и *delta* (раздвоение).

Линиите могат формално да се представят чрез структура, наречена *карта на направленията*, която е дискретна матрица, чийто елементи произлизат от ориентацията на тангентата към съответната линия в определената точка. Стъпката на дискретизация е достатъчно голяма, за да не позволи обратното възстановяване на линията от елементите на матрицата (картата на направленията), които ѝ съответстват.

Раздвоенията, окончанията и картата на направленията-*minutiae*, са компоненти на кода, генериран въз основата на сканиране на произволно избрани точки от пръст на ръка.

Снемането на кода се извършва на две стъпки:

- Снемане на графично изображение на сканирания пръст с помощта на сензор и преобразуването му в цифров вид Fingerprint Image Data (FID);
- Извличането от изображението на сканирания пръст (FID) на специфични характеристики и елементи (*minutiae*) и създаването на Fingerprint Minutiae Data (FMD) код, генериран въз основата на сканиране на произволно избрани точки от пръст на ръка.

Процесът при създаване на FMD код от графичното изображение на сканирания пръст (FID) е еднопосочен и необратим, т.к. алгоритмите за генериране на код използват частично (не включват информация за микро-образуванията от тип контур, а само за раздвоенията и окончанията) и след модификация/формализация (в случая на карта на направленията) информацията, съдържаща се в изображението.

Предвижда се системата да не съхранява изображения на сканираните пръсти, а да се съхраняват само FMD кодовете, генерирани въз основата на сканиране на произволно избрани точки от пръст на ръка.

Избраните устройства MorphoSmart 1350E извършват процеса на сканиране и извличане на FMD кодовете вътре в устройството. По този начин до работните станции, на които ще е инсталирана клиентската част на регистрационната система, няма да достига графичното изображение на сканирания пръст, а извлеченият от устройството FMD код. Той ще се предава от клиентската част в криптиран вид без възможност да бъде извлечен от ИМП/аптеката и декриптирането ще се извършва от сървърната компонента на регистрационната система, намираща се в Централното управление на НЗОК. В работните станции на ИМП/аптеката **няма да се пази никаква** информация, свързана с регистрационната система.

Описаният по-горе механизъм за генериране на кода се прилага само при първоначалната регистрация в системата. Първоначалната регистрация на ЗОЛ, дало съгласие да се автентифицира чрез код, генериран въз основа на сканиране на произволно избрани точки от пръст на негова ръка, се извършва от ИМП, респ. от аптеките, при ползване на медицинска помощ чрез системата на задължителното здравно осигуряване или при получаване на ЛП, МИ и ДХ за домашно лечение, заплащани напълно или частично от НЗОК.

При първоначалната регистрация на ЗОЛ/приносителя (т.е. при ползването на медицинска помощ, респ. при посещение в аптека за получаване на ЛП, МИ и ДХ, за първи път след прилагане на регистрационната система) **сървърната компонента комбинира ЕГН/ЛНЧ или Специален номер от регистъра на Националната агенция по приходите на ЗОЛ/приносителя и кода, генериран въз основа на сканиране на произволни точки от пръст на ръка на ЗОЛ/приносителя и създава уникалния идентификационен номер по чл. 63, ал. 1, т. 1 от ЗЗО.**

При всяко следващо ползване на медицинска помощ чрез системата на задължителното здравно осигуряване или при получаване на ЛП, МИ и ДХ за домашно лечение, заплащани напълно или частично от НЗОК, кодът, генериран въз основата на сканиране на произволно избрани точки от пръст на ръка на ЗОЛ, се сравнява с кода, запазен в сървърната част на регистрационната система и в

нея се записва информация за наличието/липсата на съвпадение, без да се запазва генерираният код.

В случай на отказ на ЗОЛ да се автентифицира чрез код, генериран въз основата на сканиране на произволно избрани точки от пръст на негова ръка, при ползване на медицинска помощ чрез системата на задължителното здравно осигуряване или при получаване на ЛП, МИ и ДХ за домашно лечение, заплащани напълно или частично от НЗОК, ИМП, респ. магистър-фармацевта, вписва ръчно в регистрационната система ЕГН/ЛНЧ или Специален номер от регистъра на Националната агенция по приходите, както и номера на българския му личен документ (БЛД) и му оказва медицинска помощ, респ. му предоставя ЛП, МИ и ДХ за домашно лечение, заплащани напълно или частично от НЗОК.

При ползване на медицински услуги и/или получаване на ЛП, МИ и ДХ за домашно лечение, заплащани напълно или частично от НЗОК, клиентската компонента на регистрационната система на НЗОК създава електронен документ, който съдържа минимум генерирания код, ЕГН/ЛНЧ или Специален номер от регистъра на Националната агенция по приходите, както и информация за датата и часа на регистрацията. Освен посочените данни, в електронния документ може да фигурира само информация за:

1. Типа медицинска услуга, предоставяна на ЗОЛ.
2. УИН на лицето, което може да изразява информирано съгласие за осъществяване на медицински дейности на малолетно/поставено под пълно запрещение или на непълнолетно/поставено под ограничено запрещение лице (представител), когато ЗОЛ е такова лице.
3. Изключения от нормалния работен процес на регистрационната система, като:
 - 3.1 ЗОЛ е в животозастрашаващо състояние и не може да се установи неговата самоличност;
 - 3.2 Четецът не успява да генерира код, генериран въз основа на сканиране на произволно избрани точки от пръст на ръка на ЗОЛ/приносител/представител;
 - 3.3 Няма връзка със сървърната компонента на регистрационната система.

В искането за становище са разяснени механизмите за подписване на електронния документ:

1. За лечебно заведение – изпълнител на болнична медицинска помощ, се подписва от упълномощено лице, чрез валидно удостоверение за квалифициран електронен подпис по смисъла на чл. 13, ал. 3 от Закона за електронния документ и електронния подпис. Удостоверението следва да бъде издадено от акредитиран доставчик на удостоверителни услуги и да съдържа ЕИК по чл. 23 от Закона за търговския регистър, наименование на лечебното заведение, ЕГН/ЛНЧ и трите имена на упълномощеното лице.

2. За лечебно заведение - изпълнител на извънболнична медицинска помощ, се подписва от ръководителя на лечебното заведение или от упълномощено от изпълнителя на извънболнична медицинска помощ лице, чрез валидно удостоверение за квалифициран електронен подпис по смисъла на чл. 13, ал. 3 от Закона за електронния документ и електронния подпис. Удостоверението следва да бъде издадено от акредитиран доставчик на удостоверителни услуги и да съдържа минимум ЕГН/ЛНЧ и трите имена на ръководителя/упълномощеното лице.

3. За притежатели на разрешение за търговия на дребно с лекарствени продукти в аптека, се подписва от ръководителя на аптеката или от упълномощено от него лице с валидно удостоверение за квалифициран електронен подпис по смисъла на чл. 13, ал. 3 от Закона за електронния документ и електронния подпис. Удостоверението следва да бъде издадено от акредитиран доставчик на удостоверителни услуги и да съдържа минимум ЕИК по чл. 23 от Закона за търговския регистър на притежателя на разрешението за търговия на дребно с лекарствени продукти в аптека, ЕГН/ЛНЧ и трите имена на ръководителя/упълномощеното лице.

Клиентската компонента **криптира** електронния документ и го изпраща на сървърната част на регистрационната система (сървърната компонента), който се намира на територията на Централното управление на НЗОК и **физически е позициониран отделно**. Самата система ще

бъде собственост единствено и само на Националната здравноосигурителна каса.

Управителят на НЗОК подчертава, че **служители на НЗОК**, в чиито длъжностни характеристики са установени правомощия да събират, обработват и съхраняват данни от регистъра на осигурените лица по чл. 63, ал. 1, т. 1 от ЗЗО, **с изрична заповед на управителя на НЗОК ще имат достъп до данните от електронните документи, както и до УИН, съхранявани в сървърната компонента. Достъпът ще изключва модификацията на данните и УИН.**

Не се предвижда изграждане на интерфейси за предоставяне на информация на други институции.

В искането за становище се посочва, че така описаната регистрационна система за здравноосигурителни събития ще бъде въвеждана в експлоатация поетапно, както следва:

1. В Техническото задание на обявената от НЗОК процедура за възлагане на обществена поръчка е предвидено да бъде осъществено пилотно внедряване в 5 ИМП/аптеки по време на Етап 2: Изграждане и пилотно внедряване.

2. След успешно приключване на изпълнението на договора за възлагане на обществена поръчка НЗОК ще уведоми Български лекарски съюз (БЛС) за реализираната техническа възможност за използване на регистрационната система.

3. Лечебните заведения – изпълнители на болнична медицинска помощ и аптеките, в срок до 3 месеца от уведомяването по т. 2 ще са задължени да:

3.1 въведат и тестват регистрационната система;

3.2 да подпишат съответни допълнителни споразумения към сключените с НЗОК договори по чл. 59, ал. 1 от ЗЗО за задължително прилагане на регистрационната система от деня, следващ изтичането на 3 месеца от уведомяването по т. 2.

4. Представителите на БЛС по чл. 54, ал. 1 от ЗЗО ще тестват регистрационната система за прилагането ѝ в извънболничната медицинска помощ за срок от 3 месеца от уведомяването по т. 2.

5. След реализирано успешно тестване по реда на т. 4, на основание чл. 53, ал. 2 от ЗЗО, страните по националния рамков договор (НРД) за 2016 година ще го актуализират по реда на приемането му.

6. Изпълнителите на извънболнична медицинска помощ ще са длъжни да въведат регистрационната система и да подпишат съответни допълнителни споразумения към сключените с НЗОК договори по чл. 59, ал. 1 от ЗЗО за задължително прилагане на регистрационната система в срок от 3 месеца от актуализирането на НРД по т. 5.

Управителят на НЗОК информира, че във връзка с разработването и предстоящото прилагане на „Регистрационна система за здравноосигурителни събития при изпълнители на медицинска помощ чрез биометрични идентификатори на пациентите, **НЗОК ще предприеме следните организационни и технически мерки, свързани със защита на кода:**

1. Заложено изискване в работната станция на ИМП/аптека, на която е извършена регистрацията, да не се съхранява нито електронния документ, нито части от него.

2. Изпълнителите на медицинска помощ и аптеките не създават и не поддържат регистър на ЗОЛ със създаден от системата на НЗОК уникален идентификационен номер и/или неговите компоненти.

3. Заложено изискване електронните документи и УИН да се съхраняват от сървърната компонента, физически отделно от останалата изискуема, съгласно чл. 63, ал. 1, т. 1 от ЗЗО и съхранявана от НЗОК информация.

4. Заложено изискване за криптиране на електронните документи от клиентската компонента.

5. Заложено изискване електронните документи да бъдат подписани с удостоверение за

квалифициран електронен подпис по смисъла на чл. 13, ал. 3 от Закона за електронния документ и електронния подпис.

В системата за задължителното здравно осигуряване, УИН ще се използва наред с единния граждански номер (ЕГН), респективно личен номер на чужденец (ЛНЧ). Основанията и аргументите за това са следните:

1. Съгласно чл. 63, ал. 1, т. 1 от ЗЗО, в регистъра на осигурените лица следва да се съдържат както паспортни данни (основната част, от които е ЕГН/ЛНЧ), така и УИН-т.е. законодателят изисква кумулативно поддържане на двата вида данни;

2. Единният граждански номер (респ. ЛНЧ) и УИН имат различни функции и приложения:

2.1 ЕГН/ЛНЧ се използва за целите на обмен на данни и информация между НЗОК и:

2.1.1. Министерството на здравеопазването;

2.1.2. МТСП, Министерството на финансите и др. министерства;

2.1.3. Определени в закона институции – ГРАО, НАП, МВР, НОИ, АСП, ДАНС, органи на съдебната система.

2.2 УИН се прилага за целите на:

2.2.1. Осъществяването на достъп на ЗОЛ до медицинска помощ, гарантирана от бюджета на НЗОК, както и до ЛП, МД и ДХ за домашно лечение, заплащани напълно или частично от НЗОК;

2.2.2 Регистрирането от ЗОЛ на ползваните от него медицински дейности, от пакета от здравни дейности, гарантирани от бюджета на НЗОК, както и на получаването на ЛП, МД и ДХ за домашно лечение, заплащани напълно или частично от НЗОК;

2.2.3. Осъществяването на контролната дейност от НЗОК по изпълнение на договорите по чл. 59, ал. 1 от ЗЗО с изпълнителите на медицинска помощ, както и на договорите по чл. 45, ал. 15 от ЗЗО за отпускане на ЛП, МД и ДХ за домашно лечение, заплащани напълно или частично от НЗОК.

Анализ на съответствието на „Регистрационна система за здравноосигурителни събития при изпълнители на медицинска помощ чрез биометрични идентификатори на пациентите“ с нормите и целите на Закона за защита на личните данни

Изложеният по-долу анализ отчита обхвата на компетентност на Комисията за защита на личните данни като национален надзорен орган в областта на неприкосновеността и защитата на личните данни и се ограничава в рамките на нормативните изисквания, стандарти и принципи в тази област.

От гледна точка на защитата на личните данни, лични данни по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД са всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. Действията по събирането, записването, организирането на данни в електронен вид, съхранението им, употребата им съставляват действия по обработване на лични данни съгласно легалната дефиниция на §1, т.1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД. За да бъде законосъобразно обработването на лични данни, то следва да отговаря на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД, който урежда алтернативни условия за допустимост на обработването. В конкретния случай НЗОК обработва лични данни в изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни (чл.63, ал.1, т.1 от ЗЗО), за което е приложима хипотезата на чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД. В изпълнение на същата тази разпоредба от специалния закон (ЗЗО) в НЗОК е изграден и функционира регистър на осигурените лица, който съдържа всички изискуеми реквизити по чл. 63, ал. 1, т. 1 от ЗЗО, с изключение на УИН на осигурените лица. Част от законово изискуемите реквизити на регистъра е събирането и съхраняването на паспортни данни на осигурените лица. При анализ на информацията, която се съдържа в този регистър, се установява, че тази част от регистъра (паспортни данни) съставлява лични данни по смисъла на чл. 2, ал.1 от ЗЗЛД.

Всеки субект, независимо от правно-организационната му форма, е длъжен да подаде пред КЗЛД заявление за регистрация като администратор на лични данни преди да започне обработването на данните. Служебна справка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри на лични данни показва, че Националната здравноосигурителна каса е изпълнила задължението си за регистрация в КЗЛД и е вписана в регистъра с идент. № 52412.

С цел изграждане на регистъра по чл. 63, ал.1, т.1 от ЗЗО в пълнота и генериране на нормативно изискуемия УИН за всяко осигурено лице, НЗОК е предприела изграждане на „Регистрационна система за здравноосигурителни събития при изпълнители на медицинска помощ чрез биометрични идентификатори на пациентите”. Предвидената от НЗОК регистрационна система се отнася до здравноосигурени лица, чиито лични данни НЗОК вече е събрала и съхранява на нормативно основание - в изпълнение на разпоредбите на чл. 63, ал.1, т.1 от ЗЗО. Обработването на тези данни НЗОК е заявила при регистрацията си в регистъра на КЗЛД и при последващата ѝ актуализация в регистър с наименование „Задължително здравноосигурени лица”, като е посочила обработването на следните категории лични данни: име, ЕГН, паспортни данни, адрес, телефон, здравноосигурителен статус, диагнози по МКБ, дактилоскопски отпечатащи, данни относно здравето.

Уникалният идентификационен номер, който се предвижда да бъде създаден в изпълнение на изискванията на чл. чл. 63, ал.1, т.1 от ЗЗО, представлява комбиниране на уникалния идентификатор на ЗОЛ/приносителя (а именно: ЕГН/ЛНЧ или специален номер от регистъра на НАП) и код, генериран въз основа на сканиране на произволни точки от пръст на ръка на ЗОЛ/приносителя. Именно с цел генериране на код въз основа на сканиране на произволни точки от пръст на ръка се предвижда да бъде изградена описаната по-горе регистрационна система.

След анализ на предоставената информация относно техническите спецификации на планираната регистрационна система се установява следното:

Механизмът за генериране на кода е еднопосочен и необратим. Генерираният код съдържа само частична информация, а не цялостно изображение на пръстов отпечатък. Частичната информация се получава въз основа на сканиране на произволно избрани точки от пръст на ръка. Допълнителна гаранция е предвидената функционалност за модификация/формализация на информацията, съдържаща се в изображението. Предвидените устройства за сканиране на изображението на пръста извличат автоматично генерирания код. До работните станции на ИМП/аптеките, на които е инсталирана клиентската част на регистрационната система, не достига графичното изображение на сканирания пръст, а **само извлечения от устройството частичен цифров код. В работните станции не се съхранява информация, свързана със снетия код.**

Генерираните кодове ще се използват **единствено за автентификация** на съответното физическо лице при ползване на медицински услуги и получаване на ЛП, МИ и ДХ, **а не за идентификация по смисъла на ЗЗЛД**. Резултатът от сканирането на произволно избрани точки от пръст на ръка не позволява възстановяването на цялото изображение на пръстовия отпечатък на съответното физическо лице, което налага извода, че изображението под формата на частичен цифров код **не съставлява лични данни** съгласно легалната дефиниция на понятието по чл. 2, ал.2 от ЗЗЛД.

Базата данни на генерираните кодове ще се съхранява отделно от обработваната към момента база данни, съдържаща нормативно изискуемата и вече събрана от НЗОК информация за здравно осигурените лица. С оглед на това, че достъпът до самия цифров код не допуска свързването му с конкретно физическо лице, за което НЗОК вече е събрала и обработва данни в регистъра „Задължително здравноосигурени лица“, може да се приеме, че в случая **не е налице идентификация** на дадено физическо лице по смисъла на ЗЗЛД.

Предложената регистрационна система, предвид дефинираните цели на контрол върху ползваните медицински услуги и получаване на ЛП, МИ и ДХ, **регистрира и отчита, освен предоставената медицинска услуга, единствено наличието на съвпадения, респ. липсата на съвпадения между генерираните кодове с последващите случаи на автентификация с УИН на здравно осигурените лица, без да позволява събирането на допълнителни лични данни към**

вече събраните по реда и условията на ЗЗО и без да се запазва генерираният код.

Видно от представената в искането за становище информация, **предвидени са алтернативни варианти** на задължителната регистрация на категориите субекти с цел контрол върху оказаната медицинска помощ, респ. получените ЛП, МИ и ДХ, които са финансирани напълно или частично от НЗОК. Категориите субекти са два вида:

- Здравноосигурени лица, които ползват медицинска помощ и/или ЛП, МИ и ДХ;
- Приносители (в т.ч. и законни представители) на рецепти за получаване на ЛП, МИ и ДХ. Последните могат да бъдат здравноосигурени лица на собствено основание или да не са здравноосигурени.

За разлика от първата категория субекти, които са реални потребители на съответната медицинска помощ и/или ЛП, МИ и ДХ, приносителите нямат това качество, а само съдействат на друго здравноосигурено лице да получи полагащите му се по рецепта медикаменти. Затова на тях не следва да бъде вменявано като задължение сканирането на произволни точки от пръст на ръка с цел получаване на ЛП, МИ и ДХ за друго здравноосигурено лице, респ. отказът от автентифициране чрез УИН не следва да води до отказ от приемане на рецептата от съответната аптека и от предоставяне на ЛП, МИ и ДХ.

Както беше посочено по-горе, регистърът по чл. 63, ал.1, т.1 от ЗЗО, се изгражда на нормативно основание със задължителни реквизити, като УИН е част от тях. **Законът предоставя на НЗОК, която администрира регистъра, свобода за избор на конкретно технологично решение за изграждането на този УИН.** В конкретния случай, елемент от изграждането на УИН е генерирането на цифров код, което обаче не изключва възможността да се прилагат и други алтернативни варианти за регистрация на ползваната медицинска помощ и получаване на ЛП, МИ и ДХ. В този смисъл може да бъде подкрепен подходът, избран от НЗОК, съгласно който с цел винаги да бъде оказвана медицинска помощ или да бъдат предоставяни ЛП, МИ и ДХ, съществуват алтернативни методи за регистрация, както на здравноосигурените лица, така и на приносителите на рецепти, а именно:

- Автентикация с УИН;
- В случай на отказ от автентификация с УИН или при липса на здравноосигурителен статус, ръчно вписване в регистрационната система на ЕГН/ЛНЧ или Специален номер от регистъра на Националната агенция по приходите на ЗОЛ, както и номера на съответния български личен документ на физическото лице.

Осигуряването на алтернативни методи за регистрация и по-конкретно възможността за избор на един от тях може да се приеме за съгласие по смисъла на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД, което се извършва чрез конклюдентни действия от съответните физически лица.

Тук е важно да се отбележи, че предложените алтернативни варианти за регистрация не се отнасят до здравноосигурени лица, които са избрали да ползват медицинска помощ или ЛП, МИ и ДХ със собствени средства, а не по линия на тези, които се заплащат напълно или частично от НЗОК. Това напълно кореспондира на целите на предлаганата регистрация, а именно контрол върху законосъобразното разходване на публични средства от бюджета на НЗОК и превенция на злоупотреби, при които се отчита неизвършена медицинска дейност или предоставени ЛП, МИ и ДХ.

Предвижда се изграденият УИН и данните във връзка с регистрацията на лицата да се съхраняват за период от 5 години след прекратяване на здравното осигуряване на лицето. Така предвидената продължителност на срока произтича от разпоредбата на чл. 64, ал. 1 от ЗОО, която регламентира правото на всяко осигурено лице да получава от НЗОК наличната информация за ползваната от него през последните пет години медицинска помощ и нейната цена. За да гарантира това право на осигурените лица, НЗОК следва да осигури съхранението на информацията в този нормативно определен срок.

На основание чл. 23 от ЗЗЛД администраторът на лични данни НЗОК е длъжен да предприеме технически и организационни мерки, за да защити данните от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправомерен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване. Мерките следва да са съобразени със съвременните технологични постижения и да осигуряват ниво на защита, което съответства на рисковете, свързани с обработването, и на естеството на данните, които трябва да бъдат защитени. В тази връзка, видно от информацията в искането за становище, НЗОК е предприела следните технически и организационни мерки за защита на данните:

- използване на квалифициран електронен подпис;
- криптиран електронен документ; предвиденият алгоритъм за генериране на кода от произволно избрани точки от пръста на ЗОЛ/приносителя, който е еднопосочен и не позволява последващо възстановяване на отпечатъка на сканирания пръст;
- оторизираните служители за достъп до данните на ЗОЛ/приносителя нямат права за модификация на данните и УИН;
- в работните станции на изпълнителите на медицинска помощ не се съхранява електронният документ или части от него, създаден при сканирането на произволни точки от пръст на ръка на ЗОЛ/приносителя;
- електронните документи и УИН се съхраняват на сървър в НЗОК, физически отделно от останалата изискуема, съгласно чл. 63, ал. 1, т. 1 от ЗЗО, информация за ЗОЛ/приносителя.

Предвидените за прилагане мерки, посочени по-горе, са в съответствие с разпоредбите на Закона за защита на личните данни и Наредба № 1 за минималното ниво на технически и организационни мерки и допустимия вид защита на личните данни и определеното от НЗОК „Изключително високо ниво на защита“ на личните данни, обработвани в регистър „Задължително здравноосигурени лица“.

С цел защита на правата на здравноосигурените лица в областта на защитата на личните данни, НЗОК следва да проведе всеобхватна информационна кампания, чрез която по достъпен и разбираем начин да бъдат разяснени:

- Целите на въвеждането на уникалния идентификационен номер при изграждането на регистъра на осигурените лица по чл. 63, ал. 1, т. 1 от ЗЗО;
- Ролите и отговорностите на всички участници в процеса по генериране на цифровия код чрез сканиране на произволно избрани точки от пръст на ръка;
- Информация относно нормативно задължителния характер на изграждането на уникалния идентификационен номер съгласно чл. 63, ал. 1, т. 1 от ЗЗО;
- Информация относно алтернативните методи за регистрация с цел контрол върху законосъобразното разходване на средства от бюджета на НЗОК и превенция на злоупотреби, при които се отчита неизвършена медицинска дейност или предоставени ЛП, МИ и ДХ;
- Информация относно механизма, по който физическите лица ще могат да упражняват правото си на достъп, коригиране и заличаване на личните данни, които се обработват във връзка с регистрацията.

С оглед гарантиране на информираността на пациентите НЗОК следва да предприеме мерки, чрез които по достъпен и разбираем начин на здравноосигурените лица и приносителите да бъдат разяснени алтернативните възможности за регистриране чрез УИН или ръчно вписване на ЕГН/ЛНЧ или специален номер от регистъра на НАП, както и на номера на българския личен документ на лицето. Тази информация следва да е налична при всеки ИМП, респ. аптека, която ще извършва първоначалната регистрация и последващата автентификация.

Във връзка с горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на лични данни с три гласа „за” (В. Караджов, Ц. Цолов, В. Целков) и един глас „против” (М. Матева) изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

1. Изграждането от страна на Националната здравноосигурителна каса (НЗОК) на уникален идентификационен номер (УИН) като задължителен реквизит на регистъра на осигурените лица се извършва на нормативно основание, съгласно чл. 63, ал. 1, т. 1 от Закона за здравното осигуряване. Законът предоставя на НЗОК свобода за избор на конкретно технологично решение за изграждането на този УИН.

2. При условие, че резултатът от сканирането на произволно избрани точки от пръст на ръка не позволява възстановяването на цялото изображение на пръстовия отпечатък на съответното физическо лице, изображението под формата на частичен цифров код не съставлява лични данни, съгласно легалната дефиниция на понятието по чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД.

3. При условие, че достъпът до самия цифров код не допуска обратното му свързване с конкретно физическо лице, за което НЗОК вече е събрала и обработва лични данни в регистъра „Задължително здравноосигурени лица“, не е налице идентификация на физическо лице по смисъла на ЗЗЛД.

4. Осигуряването на алтернативни методи за регистрация и по-конкретно възможността за избор на един от тях може да се приеме за съгласие по смисъла на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД, което се извършва чрез конклюдентни действия от съответните физически лица.

5. Националната здравноосигурителна каса следва да предприеме технически и организационни мерки за изграждане на регистрационната система и нейното поддържане, които да съответстват на разпоредбите на Закона за защита на личните данни и Наредба № 1 за минималното ниво на технически и организационни мерки и допустимия вид защита на личните данни и определеното от НЗОК „Изключително високо ниво на защита“ на личните данни, обработвани в регистър „Задължително здравноосигурени лица“.

6. С цел гарантиране на правата на здравноосигурените лица в областта на защитата на личните данни, НЗОК следва да проведе всеобхватна информационна кампания, съобразно указанията на КЗЛД, изложени в мотивите на настоящото становище.

7. С цел гарантиране на информираността на пациентите, НЗОК следва да предприеме мерки, чрез които по достъпен и разбираем начин, на здравноосигурените лица и приносителите, да бъдат разяснени алтернативните възможности за регистриране чрез УИН или ръчно вписване на ЕГН/ЛНЧ или специален номер от регистъра на НАП, както и на номера на българския личен документ на лицето. Тази информация следва да е налична при всеки ИМП, респ. аптека, която ще извършва първоначалната регистрация и последващата автентификация.

8. С цел недопускане на разнопосочна практика в процеса по регистрация и последваща автентификация, НЗОК следва да предприеме действия за инициране на нормативни промени, които да уредят така описания в искането за становище механизъм за регистрация и автентификация.

9. Чрез изпълнението на изискванията, посочени в т.1-т.8 от настоящото становище, ще бъде постигнато съответствие с нормите и целите на Закона за защита на личните данни.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

(ПРОТИВ) Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ**
с рег. № П – 740/02.02.2016 г.
гр. София, 11.03.2016 г.

ОТНОСНО: Въпроси, свързани със заличаване на имена и подписи на служители от административни структури при публикуването им за свободен достъп в интернет.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов и Мария Матева на заседание, проведено на 09.03.2016 г., разгледа преписка с рег. № П – 740 от 02.02.2016 г. по искане на г-н П.Ц. Същият поставя въпроси, относно чл. 2 от Закона за защита на личните данни, а именно приложимо ли е заличаването на имена и подписи на служители от административни структури при сканиране на документи и публикуването им за свободен достъп в интернет. В случай, че вече са публикувани свободно в интернет документи, съдържащи незаличени данни, това нарушение ли е на разпоредбите на ЗЗЛД.

Г-н П.Ц. е приложил към искането си Протокол № 3/03.04.2015 г. на Агенция за държавна финансова инспекция.

Правен анализ по отношение на искането за становище:

С чл. 2, ал. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) е въведено легалното определение на понятието лични данни, съгласно което това е всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. Безспорно е, че имената на служителите от административните структури в съвкупност с тяхното професионално качество, а също така и подписите на същите, позволяват идентифицирането на конкретните физически лица и поради това попадат в обхвата на посочената дефиниция и могат да бъдат определени като лични данни.

При обработването на лични данни следва да се спазват разписаните в чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД принципи:

1. да се обработват законосъобразно и добросъвестно;
2. да се събират за конкретни, точно определени и законни цели и да не се обработват допълнително по начин, несъвместим с тези цели; допълнително обработване на личните данни за исторически, статистически или научни цели е допустимо, при условие че администраторът осигури подходяща защита, като гарантира, че данните не се обработват за други цели с изключение на случаите, изрично предвидени в този закон;
3. да бъдат съотнесими, свързани със и ненадхвърлящи целите, за които се обработват;
4. бъдат точни и при необходимост да се актуализират;
5. се заличават или коригират, когато се установи, че са неточни или непропорционални по отношение на целите, за които се обработват;
6. се поддържат във вид, който позволява идентифициране на съответните физически лица за период не по-дълъг от необходимия за целите, за които тези данни се обработват; личните данни, които ще се съхраняват за по-дълъг период за исторически, статистически или научни цели, се поддържат във вид, непозволяващ идентифицирането на физическите лица.

Едновременно с посоченото по-горе, за да е налице законосъобразност на обработването,

е необходимо наличието поне на едно от посочените условия за допустимост на обработването на лични данни, съгласно алтернативните предпоставки, посочени в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД.

Седемте хипотези, които са разписани в закона са алтернативно посочени. За да се прецени, съществува ли основание за обработване на лични данни, е необходимо да се изясни фактичката обстановка по всеки конкретен случай.

В конкретно разглеждания случай, предмет на анализа е принципа за публичност и прозрачност.

Реализирането на практика на принципа за публичност на обществената поръчка може да въздейства по два начина, от една страна – от обществото към административните органи за по-справедливо и законосъобразно осъществяване на тяхната дейност, а от друга – информация за обществото относно взетите от администрацията решения по отделни обществени поръчки. Принципът за публичност спомага за укрепване на законността в обществото, за повишаване на юридическата култура на гражданите и засилване на общественото доверие по вземане на решения от страна на административните органи.

Съгласно разпоредбите на чл. 22б от Закона за обществените поръчки (отм. ДВ. бр. 13 от 16 Февруари 2016 г.) и **чл. 42 от Закона за обществените поръчки (обн. ДВ. бр. 13 от 16 Февруари 2016 г., в сила от 15.04.2016 г.)**, възложителите са длъжни да поддържат профил на купувача, който представлява обособена част от тяхната електронна страница или от друг интернет адрес, за който е осигурена публичност. Разпоредбата на чл. 22б, ал. 2, т. 7 от ЗОП (отм. ДВ. бр. 13 от 16 Февруари 2016 г.) предвижда, че в профила на купувача се публикуват под формата на електронни документи протоколите и докладите на комисиите за провеждане на процедурите заедно с приложенията към тях. Същото задължение за възложителя е предвидено и в разпоредбата на чл. 42, ал. 2, т. 4 от ЗОП (обн. ДВ. бр. 13 от 16 Февруари 2016 г., в сила от 15.04.2016 г.), съгласно която в профила на купувача се публикуват под формата на електронни документи протоколите и окончателните доклади на комисиите за провеждане на процедурите.

В документите, които се публикуват в профила на купувача, се заличава информацията, за която участниците са приложили декларация за конфиденциалност, както и информацията, която е защитена със закон. На мястото на заличената информация се посочва правното основание за заличаването – чл. 22б, ал. 3 от ЗОП (отм. ДВ. бр. 13 от 16 Февруари 2016 г.) и чл. 42, ал. 5 от ЗОП (обн. ДВ. бр. 13 от 16 Февруари 2016 г., в сила от 15.04.2016 г.).

Наличието на лични данни, в частност имената на физическите лица, в конкретни документи, особено когато те са общодостъпни в интернет пространството, създават предпоставки за създаване на нежелани профили на въпросните лица, в следствие на автоматичното обработване, най-често от страна на доставчиците на услугата търсене в интернет. Не е изключено подобни профили да се използват и с други цели, за които лицата нямат информация и за които не са имали възможност да изразят своето съгласие.

В съответствие с чл. 34а, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД, физическото лице, за което се отнасят данните, има право да възрази пред администратора срещу обработването на личните му данни при наличие на законово основание за това.

Задължение на администраторите на лични данни е да предоставят гаранции за неприкосновеността на личния живот, като предприемат подходящите технически и организационни мерки за защита на данните от незаконосъобразно разпространение. Съществуват различни техники, които позволяват публикуването на административните актове по начин, който да съответства на изискванията на ЗЗЛД, като например анонимизирането и псевдонимизирането на имената, както и заличаване на подписите, съдържащи се в публикуваните административни актове.

Във връзка с горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на лични данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

Публикуването на документи, в изпълнение на разпоредбите на Закона за обществените поръчки (отм. ДВ. бр. 13 от 16 Февруари 2016 г.) и Закона за обществените поръчки (обн. ДВ. бр. 13 от 16 Февруари 2016 г., в сила от 15.04.2016 г.), съгласно които възложителите са длъжни да поддържат профил на купувача, като част от тяхната електронна страница или от друг интернет адрес, за който е осигурена публичност, следва да се извършва при спазване на Закона за обществените поръчки и Закона за защита на личните данни, по начин, който не позволява идентифицирането на физическите лица, упоменати в тях, както и положените от тях подписи, освен ако лицата не са предоставили съгласие за публикуване на личните си данни. В този смисъл е трайната практиката на КЗЛД, както и на съдилищата при публикуване на съдебни актове.

В случай, че актовете публикувани в интернет, съдържащи незаличени данни, тези данни следва да бъдат заличени по подходящ начин или актовете свалени от електронното публично пространство.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:**Венцислав Караджов /п/****ЧЛЕНОВЕ:****Цанко Цолов /п/****Мария Матева /п/**

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
с рег. № П – 1687/09.03.2016 г.
гр. София, 31.03.2016 г.**

ОТНОСНО: *Предоставяне на копия на жалби на граждани, изпратени до Общинските предприятия във връзка с тяхната дейност, на общински съветник от Столичен общински съвет.*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Мария Матева на заседание, проведено на 30.03.2016 г., разгледа преписка с рег. № П–1687 от 09.03.2016 г. по искане на г-жа М.Р.Г., в качеството си на общински съветник от Столичен общински съвет (СОС), при Столична община, поставя въпроси, свързани с дейността си на общински съветник, а именно получаване на копия на жалби на граждани в пълния им вид, изпратени до Общинските предприятия във връзка с тяхната дейност.

Г-жа М.Р.Г. информира КЗЛД, че на 12.11.2015 г. е положила клетва като общински съветник към Столичен общински съвет.

С Решение № 4 от 16.11.2015 г. на СОС за избор на ръководства и попълване поименния състав на постоянните комисии на Столичния общински съвет е избрана за член на следните комисии:

- Постоянна комисия по местно самоуправление и нормативна уредба;
- Постоянна комисия по европейските въпроси и връзки с гражданското общество;
- Постоянна комисия по етика, граждански права, моли и жалби.

Във връзка с осъществяване на дейността си като съветник, г-жа М.Р.Г. е подписала всички

изискуеми от закона документи.

В последствие с Решение № 154 от 11.02.2016 г. на СОС за приемане на Правилник за изменение и допълнение на Правилника за организацията и дейността на Столичния общински съвет, Комисията по европейските въпроси и връзки с гражданското общество се преименува на Комисия по европейски програми, проекти и международно сътрудничество, а Комисията по етика, граждански права, молби и жалби на Комисия за връзки с гражданското общество, предотвратяване и установяване на конфликт на интереси, като поименният им състав е запазен.

Във връзка с горесцитираното, г-жа М.Р.Г., моли КЗЛД да изрази писмено становище в потвърждение, че има право, при необходимост, във връзка с дейността си на общински съветник, да ѝ бъдат предоставяни копия на жалбите на граждани в пълния им вид, изпратени до Общинските предприятия във връзка с тяхната дейност.

Правен анализ по отношение на искането за становище:

Член 2, ал. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) определя понятието лични данни като „всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци”. С оглед посочените от г-жа М.Р.Г. мотиви, може да се предположи, че исканите документи съдържат информацията, която представлява съвкупност от данни, които биха могли да индивидуализират дадено физическо лице и следователно може да се определи като лични данни.

По смисъла на чл. 3 от ЗЗЛД, администратор на лични данни е физическо или юридическо лице, както и орган на държавната власт или на местното самоуправление, който сам или съвместно с друго лице определя целите и средствата за обработване на данните, както и който обработва лични данни, видът на които, целите и средствата за обработване се определят със закон. Общинските предприятия са администратори на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД.

Предоставянето на жалбите на гражданите, както и друга информация, съдържаща лични данни представлява действие по обработване на лични данни по смисъла на параграф 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, а именно - всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на лични данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване. Обработването на лични данни следва да се извършва в съответствие с принципите на законосъобразност, целесъобразност и пропорционалност на данните. Законосъобразните условия, при които се допуска обработването на лични данни са регламентирани в чл. 4 от ЗЗЛД. Според неговите разпоредби обработването на лични данни е законосъобразно, когато е налице поне едно от изчерпателно изброените условия за допустимост.

Съгласно разпоредбите на чл. 20 от ЗМСМА, политиката за изграждане и развитие на общината се определя от общинския съвет като колегиален орган, състоящ се от избраните общински съветници. В тази връзка е и правомощието на общинския съвет, да създава постоянни и временни комисии и да избира техните членове, отразено в чл. 21, ал. 1, т. 1 от ЗМСМА. Държавните органи, стопанските и обществените организации са длъжни да оказват съдействие на общинския съветник, както и да му предоставят сведения и документи, които са му необходими във връзка с дейността му на съветник, освен когато те съставляват класифицирана информация, представляваща държавна или служебна тайна (чл. 33, ал. 2 от ЗМСМА). В Правилника за организацията и дейността на Столичния общински съвет, публикуван на официалния сайт на Столична община, а именно в чл. 28, ал. 1, т. 4 е отразено, че при изпълнение на своите правомощия общинските съветници имат право да получават необходимата за тяхната дейност информация.

Предвид изложеното по-горе, от гледна точка на законосъобразното обработване на лични данни, може да намери приложение чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД - обработването е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни.

От друга страна, правомерното обработване на лични данни е необходимо да се извършва в съответствие със заложените в чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД принципи на законосъобразност, целесъобразност и пропорционалност като данните:

1. се обработват законосъобразно и добросъвестно;
2. се събират за конкретни, точно определени и законни цели и да не се обработват допълнително по начин, несъвместим с тези цели; допълнително обработване на личните данни за исторически, статистически или научни цели е допустимо, при условие че администраторът осигури подходяща защита, като гарантира, че данните не се обработват за други цели с изключение на случаите, изрично предвидени в този закон;
3. бъдат съотнесими, свързани със и ненадхвърлящи целите, за които се обработват;
4. бъдат точни и при необходимост да се актуализират;
5. се заличават или коригират, когато се установи, че са неточни или непропорционални по отношение на целите, за които се обработват;
6. се поддържат във вид, който позволява идентифициране на съответните физически лица за период не по-дълъг от необходимия за целите, за които тези данни се обработват; личните данни, които ще се съхраняват за по-дълъг период за исторически, статистически или научни цели, се поддържат във вид, непозволяващ идентифицирането на физическите лица

Преценката за наличие или липса на законово основание за предоставяне на лични данни на трети лица е в правомощието на администратора на лични данни, в зависимост от конкретния случай, като е необходимо да се следи за баланса между значимостта на обществения интерес, във връзка с който се извършва това обработване и степента, до която се засяга правото на неприкосновеност на личния живот на физическото лице, за което се отнасят данните. Това налага информацията, свързана с личните данни на физическите лица да се предоставя след преценка относно степента на гарантиране на справедливо обработване на данните, за да бъде постигната целта на ЗЗЛД - гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни.

Във връзка с изложеното и с оглед спазване на нормативните задължения, съгласно ЗМСМА, Правилника за организация и дейността на Столичния общински съвет и ЗЗЛД, администраторът на лични данни може да предоставя исканите документи.

Във връзка с горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на лични данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

На основание чл. 4, ал. 1, т. 1 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 33, ал. 2 и чл. 21, ал. 1, т. 1 от Закона за местното самоуправление и местната администрация и чл. 28, ал. 1, т. 4 от Правилника за организацията и дейността на Столичния общински съвет, е допустимо да бъдат предоставени на г-жа М.Р.Г. в качеството ѝ на общински съветник от Столичен общински съвет, копия на жалби на граждани в пълния им вид, изпратени до Общинските предприятия във връзка с тяхната дейност.

Обработването на посочената информация следва да се осъществява при стриктно спазване на принципите за законосъобразност, пропорционалност и целесъобразност на обработването, визирани в чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
с рег. № П – 2172/25.03.2016 г.
гр. София, 31.03.2016 г.**

ОТНОСНО: *Предоставяне на удостоверения за наследници на починало лице, на основание чл. 107 от Кодекса за застраховането.*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Мария Матева на заседание, проведено на 30.03.2016 г., разгледа преписка с рег. № П–2171 от 25.03.2016 г. по искане на г-н Е.С., в качеството си на Секретар на Район „Централен“ - Община Пловдив е посочил, че в Район „Централен“ – Община Пловдив е постъпила молба с вх. № 7000-14236/18.03.2016 г. от юрисконсулт Р.И., процесуален представител на ЗК „Лев Инс“ АД. С постъпилото искане се отправя молба за предоставяне на удостоверение за наследници на лицето Г.Г.Б., на основание чл. 107 от Кодекса за застраховането (КЗ).

Съгласно чл. 106, ал. 1 от Закона за гражданската регистрация (ЗГР), данните от ЕСГРАОН се предоставят на: 1. българските и чуждестранни граждани, както и на лицата без гражданство, за които се отнасят, а също така и на трети лица, когато тези данни са от значение за възникване, съществуване, изменение или прекратяване на техни законни права и интереси; 2. държавни органи и институции, съобразно законоустановените им правомощия; 3. български и чуждестранни юридически лица – въз основа на закон, акт на съдебната власт или разрешение на Комисията за защита на личните данни.

Предвид гореизложеното, г-н Е.С. моли КЗЛД за становище на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) относно законосъобразните предпоставки за предоставяне на изисканите данни, включително и до колко предоставянето на удостоверение за наследници на починалия е свързано с установяването на застрахователното събитие и на вредите, причинени от него – основанията по чл. 107, ал. 1 от КЗ.

Към молбата са приложени следните документи:

1. Копие на молба от юрисконсулт Р.И. – процесуален представител на ЗК „Лев Инс“ АД до Община Пловдив.
2. Копие на пълномощно на юрисконсулт Р.И. – процесуален представител на ЗК „Лев Инс“ АД.
3. Копие от Удостоверение с № 0049031 на ЗК „Лев Инс“ АД за вписване в „Регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри“ при КЗЛД.
4. Копие от доклад по щета с № 0002-5060-12-302976/1.
5. Копие от постановление за прекратяване на наказателно производство гр. Бургас, 04.02.2014 г.

Правен анализ по отношение на искането за становище:

Законът за гражданската регистрация урежда условията и реда за гражданската регистрация на физическите лица в Република България. Гражданската регистрация е вписване на събитията раждане, брак и смърт в регистрите за гражданско състояние и вписване на лицата в регистрите на населението. На всички лица, подлежащи на гражданска регистрация, се съставя личен регистрационен картон и запис в Национална база данни „Население“. Регистърът на населението на Република България

се състои от всички общински регистри и компютърният му еквивалент е Националната база данни „Население“.

Съгласно чл. 107, ал. 1 от Кодекса за застраховането, за нуждите на установяване на застрахователното събитие и на вредите, причинени от него, застрахователят, лицето, което търси обезщетение, Гаранционният фонд или Националното бюро на българските автомобилни застрахователи има право да получи необходимата информация, съхранявана от органите на Министерството на вътрешните работи, разследващите органи, другите държавни органи, личния лекар, лечебните и здравните заведения и лицата, **които имат право да удостоверяват настъпването на обстоятелства**, както и заверени преписи от документи. Когато исканата информация е част от материалите по предварителното производство, прокурорът разрешава достъпа до нея.

Предоставянето от един администратор (община Пловдив – Район „Централен“) на друг администратор (в случая ЗК „Лев Инс“ АД) на лични данни на физически лица, съдържащи се в Локална база данни „Население“, която се поддържа на общинско ниво от община Пловдив, представлява „Обработване на личните данни“, което се извършва чрез предоставяне на данните, съгласно легалната дефиниция, посочена в § 1, т.1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД. Това е „...всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършат по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като .. разкриване чрез предаване.... предоставяне“.

В изложението казус следва да намерят приложение разпоредбите на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД, който урежда алтернативни основания, при наличието на които се допуска обработването на лични данни.

В случая може да намери приложение хипотезата на чл. 4, ал. 1, т. 6 от ЗЗЛД, съгласно която обработването е необходимо за упражняване на правомощия, предоставени със закон на администратора или на трето лице, на което се разкриват данните. Съгласно разпоредбите на чл. 4, ал. 1, т. 1, община Пловдив има също така и нормативно установено задължение да предоставя изисканата информация.

Кодексът за застраховането е специалният нормативен акт, който установява нормативните предпоставки, при наличието на които администраторът (община Пловдив) може да предостави данни по гражданската регистрация на трети лица. Съгласно чл. 107, ал. 1, от КЗ, за нуждите на установяване на застрахователното събитие и на вредите, причинени от него, **застрахователят**, лицето, което търси обезщетение, Гаранционният фонд или Националното бюро на българските автомобилни застрахователи има право да получи необходимата информация, както и заверени преписи от документи.

Законът за гражданската регистрация (ЗГР) е специалният закон, който установява нормативните предпоставки, при наличието на които администраторът (община Пловдив) може да предостави данни по гражданската регистрация на трети лица. Съгласно чл. 106, ал. 1, т. 3 от ЗГР, данните от ЕСГРАОН могат да се предоставят на български и чуждестранни юридически лица въз основа на закон, акт на съдебната власт или разрешение на Комисията за защита на личните данни.

Съгласно Наредба № РД-02-20-6 от 24 април 2012 г. за издаване на удостоверения въз основа на регистъра на населението, удостоверения се издават на лицата, за които се отнасят, на законните им представители, както и на техните наследници. Удостоверения могат да се издават и **на трети лица, когато са им необходими за изпълнение на техни законоустановени правомощия** или когато същите са изрично упълномощени с нотариално заверено пълномощно.

Следователно, във връзка с изпълнение на законоустановените правомощия от страна на ЗК „Лев Инс“ АД, община Пловдив – Район „Централен“ може да предостави Удостоверение за наследници на лицето Г.Г.Б. – трите имена, ЕГН и точен адрес на лицата, описани като наследници.

Във връзка с горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на лични данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

1. Община Пловдив, Район „Централен“, може да предостави на ЗК „Лев Инс“ АД Удостоверение за наследници на лицето Г.Г.Б. – трите имена, ЕГН и точен адрес на лицата, описани като наследници, на основание чл. 4, ал. 1, т. 1 и т. 6 от Закона за защита на личните данни, във връзка с чл. 107, ал. 1 от Кодекса за застраховането и Наредба № РД-02-20-6 от 24 април 2012 г. за издаване на удостоверения въз основа на регистъра на населението, за нуждите на установяване на застрахователно събитие и на вредите, причинени от него.

2. На основание чл. 20 от Закона за защита на личните данни, община Пловдив, Район „Централен“ следва да уведоми предварително лицата, включени в удостоверението за наследници, за предоставянето на техните лични данни на ЗК „Лев Инс“ АД.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:**Венцислав Караджов /п/****ЧЛЕНОВЕ:****Цанко Цолов /п/****Цветелин Софрониев /п/****Мария Матева /п/**

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
с рег. № П – 1040/11.02.2016 г.
гр. София, 01.04.2016 г.**

ОТНОСНО: *Разработване на автоматизирана информационна система за противодействие на детската престъпност и закрила на детето.*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Мария Матева на заседание, проведено на 30.03.2016 г., разгледа преписка с рег. № П–1040 от 11.02.2016 г. по искане на главен комисар Х.Т. поставя въпроси свързани с разработване на автоматизирана информационна система за противодействие на детската престъпност и закрила на детето.

Главен комисар Х.Т. информира КЗЛД, че Главна дирекция „Национална полиция“ - МВР (ГДНП) е бенефициент по проект на тема „Подобряване закрилата на детето и превенция на детската престъпност“, финансиран по Българо-Швейцарската програма за сътрудничество.

В изпълнение на проекта ГДНП в момента реализира дейност, свързана с разработване на система за национална база данни (НБД) за регистриране случаите на детска престъпност, която ще бъде част от автоматизирания информационния фонд на МВР.

В тази връзка, с министерска заповед е създадена работна група от експерти в МВР за изготвяне на техническо задание (идеен проект) за разработване на автоматизирана информационна система за противодействие на детската престъпност и закрила на детето.

Главен Комисар Х.Т., уведомява Комисията, че на по-късен етап Швейцарското междинно звено

(ШМЗ), което управлява средствата по Българо-швейцарската програма, е поискало изготвеното от компетентните полицейски структури на МВР техническо задание, да бъде съгласувано допълнително от независими експерти в областта на сигурността и защитата на личните данни, защита правата на децата и с компетентност в международното право в областта.

В резултат на това са били привлечени както български, така и чуждестранни експерти за предоставяне на становища по компетентност, касаещи гарантиране и спазване правата на децата що се касае до обработване и защита на личните им данни и защита на личните данни. Тези експертни становища са необходими с цел гарантиране на сигурност относно спазване правата на детето и осигуряване защита на личните му данни, както и до коректното попълване на данни, касаещи деца, включени в информационните масиви на МВР. В резултат на предоставените коментари, забележки и препоръки от страна на различните експерти, техническото задание е ревизирано и преработено в окончателен вид.

Във връзка с компетентността и правомощията на КЗЛД, съгласно Закона за защита на личните данни, главен комисар Х.Т. се обръща за становище по отношение спазване на българското законодателство за осигуряване защита на личните данни в изготвеното техническо задание за разработване на автоматизирана информационна система за противодействие на детската престъпност и закрила на детето.

В допълнение на предоставената информация в КЗЛД с вх. № П-1593/ 07.03.2016 г., бяха предоставени следните документи:

1. Доклад-анализ на идеен проект (техническо задание) на автоматизирана информационна система за противодействие на детската престъпност и закрила на детето, изготвен в изпълнение на проекта на тема „Подобряване закрилата на детето и превенция на детската престъпност в България“, финансиран по Българо-Швейцарската програма за сътрудничество, тематичен фонд „Сигурност“, с бенифициент „Главна дирекция „Национална полиция“ и на съответствието му с европейското и българското законодателство в областта на защита на правата на децата, изготвен от ръководителя на секция „Наказателноправни науки“, Институт за държавата и правото при БАН.

2. Бележка относно проекта за развитие на автоматизирана информационна система, предназначена за противодействие на младежката престъпност и за закрила на детето, изготвена от г-н М.М., френски консултант по защита на личните данни.

3. Становище относно проекта за развитие на автоматизирана информационна система, предназначена за противодействие на младежката престъпност и за закрила на детето от г-н М.М., френски консултант по защита на личните данни.

Правен анализ по отношение на искането за становище:

Законът за защита на личните данни (ЗЗЛД) урежда защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни. Целта на ЗЗЛД е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободно движение на данните.

Основен приоритет на КЗЛД е надграждане на дейността по отношение защитата на личните данни на децата и подрастващите, както и насочване на усилията към координирано взаимодействие с партньорски институции и заинтересовани страни.

Първостепенно съображение при всички действия, отнасящи се до децата, е отчитането на висшите им интереси. Изискването за съобразяване с най-добрия интерес на детето се отнася за действията на всички обществени и частни структури, институции за социално подпомагане, съдилищата, административните и законодателните органи, както и родителите и представителите на детето. Уязвимостта на децата, поради тяхната незрялост, изисква засилена защита и грижа от страна на държавата, обществото и семейството. В тази насока са и разпоредбите на Закона за закрила на детето, както и редица международни правни актове.

Изграждането на Автоматизираната информационна система за противодействие на детската престъпност и закрила на детето (АИС ПДПЗД) ще отговори на нуждите от автоматизация на дейностите на сектор "Детска престъпност" в отдел „Криминална полиция“ на Главна дирекция "Национална полиция" (ГДНП) - МВР, Инспекторите в детска педагогическа стая (ИДПС), работещи на терен в Областните дирекции на МВР (ОДМВР), Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР) и техните районни управления (РУ), както и в ДВНМН във връзка с оптимизиране на наличната практика в следните посоки:

а) регистриране на събития, свързани с малолетни и непълнолетни (МН) (проява).

Завеждане и снемане на непълнолетни на отчет в ДПС. Регистриране на МН, настанени в ДВНМН;

б) сравняване на ситуацията с други европейски страни на база заложените събития (съобразени с изискванията Комитета по правата на детето), справки и статистики.

Общата цел при изпълнението на проекта е по-нататъшното развитие на институционалния капацитет на МВР за противодействие на детската престъпност и закрила на детето, което ще се постигне чрез цялостното изграждане и въвеждане в експлоатация на АИС ПДПЗД.

Изграждането и поддържането на система за национална база данни за регистриране на случаите на противоправни деяния на деца, събития с деца в риск и жертви на престъпление, завеждане на отчет в Детските педагогически стаи (ДПС) и настаняване в Дом за временно настаняване на малолетни и непълнолетни (ДВНМН), може да се разглежда и като инструмент за реализиране на интегриран и всеобхватен подход в тази област.

Изграждането на АИС ПДПЗД способства за постигането на следните конкретни цели:

- използване на единна система от ИДПС и оперативните работници по линията, които отговарят за регистрирането на всички деца в риск или жертви на престъпление;
- регистриране на съответната информация по посочените категории под формата на показатели;
- картотекиране и контрол при завеждане на отчет в ДПС и настаняване в ДВНМН;
- създаване и отпечатване на информация от базата данни (БД) на системата, необходима в процеса на работа на полицейските служители по линията;
- изготвяне на различни видове справки и статистики, които да бъдат основа за анализи и вземане на информирани решения с цел намаляване броя на случаите на детско насилие и детска престъпност;
- събиране, сравняване и използване на информацията на местно, областно и централно ниво;
- представяне на информацията в стандартен формат.

Комисията за защита на личните данни оценява предприетите инициативи от екипа по проекта за получаване на независими експертни становища относно защитата на личните данни във връзка с разработването на система за национална база данни (НБД) за регистриране на случаите на детска престъпност, която да бъде част от автоматизирания фонд на Министерството на вътрешните работи. В същото време следва да се обърне внимание на обстоятелството, че доколкото обработването на лични данни във връзка функционирането на АИС за противодействие на детската престъпност и закрила на детето се извършва на територията на Република България, ще бъдат обработвани лични данни на български граждани от страна на български администратори на лични данни (МВР), то би било удачно КЗЛД да бъде включена, съответно да бъде изискано становище, на по-ранен етап от изготвянето на проекта, а също така и да бъдат привлечени експерти от Комисията при създаването на работната група.

При извършване на анализ и подробно разглеждане на представените документи се установи, че някои от важните детайли във връзка със защитата на личните данни, като например сроковете на

съхранение, са посочени единствено в Становището относно проекта за развитие на автоматизирана информационна система, предназначена за противодействие на младежката престъпност и за закрила на детето, изготвено от М.М. – юрист, консултант в областта на защитата на личните данни. В заданието за разработка на автоматизирана информационна система за противодействие на детската престъпност и закрила на детето е отразено, че автоматизирано заличаването на лични данни ще се осъществява при изтичане на сроковете и заличаване на избрано събитие, карта на взет отчет и карта на настанен в ДВНМН при наличие на друго основание по ЗЗЛД, без да е посочен конкретен период от време. Необходимо е в техническото задание да бъдат определени срокове на съхранение на личните данни, за да отговаря на изискванията на Закона за защита на личните данни, където е отразено, че администраторът на лични данни (МВР) определя срокове за провеждане на периодични прегледи относно необходимостта от обработване на данните, както и за заличаване на личните данни.

Разпоредбите на ЗЗЛД изискват да има ясно определени правила и механизми относно реда и начина за упражняване на правата на субектите на данните, по-специално правото на достъп, коригиране и заличаване на личните данни. Необходимо е това обстоятелство да бъде отразено при изготвяне на техническото задание.

С оглед на различните цели, за които се обработват личните данни, които проследява системата, различните категории засегнати лица (деца, извършители на престъпления и деца, жертви на престъпление) е желателно данните да бъдат разграничени, като това следва да бъде отразено и в правилата за достъп, евентуално сроковете за съхранение и т.н. Този принципен подход е изрично разписан в предложението за Директива относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета.

Следва да се насърчи също така възможно по-широкото използване на анонимизиране и/или псевдонимизиране на личните данни на малолетни и непълнолетни лица, стига това да не възпрепятства постигането на целите на системата.

В изпълнение на предоставените ѝ със Закона за защита на личните данни правомощия, КЗЛД ще осъществява контрол върху процеса на функциониране и използване на Автоматизираната информационна система за противодействие на детската престъпност и закрила на детето.

Във връзка с горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на лични данни изразява следното становище по така представеното Задание за разработка на Автоматизирана информационна система за противодействие на детската престъпност и закрила на детето

СТАНОВИЩЕ:

1. Комисията за защита на личните данни подкрепя принципно инициативата за изграждане на Автоматизирана информационна система за противодействие на детската престъпност и закрила на детето със следните коментари и бележки, които следва да бъдат взети предвид и отразени в заданието за разработка на информационната система:

- в нормативните документи следва да бъдат ясно посочени сроковете за съхранение на личните данни в системата, а именно личните данни да бъдат заличени не по-късно от две години, след като засегнатото лице е навършило пълнолетие;

- да бъдат разписани ясни правила и механизми за достъп, коригиране и заличаване на личните данни на засегнатите лица;

- с оглед на различните цели, за които се обработват личните данни в рамките на системата,

личните данни на различните категории засегнати лица (деца, извършители на престъпления и деца, жертви на престъпление), следва да бъдат разграничени;

- с оглед постигане на по-добър баланс между целите на системата и принципите на защитата на личните данни, КЗЛД насърчава възможно по-широкото използване на анонимизиране и/или псевдонимизиране на личните данни на малолетните и непълнолетни лица.

2. След създаването на Автоматизираната информационна система, Комисията за защита на личните данни ще упражни своите контролни правомощия, за да установи дали са спазени изискванията на Закона за защита на личните данни и Наредба № 1 от 30 януари 2013 г. за минималното ниво на техническите и организационни мерки и допустимия вид защита на личните данни.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Комисия за защита на личните данни

Председател: Венцислав Караджов

Членове: Цанко Цолов

Цветелин Софрониев

Мария Матева

Веселин Целков

Информационен бюлетин № 3 (60) 2016 г.

Издава се съгласно чл. 10, ал. 3 от ЗЗЛД

Отговорник на броя: Надежда Борисова

Разпространява се в електронен вид

ISSN 2367-7759